سورة الشعراء

26. സൂറഃ അൽശുഅറാഉ്

മക്കഃയിൽ അവതരിച്ചത് – വചനങ്ങൾ 227 – വിഭാഗം (റുകൂഉ്) 11

(അവസാനത്തെ 4 വചനങ്ങൾ മദീനഃയിൽ അവതരിച്ചത്)

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ ﴿١﴾

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

طسٓمٓ ﴿١﴾

﴾1﴿ 'ത്വാ– സീൻ– മീം' (*)

تِلۡكَ ءَايَٰتُ ٱلۡكِتَٰبِ ٱلۡمُبِينِ ﴿٢﴾

﴾2﴿ (താഴെ കാണുന്ന) അവ സുവ്യക്തമായ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാകുന്നു.

لَعَلَّكَ بَٰخِعٞ نَّفۡسَكَ أَلَّا يَكُونُواْ مُؤۡمِنِينَ ﴿٣﴾

﴾3﴿ അവർ വിശ്വാസികളാകാത്തതിനാൽ നീ നിന്റെ ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം! (അത് വേണ്ട)

إِن نَّشَأۡ نُنَزِّلۡ عَلَيۡهِم مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ءَايَةٗ فَظَلَّتۡ أَعۡنَٰقُهُمۡ لَهَا خَٰضِعِينَ ﴿٤﴾

﴾4﴿ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ആകാശത്ത് നിന്നും നാം ഇറക്കുന്നതാണ്; അപ്പോൾ അവരുടെ പിരടികൾ അതിന് കീഴൊതുങ്ങുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (പക്ഷേ, അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല).

وَمَا يَأۡتِيهِم مِّن ذِكۡرٖ مِّنَ ٱلرَّحۡمَٰنِ

﴾5﴿ പരമകാരുണികനായുള്ളവന്റെ പക്കൽനിന്നും പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു ഉൽബോധനം തന്നെ– അവ

(*) ഇങ്ങനെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെക്കുറിച്ച് നാം ഇതിനുമുമ്പ് പലപ്രാവശ്യം സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

مُحۡدَثٍ إِلَّا كَانُواْ عَنۡهُ مُعۡرِضِينَ ﴿٥﴾

രതിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരായി ട്ടല്ലാതെ- അവർക്ക് വരുന്നില്ല! (ഏത് തന്നെ വന്നാലും അവർ തിരിഞ്ഞുകള യുന്നു.)

فَقَدۡ كَذَّبُواْ فَسَيَأۡتِيهِمۡ أَنۢبَٰٓؤُاْ مَا كَانُواْ بِهِۦ يَسۡتَهۡزِءُونَ ﴿٦﴾

《6》 അങ്ങനെ, അവർ വ്യാജമാക്കി യിരിക്കുകയാണ്; അതിനാൽ, ഏതൊ ന്നിൽ അവർ പരിഹാസം കൊള്ളു ന്നുവോ അതിന്റെ [ആ ശിക്ഷയുടെ] വൃത്താന്തങ്ങൾ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും.

《1》 طسم 'ത്വാ - സീൻ - മീം' 《2》 تِلْكَ അത്, അവ آيَاتُ الْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥ ത്തിലെ സൂക്തങ്ങളാണ്, ആയത്തുകളാണ് الْمُبِينِ സുവ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ 《3》 لَعَلَّكَ നീ ആയേക്കാം, ആയിരിക്കാം بَاخِعٌ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവൻ نَفْسَكَ നിന്റെ ആത്മാവി നെ, ജീവനെ, നിന്നെത്തന്നെ أَلَّا يَكُونُوا അവർ ആകാത്തതിനാൽ مُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിച്ചവർ 《4》 إِن نَّشَأْ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം نُنَزِّلْ നാം ഇറക്കും, അവതരിപ്പിക്കും عَلَيْهِم അവരുടെമേൽ, അവരിൽ مِّنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് آيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം فَظَلَّتْ അപ്പോൾ ആയിത്തീരുന്നതാണ് أَعْنَاقُهُمْ അവരുടെ പിരടികൾ لَهَا അതിന്, അതിലേക്ക് خَاضِعِينَ കീഴൊതുങ്ങുന്നവ 《5》 وَمَا يَأْتِيهِم അവർക്ക് വരുന്നില്ല, ചെല്ലുന്നില്ല مِّن ذِكْرٍ ഒരു ഉൽബോധ നവും തന്നെ, ഒരു സ്മരണയും مِّنَ الرَّحْمَٰنِ റഹ്മാനിൽനിന്ന്, പരമകാരുണികനിൽ നിന്ന് مُحْدَثٍ പുതുതായി നൽകപ്പെട്ട, പുത്തനായ إِلَّا كَانُوا അവർ ആയിട്ടല്ലാതെ, ആകാതെ عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി, അതിൽനിന്ന് مُعْرِضِينَ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവർ, അശ്രദ്ധർ 《6》 فَقَدْ كَذَّبُوا അങ്ങനെ അവർ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു فَسَيَأْتِيهِمْ അതിനാൽ അവർക്ക് വന്നുകൊള്ളും, വരും أَنبَاءُ مَا യാതൊന്നിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു بِهِ അതുകൊണ്ട്, അതി നെപ്പറ്റി يَسْتَهْزِئُونَ പരിഹാസം കൊള്ളുക, പുച്ഛിക്കുന്ന(വർ)

മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ഉപദ്രവം അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തിയിരുന്ന ഘട്ടത്തിൽ അവത രിച്ച സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഈ സൂറത്തും. കഴിയുന്നത്ര അപവാദങ്ങളും, ആക്ഷേപ ങ്ങളും അവർ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. നബിﷺ ഒന്നിന് മറുപടി കൊടുക്കു മ്പോൾ, അവർ വേറെ ഒന്ന് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുവരും. ചിലപ്പോൾ നബിﷺയോട് 'നീ പ്രവാ ചകനാണെങ്കിൽ ആ മലകൾ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവരിക, അല്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ ഒരു പുഴയു ണ്ടാക്കൂ' എന്നിങ്ങനെ തനി ബാലിശമായ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കും. നബിﷺക്കാണെങ്കിൽ, അവർ വിശ്വസിച്ചുകാണുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തിനും, അവരുടെ മർക്കടമുഷ്ടിയിലുള്ള വ്യസ നത്തിനും കണക്കുമില്ല. അവരിലാകട്ടെ, മത്സരവും, വാശിയും കൂടിക്കൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ഈ സൂറത്ത് മുഖേന അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ മനസ്സമാധാനപ്പെടുത്തി ആശ്വസിപ്പിക്കുകയാണ്. അത്രയൊന്നും വ്യാകുലപ്പെട്ടു വിഷമിക്കേണ്ടതില്ല, ദൗത്യം നിർവ്വ

ഹിക്കൽ മാത്രമാണ് തന്റെ ചുമതല; അവരെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നടപടി ഞാൻ ആയിക്കൊള്ളാം; മുൻകഴിഞ്ഞ പ്രവാചകൻമാർക്കും അവരുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിലും ഇപ്രകാരമൊക്കെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നിങ്ങനെ - പല നബിമാരുടെയും കഥകൾ തുടർന്നു വിവരിച്ചുകൊണ്ട് - അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഇത് മുഖേന സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുന്നു.

أَوَلَمْ يَرَوْا۟ إِلَى ٱلْأَرْضِ كَمْ أَنۢبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿٧﴾

﴿7﴾ ഭൂമിയിലേക്ക് അവർ നോക്കുന്നില്ലേ - എല്ലാ(തരം) ഉൽകൃഷ്ടമായ ഇണവസ്തുക്കളിൽനിന്നുമായി - എത്രയാണ് നാമതിൽ മുളപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് എന്ന്?!

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

﴿8﴾ നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്.

(എങ്കിലും) അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٩﴾

﴿9﴾ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

﴿7﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا അവർ കാണുന്നില്ലേ, നോക്കുന്നില്ലേ إِلَى الْأَرْضِ ഭൂമിയിലേക്ക് كَمْ എത്രയാണ് (എത്രയോ) أَنۢبَتْنَا നാം മുളപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു فِيهَا അതിൽ مِن كُلِّ زَوْجٍ എല്ലാ ഇണകളുമായിട്ട്, ഇണകളിൽ നിന്നും كَرِيمٍ മാന്യമായ, ഉൽകൃഷ്ടമായ ﴿8﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു (വമ്പിച്ച) ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ അല്ല ആയിട്ടില്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ ﴿9﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ അവൻതന്നെയാണ് الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ചരിത്രപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന് മുമ്പായി പ്രകൃതിപരമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം- എല്ലാവർക്കും സദാ കണ്ടറിയാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം- അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു; വിവിധ വർഗങ്ങളും, അനേകതരം ജാതികളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സസ്യലോകം! അവയുടെ ഉൽപാദനം, കൗതുകം, ഉപയോഗം, ഘടനാക്രമം ആദിയായവയിലും, മുളച്ചു തഴച്ചു വളർച്ചയെത്തിയശേഷം നാശോൻമുഖമായിത്തീർന്ന് വീണ്ടും ഉൽപാദിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിലും ബുദ്ധികൊടുത്ത് ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക് വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അന്വേഷിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിലും മരണാനന്തരജീവിതത്തിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഉപയുക്തമായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അതിൽതന്നെയുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിൽ ചിന്തിക്കാത്തത് കൊണ്ട് മിക്കവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാതിരിക്കുകയാണ്. വാസ്തവത്തിൽ- അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുമെന്നല്ലാതെ- അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിപ്രതാപങ്ങൾക്കോ, അവന്റെ മഹത്വത്തിനോ അതുമൂലം യാതൊരു കോട്ടവും ബാധിക്കുന്നതല്ലതന്നെ. അവൻ തികച്ചും പ്രതാപശാലിതന്നെ

യാണ്. അതേ സമയത്ത് കരുണാനിധിയുമാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ട് അടുത്ത വചനം മുതൽ പല ചരിത്രസംഭവങ്ങളിലേക്കും അവരുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

വിഭാഗം - 2

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱئْتِ ٱلْقَوْمَ ٱلظَّـٰلِمِينَ ﴿١٠﴾

﴾10﴿ (നബിയേ) നിന്റെ രക്ഷിതാവ് മൂസായോട് (ആ) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക എന്ന് വിളിച്ചുകൽപിച്ച സന്ദർഭം (ഓർക്കുക);

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۚ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١١﴾

﴾11﴿ - അതായത്, ഫിർഔന്റെ ജനതയുടെ അടുക്കൽ - അവർ സൂക്ഷിക്കുകയില്ലേ (എന്ന് നോക്കുക)?!

قَالَ رَبِّ إِنِّىٓ أَخَافُ أَن يُكَذِّبُونِ ﴿١٢﴾

﴾12﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'രക്ഷിതാവേ, എന്നെ അവർ വ്യാജമാക്കുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു;

وَيَضِيقُ صَدْرِى وَلَا يَنطَلِقُ لِسَانِى فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَـٰرُونَ ﴿١٣﴾

﴾13﴿ 'എന്റെ മനസ്സ് ഇടുങ്ങിപ്പോയേക്കും, എനിക്ക് നാവോട്ടം (സംസാരവൈഭവം) ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കും; ആകയാൽ, ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് നീ (ദൂതനെ) അയച്ചാലും!

وَلَهُمْ عَلَىَّ ذَنۢبٌ فَأَخَافُ أَن يَقْتُلُونِ ﴿١٤﴾

﴾14﴿ '(മാത്രമല്ല) എന്റെമേൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റവും (ആരോപിക്കുവാൻ) ഉണ്ട്. അതിനാൽ, അവർ എന്നെ കൊന്നു കളയുമെന്ന് ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

﴾10﴿ وَإِذْنَادَىٰ വിളിച്ചു പറഞ്ഞ (കൽപിച്ച) സന്ദർഭം, വിളിച്ചപ്പോൾ رَبُّكَ നിന്റെ റബ്ബ് مُوسَىٰ മൂസായെ أَنِائْتِ ചെല്ലണമെന്ന് الْقَوْمَ ജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ ﴾11﴿ قَوْمَفِرْعَوْنَ അതായത് ഫിർഔന്റെ ജനത أَلَايَتَّقُونَ അവർ ഭയപ്പെടുകയില്ലേ, സൂക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ് ﴾12﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ إِنِّيأَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു أَنْيُكَذِّبُونِ അവർ എന്നെ വ്യാജമാക്കുമെന്ന് ﴾13﴿ وَيَضِيقُ ഇടുങ്ങുകയും ചെയ്യും, ഞെരുങ്ങും, കുടുസ്സാവും صَدْرِي എന്റെ നെഞ്ഞ് (മനസ്സ്) وَلَايَنْطَلِقُ ഓടാതിരിക്കയും (വടിവില്ലാതിരിക്കയും) ചെയ്യും لِسَانِي എന്റെ നാവ് فَأَرْسِلْ ആകയാൽ നീ അയക്കുക (ദൂതനെ)

إِلَىٰهَارُونَ ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് ﴿14﴾ وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് عَلَيَّ എന്റെ മേൽ, എന്റെ പേരിൽ ذَنۢبٌ ഒരു കുറ്റം, തെറ്റ് فَأَخَافُ അതിനാൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു أَنْ يَقْتُلُونِ അവരെന്നെ കൊല്ലുമെന്ന്, കൊല്ലുന്നതിനെ

മൂസാ നബി (അ)യുടെ കഥ കുറെ വിശദീകരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണ് ഇതും. സൂ: ത്വാഹായിൽ കൂടുതൽ വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വശത്തിന്റെയും ആവശ്യമായ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കാതെ അത്യാവശ്യ വിവരണംകൊണ്ട് മതിയാക്കുകയാണ്.

'ഹാറൂന്റെ അടുക്കലേക്ക് ദൂതനെ - മലക്കിനെ - അയക്കുക' എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, തനിക്ക് ഒരു സഹായകൻ എന്ന നിലക്ക് അദ്ദേഹത്തെ റസൂലായി നിയോഗിച്ച് തരണമെന്നായിരുന്നു. 'എന്റെ മേൽ അവർക്ക് ഒരു കുറ്റം ആരോപിക്കുവാനുണ്ട്' എന്ന് പറഞ്ഞത്, അദ്ദേഹം മുമ്പ് ഒരു കിബ്തിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. മൂസാ നബി (അ)യുടെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തു.

قَالَ كَلَّا ۖ فَٱذْهَبَا بِـَٔايَـٰتِنَآ ۖ إِنَّا مَعَكُم مُّسْتَمِعُونَ ﴿١٥﴾

﴿15﴾ അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു 'ഒരിക്കലുമില്ല; എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി പോയിക്കൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, നാം നിങ്ങളുടെകൂടെ (എല്ലാം) കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. (ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും)

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَآ إِنَّا رَسُولُ رَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٦﴾

﴿16﴾ 'എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ ഫിർഔന്റെയടുക്കൽ ചെന്ന് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതൻമാരാണ് എന്ന് പറയുക;

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٧﴾

﴿17﴾ ' -ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ നീ വിട്ടയച്ചു തരേണമെന്ന്. (ഇതാണ് ദൗത്യം)'

﴿15﴾ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു كَلَّا ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങനെയല്ല, അത്വേണ്ട فَاذْهَبَا എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പോകുക بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുംകൊണ്ട് إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ, ഒന്നിച്ച് مُسْتَمِعُونَ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്, ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നവരാണ് ﴿16﴾ فَأْتِيَا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചെല്ലുവിൻ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ അടുക്കൽ فَقُولَا എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പറയുവിൻ إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ رَسُولُ ദൂതൻമാരാണ് رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ, ലോകരുടെ റബ്ബിന്റെ ﴿17﴾ أَنْ أَرْسِلْ നീ വിട്ടയച്ചു തരണമെന്ന് مَعَنَا ഞങ്ങളുടെ കൂടെ, ഒപ്പം بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ (ഗോത്രത്തെ)

തൗഹീദിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുക എന്നതാണ് എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രഥമ പ്രധാനമായ കടമ. ഇതിന് പുറമെ, ധാർമികമായും, സദാചാരപരമായുമുള്ള നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും അവർ അറിയിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നാൽ, അതത് ജനങ്ങളുടെ പരിതഃസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ചില പ്രവാചകൻമാർക്ക് പ്രത്യേകമായി ചില കടമകളും നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടായിരിക്കും. ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നുവരുന്ന നബിമാരുടെ കഥകളിൽനിന്നും മറ്റും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഫിർഔന്റെയും, ഇസ്റാഈൗൽ ഗോത്രക്കാരുടെയും പ്രത്യേക പരിതഃസ്ഥിതി നിമിത്തം, ഇസ്റാഈല്യരെ ഫിർഔനിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയെന്നത് മൂസാ നബി (അ)യെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു പ്രത്യേക കർത്തവ്യമായിരുന്നു. ഇസ്റാഈൗൽ ജനത ഏറെക്കുറെ 400 കൊല്ലത്തോളമായി കിബ്തികളുടെ (ഈജിപ്തുകാരുടെ) അടിമകളും ഭൃത്യൻമാരുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. അതികഠിനമായ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടാണവർ ഈജിപ്തിൽ ജീവിച്ചുവരുന്നത്. അവരിൽ മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള പ്രവാചകൻമാരാൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫലസ്തീൻ പ്രദേശത്തേക്ക് അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ അവരെ തങ്ങൾക്ക് വിട്ടുകിട്ടണമെന്നാണ് മൂസാ (അ) ഫിർഔനോട് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അവനുണ്ടോ അതിന് സമ്മതിക്കുന്നു?!-

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ﴿١٨﴾

﴾18﴿ അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു 'കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വളർത്തിവന്നില്ലേ?! നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽനിന്ന് കുറേ കൊല്ലങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു?!

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ ٱلَّتِى فَعَلْتَ وَأَنتَ مِنَ ٱلْكَٰفِرِينَ ﴿١٩﴾

﴾19﴿ 'നീ ചെയ്തിട്ടുള്ള (ആ ദുഷ്) പ്രവൃത്തിയും നീ ചെയ്തു. 'നീ കൃതഘ്നൻമാരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ!'

﴾18﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു أَلَمْ نُرَبِّكَ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വളർത്തിവന്നില്ലേ فِينَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ وَلِيدًا കുട്ടിയായിരിക്കെ, ശിശുവായിരിക്കെ وَلَبِثْتَ നീ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു, താമസിക്കുകയും ചെയ്തു فِينَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ مِنْ عُمُرِكَ നിന്റെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ നിന്ന് سِنِينَ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ ﴾19﴿ وَفَعَلْتَ നീ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു فَعْلَتَكَ നിന്റെ (ദുഷിച്ച) പ്രവൃത്തി, വിക്രിയ الَّتِي فَعَلْتَ നീ ചെയ്ത, പ്രവർത്തിച്ച وَأَنْتَ നീ, നീയാകട്ടെ مِنَ الْكَافِرِينَ നന്ദികെട്ടവരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ, കൃതഘ്നരിൽ പെട്ടവനാണ്

മൂസാ നബി (അ)യെ ഒരു കുറ്റവാളിയായും, നന്ദികെട്ടവനും, ധിക്കാരിയുമായി ചിത്രീകരിക്കുവാനാണ് ഫിർഔൻ ഇതൊക്കെപ്പറയുന്നത്. നീ ഒരു ചോരക്കുഞ്ഞായിരുന്നപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ നദിയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി ലാളിച്ചുവളർത്തി; വളരെക്കാലം നീ

ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുഖസമ്പൂർണനായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഇതെല്ലാം ഇരിക്കവെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളെ നീ കൊലചെയ്തു നാടുവിടുകയും ചെയ്തു. ഇത്രയും നന്ദികേട് കാട്ടിയ ശേഷം- ഇപ്പോഴിതാ- ഒരു പുതിയ മതവും, വാദവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു! എന്നത്രെ ഫിർഔന്റെ ആക്ഷേപം.

മൂസാ നബി (അ) അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ 18 കൊല്ലമാണ് കഴിഞ്ഞു കൂടിയതെന്നും അതല്ല 30 കൊല്ലമാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ദിവ്യദൗത്യവുമായി ഈജിപ്തിൽ വന്നശേഷം ഒരു കൊല്ലത്തെ പരിശ്രമം കൊണ്ടാണ് ഫിർഔന്റെ സന്നിധിയിൽ അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിന് അവസരം ലഭിച്ചതെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞുകാണുന്നു. الله اعلم

قَالَ فَعَلْتُهَآ إِذًا وَأَنَا۠ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٢٠﴾

﴾20﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ആ അവസരത്തിൽ ഞാനത് ചെയ്കയുണ്ടായി; ഞാൻ (സൻമാർഗമറിയാതെ) പിഴവ് ബാധിച്ചവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നു.

فَفَرَرْتُ مِنكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِى رَبِّى حُكْمًا وَجَعَلَنِى مِنَ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾

﴾21﴿ 'അങ്ങനെ, നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഓടിപ്പോയി. അനന്തരം എന്റെ റബ്ബ് എനിക്ക് വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്തു; എന്നെ അവൻ മുർസലുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿٢٢﴾

﴾22﴿ 'അതാകട്ടെ, ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ കൂടി അടിമകളാക്കിവെച്ചതിനാൽ, എന്റെമേൽ നീ എടുത്തുപറയുന്ന ഒരനുഗ്രഹമത്രെ'.

﴾20﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു فَعَلْتُهَا അത് ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചു, ചെയ്തു إِذًا അപ്പോൾ, ആ അവസരത്തിൽ وَأَنَا ഞാനാകട്ടെ, ഞാൻ مِنَ الضَّالِّينَ (അറിവില്ലാതെ) പിഴവുപിണഞ്ഞവരിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു ﴾21﴿ فَفَرَرْتُ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) ഞാൻ ഓടിപ്പോയി مِنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്ന് لَمَّا خِفْتُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളെ ഭയപ്പെട്ടപ്പോൾ فَوَهَبَ അനന്തരം (എന്നിട്ട്) പ്രദാനം ചെയ്തു لِي എനിക്ക് رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി, അധികാരം وَجَعَلَنِي എന്നെ അവൻ ആക്കുക (ഉൾപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു مِنَ الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളിൽ ﴾22﴿ وَتِلْكَ അത്, അതാകട്ടെ نِعْمَةٌ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ് تَمُنُّهَا അത് നീ എടുത്തു പറയുന്നു, ദാക്ഷിണ്യം പറയുന്നു عَلَيَّ എന്റെമേൽ أَنْ عَبَّدتَّ നീ അടിമകളാക്കിയതിനാൽ بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ

മൂസാ (അ) ആദ്യമായി കുറ്റം സമ്മതിക്കുകയും, ആ കൈതെറ്റ് വന്നുപോയ പരിതഃസ്ഥിതി വിവരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ന് എനിക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവും, ബോധവും അന്നെനി

ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്റെ പക്കൽ അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപോയ ആ കുറ്റത്തിന് നിങ്ങളെന്നെ കൊന്നുകളയുമെന്ന് പേടിച്ചുഞാൻ നാടുവിടുകയാണുണ്ടായത്. ഇപ്പോൾ, അല്ലാഹു എനിക്ക് വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. ആ നിലക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അവന്റെ ദൗത്യവും കൊണ്ട് വന്നിരിക്കുന്നത്. പിന്നെ, നിങ്ങൾ എനിക്ക് ചെയ്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ എടുത്തുപറയുകയുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ അത് നിങ്ങളുടെ ഒരു അനുഗ്രഹമായി എടുത്തുദ്ധരിക്കുവാൻ സംഗതിയായത് ഇസ്റാഈല്യരെ ആകമാനം നീ അടിമകളാക്കി നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം മർദ്ദിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റ് കുട്ടികളെപ്പോലെ ഞാനും എന്റെ വീട്ടിൽ എന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ കീഴിൽ തന്നെ വളർന്നു വരുമായിരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് അതൊരു ദയാദാക്ഷിണ്യമായി എടുത്തു പറയാനില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് മൂസാ നബി (അ) മറുപടി പറയുന്നത്.

'ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ദൂതൻമാരാണെന്ന്' മൂസാ (അ) പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഫിർഔന് അത് സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٢٣﴾

﴿23﴾ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: 'എന്താണ് ലോകരക്ഷിതാവ് (എന്ന് പറയുന്നത്)?!'

قَالَ رَبُّ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُم مُّوقِنِينَ ﴿٢٤﴾

﴿24﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയ്ക്കിടയിലുള്ളതിന്റെയും രക്ഷിതാവാണ്; നിങ്ങൾ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവരാണെങ്കിൽ!'

﴿23﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു وَمَا എന്താണ്, ഏതാണ് رَبُّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവ്, ലോകരുടെ റബ്ബ് ﴿24﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبُّ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ റബ്ബ് وَالْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും إِن كُنتُم നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مُوقِنِينَ ഉറപ്പിക്കുന്നവർ, ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുന്നവർ

ഇത് കേട്ടപ്പോൾ അവൻ ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. താനല്ലാതെ മറ്റൊരു റബ്ബും, ഇലാഹും ഇല്ലെന്ന് വാദം മുഴക്കിയിരുന്ന അവൻ അത് പരിഹാസ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തി.

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُۥٓ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ﴿٢٥﴾

﴿25﴾ അവൻ തന്റെ ചുറ്റുമുള്ളവരോട് പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ (-ഇവൻ പറയുന്നത്)?!

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ ءَابَآئِكُمُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

﴿26﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികൻമാരായ പിതാക്കളുടെ രക്ഷിതാവും.

أَلَا تَسْتَمِعُونَ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്നില്ലേ ﴾26﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് وَرَبُّ آبَائِكُمُ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളുടെ റബ്ബാണ് الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരായ, ആദ്യത്തേവരായ ﴾25﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു لِمَنْ യാതൊരുവരോട് حَوْلَهُ അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ള

ഇങ്ങനെ, മൂസാ നബി (അ) കാര്യം ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കി. പക്ഷേ, ഫിർഔൻ പരിഹാസം വിട്ടു ശുണ്ഠിയിലേക്ക് നീങ്ങി.

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ ٱلَّذِىٓ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾

﴾27﴿ **അവൻ (സദസ്യരോട്) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ (ഈ) റസൂൽ നിശ്ചയമായും ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്!'**

قَالَ رَبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَآ ۖ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾

﴾28﴿ **അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെയും, അസ്തമയ സ്ഥാനത്തിന്റെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും റബ്ബാകുന്നു (അവൻ)- നിങ്ങൾ മനസ്സിരുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിൽ!'**

الَّذِي أُرْسِلَ അയക്കപ്പെട്ടവനായ إِلَيْكُمْ നിങ്ങളിലേക്ക് لَمَجْنُونٌ ഭ്രാന്തൻതന്നെ ﴾28﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبُّ الْمَشْرِقِ ഉദയസ്ഥാനത്തിന്റെ റബ്ബാണ് وَالْمَغْرِبِ അസ്തമയസ്ഥാനത്തിന്റെയും وَمَا بَيْنَهُمَا രണ്ടിനുമിടയ്ക്കുള്ളതിന്റെയും إِنْ كُنتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تَعْقِلُونَ മനസ്സിരുത്തുന്ന, ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നവർ ﴾27﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു إِنَّ رَسُولَكُمُ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റസൂൽ

ഫിർഔന്ന് ഔദ്ധത്യം വർദ്ധിച്ചു. ന്യായത്തിൽകൂടി സംസാരിക്കുവാൻ അവൻ വഴി കാണുന്നില്ല. അങ്ങനെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാൻ മുതിർന്നു ഗർജ്ജിക്കുകയായി.

قَالَ لَئِنِ ٱتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِى لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ ٱلْمَسْجُونِينَ ﴿٢٩﴾

﴾29﴿ **അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാനല്ലാത്ത വല്ല ഇലാഹിനെയും നീ സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ തടവുകാരുടെ കൂട്ടത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.'**

قَالَ أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَىْءٍ مُّبِينٍ ﴿٣٠﴾

﴾30﴿ **അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ സുപ്രത്യക്ഷമായ ഒരു കാര്യം [ദൃഷ്ടാന്തം] നിനക്ക് കൊണ്ടുവന്നാലോ?! (നീ സമ്മതിക്കുകയില്ലേ?)'**

قَالَ فَأْتِ بِهِۦٓ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ﴿٣١﴾

﴾31﴿ അവന്‍ പറഞ്ഞു: 'എന്നാല്‍, നീ അത് കൊണ്ട് വരുക- നീ സത്യവാന്‍മാരില്‍പെട്ടവനാണെങ്കില്‍!'

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِىَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿٣٢﴾

﴾32﴿ അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തന്റെവടി (താഴെ) ഇട്ടു; അപ്പോഴതാ, അതൊരു പ്രത്യക്ഷമായ പാമ്പ്!

وَنَزَعَ يَدَهُۥ فَإِذَا هِىَ بَيْضَآءُ لِلنَّـٰظِرِينَ ﴿٣٣﴾

﴾33﴿ അദ്ദേഹം തന്റെ കൈ (കക്ഷത്തുനിന്ന്) പുറത്തേക്കെടുത്തു; അപ്പോഴതാ- നോക്കുന്നവര്‍ക്ക് -അതൊരു വെളുത്ത വസ്തു!

﴾29﴿ قَالَ അവന്‍ പറഞ്ഞു لَئِنِ اتَّخَذْتَ നീ സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം, ഏര്‍പ്പെടുത്തിയാല്‍ إِلَٰهًا غَيْرِي ഞാനല്ലാത്ത ഒരു ഇലാഹിനെ لَأَجْعَلَنَّكَ നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ നിന്നെ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنَ الْمَسْجُونِينَ തടവുകാരില്‍, ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെട്ടവരില്‍ ﴾30﴿ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَوَلَوْ جِئْتُكَ ഞാന്‍ നിനക്ക് വന്നുവെങ്കിലോ بِشَيْءٍ ഒരു വസ്തുവുംകൊണ്ട് مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ ﴾31﴿ قَالَ അവന്‍ പറഞ്ഞു فَأْتِ എന്നാല്‍ നീ വാ بِهِ അതും കൊണ്ട് إِن كُنتَ നീ ആകുന്നുവെങ്കില്‍ مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാന്‍മാരില്‍ ﴾32﴿ فَأَلْقَىٰ അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഇട്ടു عَصَاهُ തന്റെ വടി فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത് ثُعْبَانٌ ഒരു പാമ്പ്, സര്‍പ്പം مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ ﴾33﴿ وَنَزَعَ അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു, ഊരി എടുത്തു يَدَهُ തന്റെ കൈ فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത് بَيْضَاءُ ഒരു വെളുത്ത വസ്തു, വെളുത്തതാകുന്നു لِلنَّاظِرِينَ നോക്കുന്നവര്‍ക്ക്

ഫിര്‍ഔന്‍ ശക്തി ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള ഭാവമാണെന്ന് കണ്ടപ്പോള്‍, മൂസാ (അ) ന്യായവാദത്തില്‍നിന്നും ദൃഷ്ടാന്തത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. കണ്ടാല്‍ ആരും സമ്മതിക്കത്തക്ക ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിത്തന്നാല്‍ സമ്മതിക്കാമോ, എന്നായി. എന്നാലതൊന്ന് കാണട്ടെ, എന്ന് ഫിര്‍ഔനും. പക്ഷേ, മൂസാ (അ) വടിയുടെയും, കയ്യിന്റെയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങള്‍ കാണിച്ചപ്പോള്‍ ജാലവിദ്യയെന്ന് പറഞ്ഞു തള്ളുവാനും, ദുര്‍വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാനും ഫിര്‍ഔന്‍ മുതിരുകയായി:-

വിഭാഗം - 3

قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُۥٓ إِنَّ هَـٰذَا لَسَـٰحِرٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾

﴾34﴿ തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള പ്രമുഖന്‍മാരോട് അവന്‍ (ഫിര്‍ഔന്‍) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇവന്‍ അറിവുള്ള (നിപുണനായ) ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരന്‍തന്നെ!

﴾35﴿ 'അവന്‍ തന്റെ ജാലവിദ്യ

يُرِيدُ أَن يُخۡرِجَكُم مِّنۡ أَرۡضِكُم بِسِحۡرِهِۦ فَمَاذَا تَأۡمُرُونَ ﴿٣٥﴾

കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, [അവനെപ്പറ്റി] നിങ്ങൾ എന്ത് നിർദ്ദേശിക്കുന്നു!'

قَالُوٓاْ أَرۡجِهۡ وَأَخَاهُ وَٱبۡعَثۡ فِي ٱلۡمَدَآئِنِ حَٰشِرِينَ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'അവന്നും, അവന്റെ സഹോദരന്നും ഇടകൊടുക്കുക; നഗരങ്ങളിൽ, ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക;-

يَأۡتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ അവർ, എല്ലാ അറിവുള്ള [നിപുണൻമാരായ] ജാലവിദ്യക്കാരെയും അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.'

﴾34﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു لِلۡمَلَإِ പ്രമുഖരോട്, പ്രധാനികളോട് حَوۡلَهُۥٓ തന്റെ ചുറ്റുമുള്ള إِنَّ هَٰذَا നിശ്ചയമായും ഇവൻ لَسَٰحِرٌ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ عَلِيمٌ അറിവുള്ളവനായ ﴾35﴿ يُرِيدُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَن يُخۡرِجَكُم നിങ്ങളെ പുറത്താക്കുവാൻ مِّنۡ أَرۡضِكُم നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽനിന്ന്, നാട്ടിൽനിന്ന് بِسِحۡرِهِۦ അവന്റെ ജാലവിദ്യകൊണ്ട്, فَمَاذَا അതിനാൽ എന്താണ് تَأۡمُرُونَ നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു, കൽപിക്കുന്നു ﴾36﴿ قَالُوٓا അവർ പറഞ്ഞു أَرۡجِهۡ അവന്ന് ഒഴിവുകൊടുക്കുക, സാവകാശം കൊടുക്കുക وَأَخَاهُ അവന്റെ സഹോദരന്നും وَابۡعَثۡ നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുക فِي الۡمَدَآئِنِ നഗരങ്ങളിൽ, പട്ടണങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ ﴾37﴿ يَأۡتُوكَ അവൻ തനിക്ക് (അങ്ങേക്ക്) കൊണ്ടുവരട്ടെ, വരട്ടെ بِكُلِّ سَحَّارٍ എല്ലാ സിഹ്റൻമാരെയും കൊണ്ട്, എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും عَلِيمٍ അറിവുള്ള (നിപുണരായ)

മൂസാ കാണിച്ചത് ഒരു ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തമൊന്നുമല്ല- ജാലവിദ്യ *(*)* മാത്രമാണ്- പക്ഷേ, അവനതിൽ നിപുണനാണ്; അതുവഴി അവൻ ജനങ്ങളെ വശീകരിച്ചു നാട്ടിൽനിന്ന് പുറത്ത് കൊണ്ടുപോകുവാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് ഫിർഔൻ സമർത്ഥിച്ചു. എങ്കിലും, എനി എന്ത് വേണമെന്നറിയാതെ കുഴങ്ങി. ദർബാറിലുള്ളവരോട് നിർദ്ദേശം തേടി. തൽക്കാലം മൂസാ നബി (അ)യെയും, സഹോദരൻ ഹാറൂൻ നബി (അ)യെയും ഒഴിവാക്കിവിടുവാനും നാട്ടിലെല്ലാമുള്ള സമർത്ഥരായ ജാലവിദ്യക്കാരെ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ഒരു മത്സരം നടത്തുവാനും അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്ന് മൂസാ നബി (അ)യെ കൊലചെയ്യുകയോ

***(*)* 'ജാലവിദ്യ' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ച 'സിഹ്ർ' (السحر) എന്ന വാക്കിൽ പല ഇനങ്ങളും ഉൾപ്പെടുമെന്ന് സൂറഃ അൽബകറഃ 102 ന്റെയും ത്വാഹാ 66- ന്റെയും വിവരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.**

മറ്റോ ചെയ്താൽ, അത് ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പവും, ആശങ്കയും ഉളവാക്കിയേക്കുമെന്ന് അവർ കരുതിയിരിക്കാം. ഏതായാലും വമ്പിച്ച ഒരു ജനാവലിയുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് പരസ്യമായിത്തന്നെ അത് നടക്കണമെന്ന് അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചു.

فَجُمِعَ ٱلسَّحَرَةُ لِمِيقَـٰتِ يَوۡمٖ مَّعۡلُومٖ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ അങ്ങനെ, അറിയപ്പെട്ട ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു.

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلۡ أَنتُم مُّجۡتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ ജനങ്ങളോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'നിങ്ങൾ സമ്മേളിക്കുന്നുണ്ടോ?-

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ ٱلسَّحَرَةَ إِن كَانُواْ هُمُ ٱلۡغَـٰلِبِينَ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ 'ജാലവിദ്യക്കാരാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, നമുക്ക് അവരെ പിൻതുടർന്നേക്കാമല്ലോ!'

﴾38﴿ فَجُمِعَ السَّحَرَةُ അങ്ങനെ ജാലവിദ്യക്കാർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ടു لِمِيقَاتِ يَوۡمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്ക് مَعۡلُومٍ അറിയപ്പെട്ട (നിർണയിക്കപ്പെട്ട) ﴾39﴿ وَقِيلَ പറയപ്പെട്ടു لِلنَّاسِ മനുഷ്യരോട് هَلۡ أَنتُمۡ നിങ്ങളാണോ مُجۡتَمِعُونَ സമ്മേളിക്കുന്നവർ (ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നുവോ) ﴾40﴿ لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ നമുക്ക് പിൻപറ്റാം, തുടർന്നേക്കാം السَّحَرَةَ ജാലവിദ്യക്കാരെ إِنۡ كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ هُمُ അവർ തന്നെ الۡغَالِبِينَ ജയിച്ചവർ, വിജയികൾ

അങ്ങനെ, ഉത്സവദിവസം പൂർവ്വാഹ്നസമയത്തേക്ക് എല്ലാവരും സമ്മേളിച്ചു. അനേകം ജാലവിദ്യക്കാരും- ആയിരക്കണക്കിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു- ധാരാളം പ്രേക്ഷകരും! രാജകീയമായ പ്രചാരണം മുറക്ക് നടന്നിരിക്കുമല്ലോ. മിക്കവാറും ജാലവിദ്യക്കാർക്കുതന്നെയാണ് വിജയമുണ്ടാകുകയെന്നാണവരുടെ പ്രതീക്ഷ.

فَلَمَّا جَآءَ ٱلسَّحَرَةُ قَالُواْ لِفِرۡعَوۡنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجۡرًا إِن كُنَّا نَحۡنُ ٱلۡغَـٰلِبِينَ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ അങ്ങനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ അവർ ഫിർഔനോട് പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളാണ് വിജയികളാകുന്നതെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് തീർച്ചയായും വല്ല പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കുമോ?'

قَالَ نَعَمۡ وَإِنَّكُمۡ إِذٗا لَّمِنَ ٱلۡمُقَرَّبِينَ ٤٢

《42》 അവൻ പറഞ്ഞു: 'അതെ, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽ) സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവരുമായിരിക്കും.'

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰٓ أَلۡقُواْ مَآ أَنتُم مُّلۡقُونَ ٤٣

《43》 മൂസാ അവരോട് [ജാലവിദ്യക്കാരോട്] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്ക് ഇടുവാനുള്ളത് ഇട്ടേക്കൂ.'

فَأَلۡقَوۡاْ حِبَالَهُمۡ وَعِصِيَّهُمۡ وَقَالُواْ بِعِزَّةِ فِرۡعَوۡنَ إِنَّا لَنَحۡنُ ٱلۡغَٰلِبُونَ ٤٤

《44》 അപ്പോൾ, അവർ തങ്ങളുടെ കയറുകളും, വടികളും (നിലത്ത്) ഇട്ടു. അവർ (ഇപ്രകാരം) പറയുകയും ചെയ്തു; 'ഫിർഔന്റെ വീര്യംകൊണ്ട് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും വിജയികൾ!'

فَأَلۡقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلۡقَفُ مَا يَأۡفِكُونَ ٤٥

《45》 അനന്തരം മൂസാ തന്റെ വടി ഇട്ടു. അപ്പോഴതാ, അവർ പകിട്ടാക്കിക്കാണിച്ചിരുന്നതിനെ (മുഴുവനും) അത് വിഴുങ്ങിക്കളയുന്നു!

فَأُلۡقِيَ ٱلسَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ٤٦

《46》 അപ്പോൾ, ജാലവിദ്യക്കാർ 'സുജൂദാ'യി വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു [സാഷ്ടാംഗം നിലംപതിച്ചു].

قَالُوٓاْ ءَامَنَّا بِرَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ٤٧

《47》 അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ലോകരക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു,-

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَٰرُونَ ٤٨

《48》 'അതായത്, മൂസായുടെയും, ഹാറൂന്റെയും രക്ഷിതാവിൽ!'.

《41》 فَلَمَّا جَاءَ അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ قَالُوا അവർപറഞ്ഞു لِفِرْعَوْنَ ഫിർഔനോട് أَئِنَّ തീർച്ചയായും ഉണ്ടോ لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് لَأَجْرًا പ്രതിഫലം, കൂലി إِنْ كُنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നാൽ, ആണെങ്കിൽ نَحْنُ ഞങ്ങൾ തന്നെ الْغَالِبِينَ വിജയികൾ 《42》 قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു نَعَمْ അതെ, ഉവ്വ് وَإِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ إِذًا അപ്പോൾ, എന്നാൽ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ടവരുമാണ് (അടുത്ത ആളുകളായിരിക്കും) 《43》 قَالَ لَهُمْ مُوسَى അവരോട് മൂസാ പറഞ്ഞു أَلْقُوا നിങ്ങൾ ഇടുക, പ്രയോഗിക്കുക مَا യാതൊന്ന് أَنْتُمْ مُلْقُونَ നിങ്ങൾ (അത്) ഇടുന്നവരാകുന്നു 《44》 فَأَلْقَوْا അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടു حِبَالَهُمْ

അവരുടെ കയറുകൾ وَعِصِيَّهُمْ അവരുടെ വടികളും وَقَالُوا അവർ പറയുകയും ചെയ്തു
بِعِزَّةِ വീര്യംകൊണ്ട്, പ്രതാപം കൊണ്ട്, മഹത്വത്താൽ فِرْعَوْنَ ഫിർഔന്റെ إِنَّا നിശ്ചയ
മായും ഞങ്ങൾ لَنَحْنُ ഞങ്ങൾതന്നെയാണ് الْغَالِبُونَ വിജയികൾ, ജയിക്കുന്നവർ ﴾45﴿
تَلْقَفُ അനന്തരം മൂസാ ഇട്ടു عَصَاهُ തന്റെ വടി فَإِذَا هِيَ അപ്പോഴതാ അത് فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ
വിഴുങ്ങുന്നു مَا يَأْفِكُونَ അവർ പകിട്ടാക്കിക്കാണിച്ചിരുന്നത്, കൃത്രിമം ചെയ്തിരുന്നത് ﴾46﴿
فَأُلْقِيَ അപ്പോൾ ഇടപ്പെട്ടു (നിലംപതിച്ചു) السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ سَاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യു
ന്നവരായനിലയിൽ, സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട് ﴾47﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു آمَنَّا ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചു بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിൽ ﴾48﴿ رَبِّ مُوسَىٰ മൂസായുടെ റബ്ബ് وَهَارُونَ
ഹാറൂന്റെയും

എന്തോ ചില രാസപ്രയോഗങ്ങളുടെയോ മറ്റോ സഹായത്താൽ പൊതുജനദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകളാണെന്ന് തോന്നിക്കുന്നവിധം ജാലവിദ്യക്കാർ നടത്തിയ പ്രദർശനം പാടെ പരാജയപ്പെട്ടു. അവർ നിലത്തിട്ടിരുന്ന കയറുകളും വടികളുമാകുന്ന കൃത്രിമപ്പാമ്പുകളെയെല്ലാം മൂസാ നബി (അ)യുടെ വടിയായിരുന്ന ഭയങ്കരനായ ആ പെരുമ്പാമ്പ് വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. അത് ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്ന് അവർക്ക് ശരിക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ലോകരക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിക്കയും അവന് സുജൂദായി നിലംപതിക്കയും ചെയ്തു. തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഒട്ടും ധൈര്യക്ഷയം കൂടാതെ അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔന്ന് ഇത് വമ്പിച്ച അടിയാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

قَالَ ءَامَنتُمْ لَهُۥ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُۥ لَكَبِيرُكُمُ ٱلَّذِى عَلَّمَكُمُ ٱلسِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു 'നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ സമ്മതം നൽകും മുമ്പായി അവനെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ)?! നിശ്ചയമായും, അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ജാലവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവ് തന്നെയാണ്. അത് കൊണ്ട് അടുത്ത് തന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും;-

لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَـٰفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ കൈകളും, കാലുകളും വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ഞാൻ മുറിപ്പിച്ചുകളയും; നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും'.

قَالُوا۟ لَا ضَيْرَ ۖ إِنَّآ

﴾51﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഒരു ദോഷവുമില്ല [വിരോധവുമില്ല]; നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്ക

إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

ലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാകുന്നു.

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَٰيَٰنَآ أَن كُنَّآ أَوَّلَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ 'ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തെവരായതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങൾക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞങ്ങളാശിക്കുന്നു'.

﴾49﴿ قَالَ അവൻ പറഞ്ഞു آمَنتُمْ لَهُ നിങ്ങൾ അവനെ വിശ്വസിച്ചു (അല്ലേ) قَبْلَ أَنْ آذَنَ ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനുമുമ്പ് لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങളുടെ വലിയവൻ (നേതാവ്) തന്നെ الَّذِي عَلَّمَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് പഠിപ്പിച്ചുതന്നവനായ السِّحْرَ ജാലവിദ്യ فَلَسَوْفَ ആകയാൽ വഴിയെ (അടുത്ത് തന്നെ) تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം ﴾50﴿ لَأُقَطِّعَنَّ നിശ്ചയമായും ഞാൻ മുറിപ്പിക്കും, ധാരാളം മുറിച്ചുകളയും أَيْدِيَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ وَأَرْجُلَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും مِنْ خِلَافٍ വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്രൂശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും أَجْمَعِينَ മുഴുവനും ﴾51﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَا ضَيْرَ ദോഷമില്ല, വിരോധമില്ല إِنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ إِلَىٰ رَبِّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് مُنقَلِبُونَ മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർതന്നെ, തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ് ﴾52﴿ إِنَّا نَطْمَعُ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു, മോഹിക്കുന്നു أَنْ يَغْفِرَ പൊറുത്തുതരുമെന്ന് لَنَا ഞങ്ങൾക്ക് رَبُّنَا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് خَطَايَانَا ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവുകൾ أَنْ كُنَّا ഞങ്ങൾ ആയതിനാൽ أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ആദ്യത്തെവർ, പ്രഥമവിശ്വാസികൾ

ഫിർഔൻ ക്രോധിച്ചു. തന്റെ അനുമതികൂടാതെ ജാലവിദ്യക്കാർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചത് വമ്പിച്ച തെറ്റായി അവൻ ചിത്രീകരിച്ചു. അവരങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ കാരണം, മൂസാ നബി (അ) അവരുടെ നേതാവും, ഗുരുവും ആയതാണെന്ന് പറഞ്ഞു തന്റെ പരാജയം മറച്ചുവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ആ ശുദ്ധാത്മാക്കളായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൈകാലുകൾ- ഒരു പുറത്തെ കാലും മറുപുറത്തെ കയ്യുമായി- മുറിച്ചും, അവരെ കുരിശിൽ തറച്ചും മൃഗീയമായി ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് ആക്രോശിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞ അവർ അതൊന്നും വിലവെച്ചില്ല. യാതൊരു വിരോധവുമില്ല; ഞങ്ങൾ ഏതായാലും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവർ തന്നെയാണ്; മരണം ഒരിക്കൽ അനിവാര്യമാണ്; അതുകൊണ്ട് തന്റെ ശിക്ഷയൊന്നും ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ട ഉടനെത്തന്നെ ആദ്യമായി വിശ്വസിച്ചവരായതുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പൊറുത്തു തരുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷയുമുണ്ട്.' എന്നിങ്ങനെയാണവർ ഫിർഔന് സധീരം മറുപടി കൊടുത്തത്. ഫിർഔന്റെ വിധിക്ക് ഈജിപ്തിൽ മറുകൈ ഇല്ലല്ലോ. അങ്ങനെ അവരെല്ലാം തൗഹീദിന്റെ രക്തസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

പിന്നീട് കുറേകാലം മൂസാ (അ) ജനങ്ങളെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് കാണിച്ചുകൊടു

ത്തു. ഫിർഔനും അവന്റെ ജനതയും അവരുടെ പഴയ നിലപാടിൽതന്നെ ഉറച്ചുനിന്നു. ഇസ്റാഈല്യരിൽപെട്ട കുറെ ആളുകൾ മാത്രം തൗഹീദിൽ വിശ്വസിച്ചു. മൂസാ നബി (അ) പ്രബോധനം ചെയ്തു തുടങ്ങിയത് മുതൽ ഇസ്റാഈൽ ഗോത്രക്കാർ കൂടുതൽ മർദ്ദനത്തിന്നിരയായിരുന്നു. അവർ മൂസാ നബി (അ)യെ പൊറുതിമുട്ടിക്കുകയായി. അവരെ രക്ഷിക്കുവാനായി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയായി. അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചു.

വിഭാഗം - 4

۞ وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِىٓ إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ നാം മൂസാക്ക് 'വഹ്യ്' (ബോധനം) നൽകി: 'എന്റെ അടിയാൻമാരെയുംകൊണ്ട് രാപ്രയാണം ചെയ്യുക (രാത്രി പോയിക്കൊള്ളുക); നിങ്ങൾ അനുഗമിക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും (ഫിർഔനും കൂട്ടരും നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരും).'

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِى ٱلْمَدَآئِنِ حَـٰشِرِينَ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ അപ്പോൾ, (വിവരമറിഞ്ഞു) ഫിർഔൻ നഗരങ്ങളിൽ (ജനങ്ങളെ) ശേഖരിക്കുന്ന ആളുകളെ അയച്ചു (അവർ ഇങ്ങനെ പ്രചാരം ചെയ്തു):-

إِنَّ هَـٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ 'നിശ്ചയമായും, ഇക്കൂട്ടർ കുറഞ്ഞ ആളുകളുള്ള ഒരു സംഘമത്രെ.

وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُونَ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ അവർ നിശ്ചയമായും നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചവരുമാണ്.

وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَـٰذِرُونَ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ 'നാമാകട്ടെ, ജാഗരൂകരായ ഒരു സംഘക്കാരുമാകുന്നു'.

﴾53﴿ وَأَوْحَيْنَا നാം ബോധനം നൽകി, വഹ്യ് കൊടുത്തു إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക് أَنْ أَسْرِ നീ രാപ്രയാണം (രാവുയാത്ര) ചെയ്യുക എന്ന് بِعِبَادِي എന്റെ അടിയാൻമാരുമായി إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ مُتَّبَعُونَ പിൻതുടരപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും ﴾54﴿ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ അപ്പോൾ ഫിർഔൻ അയച്ചു فِي الْمَدَائِنِ നഗരങ്ങളിൽ, രാജ്യങ്ങളിൽ حَاشِرِينَ ശേഖരിക്കുന്നവരെ, ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നവരെ ﴾55﴿ إِنَّ هَؤُلَاءِ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ لَشِرْذِمَةٌ ഒരു സംഘംതന്നെയാണ്, കൂട്ടംതന്നെ قَلِيلُونَ കുറഞ്ഞആളുള്ള, കുറഞ്ഞവരായ ﴾56﴿ وَإِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ لَنَا നമ്മെ لَغَائِظُونَ അരിശം കൊള്ളിക്കുന്നവരുമാണ് ﴾57﴿ وَإِنَّا നിശ്ചയമായും നാം لَجَمِيعٌ ഒരു സംഘക്കാരാണ്, കൂട്ടക്കാർതന്നെ حَاذِرُونَ ജാഗരൂകരായ, ഉണർവ്വുള്ള

വഹ്‌യ് അനുസരിച്ച് മൂസാ നബി (അ)യും ഇസ്‌റാഈല്യരും രാത്രി പുറപ്പെട്ടു. ഫിർഔൻ എങ്ങനെയോ വിവരമറിഞ്ഞു. ഉടനടി പല ഭാഗത്തേക്കും ആളയച്ചു സൈന്യസജ്ജീകരണം ചെയ്തു. ഇസ്‌റാഈൽ ജനത നന്നെക്കുറച്ചേയുള്ളൂ. അവരെ പിടിക്കുവാൻ നമുക്ക് പ്രയാസമില്ല. അവർ മുമ്പേതന്നെ നമ്മെ അരിശം കൊള്ളിച്ചുവന്ന ജനതയാണ്. അവരെ നാമെപ്പോഴും ജാഗരൂകരായും ഗൗനിച്ചും തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും. എന്നിങ്ങനെ പ്രഖ്യാപനം നടത്തി. ഒരു വമ്പിച്ച സേന തയ്യാറായി.

حَاذِرُونَ എന്ന വാക്കിന് പകരം حذرون എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ നാം ജാഗ്രതയെടുത്തവരാണ് – ആയുധസാമഗ്രികൾ മുതലായ മുൻകരുതൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളവരാണ് – എന്ന് സാരമാകുന്നു.

فَأَخْرَجْنَٰهُم مِّن جَنَّٰتٍ وَعُيُونٍ ۝٥٨

﴾58﴿ അങ്ങനെ, നാം അവരെ തോപ്പുകളിൽ നിന്നും, (നദി മുതലായ) നീരുറവകളിൽനിന്നും പുറത്തിറക്കി

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝٥٩

﴾59﴿ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽ നിന്നും, മാന്യമായ സ്ഥാനത്ത് നിന്നും (പുറത്തിറക്കി– അവർ ഇസ്‌റാഈല്യരെ പിൻതുടർന്നു).

كَذَٰلِكَ

﴾60﴿ അപ്രകാരമാണ് (സംഭവിച്ചത്).

وَأَوْرَثْنَٰهَا بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ۝٦٠

അവയ്ക്ക് ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

﴾58﴿ فَأَخْرَجْنَاهُمْ അങ്ങനെ നാമവരെ പുറത്തിറക്കി, പുറത്താക്കി مِنْ جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിൽനിന്ന് وَعُيُونٍ നീരുറവകളിൽനിന്നും, അരുവികളിൽനിന്നും ﴾59﴿ وَكُنُوزٍ ഭണ്ഡാരങ്ങളിൽനിന്നും وَمَقَامٍ സ്ഥാനത്തുനിന്നും كَرِيمٍ മാന്യമായ ﴾60﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരമാണ് وَأَوْرَثْنَاهَا അവയ്ക്ക് നാം അവകാശപ്പെടുത്തി, അതിന് അവകാശികളാക്കി بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികളെ

ഉൽപന്നസമൃദ്ധങ്ങളായ തോട്ടങ്ങൾ, ജലാശയങ്ങൾക്കരികെ പരന്നുകിടക്കുന്ന വിശാലമായ വയൽപാടങ്ങൾ, നീലനദിയും ഉപനദികളും തുടങ്ങിയ ജലാശയങ്ങൾ, കണക്കില്ലാത്ത സ്വർണനിക്ഷേപങ്ങൾ, അന്തരീക്ഷത്തിൽ തലപൊക്കിനിൽക്കുന്ന കൊട്ടാരങ്ങൾ, അതിവിസ്തൃതമായ രമ്യഹർമ്യങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഈജിപ്തിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള സർവ്വസ്വവും പിന്നിൽ വിട്ടേച്ചുകൊണ്ട് ഫിർഔനും സൈന്യവും പുറത്തുവന്നു– അല്ലാഹു അവരെ പുറത്തിറക്കി. അങ്ങനെയാണ് അക്കഥ സംഭവിച്ചത്. അതേ പ്രകാരത്തിലുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ പിന്നീട് അല്ലാഹു ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക് ഫലസ്തീനിൽ വെച്ച് നൽകുകയുണ്ടായി. ഇതിനെ സൂചിപ്പി

ച്ചുകൊണ്ടാണ് 'അവയ്ക്ക് ഇസ്റാഈൽ സന്തതികളെ നാം അവകാശപ്പെടുത്തി' എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഫിർഔനും കൂട്ടരും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടശേഷം ഇസ്റാഈല്യർ ഈജിപ്തിലേക്ക് മടങ്ങിയതായി ചരിത്രം കാണുന്നില്ല.

فَأَتْبَعُوهُم مُّشْرِقِينَ ﴿٦١﴾

《61》 എന്നിട്ട് അവർ (ഫിർഔനും സൈന്യവും) ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് അവരുടെ പിന്നാലെ വന്നു.

فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ ﴿٦٢﴾

《62》 അങ്ങനെ, രണ്ട് സംഘവും പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ മൂസായുടെ ആൾക്കാർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നാം, പിടിയിലകപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ!'

قَالَ كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ ﴿٦٣﴾

《63》 അദ്ദേഹം (മൂസാ) പറഞ്ഞു: 'ഒരിക്കലുമില്ല, 'എന്റെ കൂടെ എന്റെ റബ്ബുണ്ട്; അവൻ എനിക്ക് (വേണ്ടുന്ന) മാർഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും.'

《61》 فَأَتْبَعُوهُمْ എന്നിട്ട് അവർ അവരെ അനുഗമിച്ചു, പിന്നാലെ ചെന്നു مُشْرِقِينَ അവർ ഉദയവേളയിലായിക്കൊണ്ട് (ഉദയസമയത്ത്) 《62》 فَلَمَّا تَرَاءَى അങ്ങനെ അന്യോന്യം കണ്ടപ്പോൾ, കാണാറായപ്പോൾ الْجَمْعَانِ രണ്ട് സംഘവും قَالَ പറഞ്ഞു أَصْحَابُ مُوسَى മൂസായുടെ ആൾക്കാർ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ നാം പിടിയിൽപെടുന്നവർതന്നെ 《63》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു كَلَّا ഒരിക്കലുമില്ല, അങ്ങനെയല്ല إِنَّ مَعِي നിശ്ചയമായും എന്റെ കൂടെയുണ്ട് رَبِّي എന്റെ റബ്ബ് سَيَهْدِينِ അവൻ എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകിക്കൊള്ളും, എനിക്ക് വഴികാട്ടും

ഫിർഔനും പട്ടാളസംഘവും ഉദയസമയത്ത് തങ്ങളുടെ അടുത്തെത്താറായി കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്റാഈല്യർ മുറവിളി കൂട്ടുകയായി. അവർ ചെങ്കടലിനടുത്തെത്തിയിരിക്കുന്നു. പിന്നാലെ ശത്രുക്കളും, മുന്നിൽ സമുദ്രവും! മൂസാ നബി (അ)ക്കറിയാം, അല്ലാഹു തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്ന്. അദ്ദേഹം അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു.

فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ ۖ

《64》 അപ്പോൾ, 'നിന്റെ വടി കൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുക' എന്ന് മൂസാക്ക് നാം (അല്ലാഹു) ബോധനം നൽകി.

فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾

(അദ്ദേഹം അടിച്ചു.) അപ്പോൾ അത് പിളർന്നു. എന്നിട്ട് ഓരോ പിളർപ്പും വമ്പിച്ച മലന്തിണ്ണപോലെയായിത്തീർന്നു.

وَأَزْلَفْنَا ثَمَّ ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٥﴾

﴿65﴾ അവിടെവെച്ച് മറ്റേവരെ (ഫിർഔന്റെ സംഘത്തെ) നാം അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

وَأَنجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَن مَّعَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿٦٦﴾

﴿66﴾ മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും മുഴുവൻ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا ٱلْءَاخَرِينَ ﴿٦٧﴾

﴿67﴾ പിന്നീട്, മറ്റേകൂട്ടരെ നാം മുക്കിക്കൊന്നു.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ

﴿68﴾ നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്.

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٨﴾

അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿٦٩﴾

﴿69﴾ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

﴿64﴾ فَأَوْحَيْنَا അപ്പോൾ നാം വഹ്‌യ് (ബോധനം) നൽകി إِلَىٰ مُوسَىٰ മൂസാക്ക് أَنِ اضْرِبْ നീ അടിക്കുക എന്ന് بِعَصَاكَ നിന്റെ വടികൊണ്ട് الْبَحْرَ സമുദ്രത്തിൽ, സമുദ്രത്തിന് فَانفَلَقَ അപ്പോളത് പിളർന്ന് فَكَانَ എന്നിട്ട് ആയി كُلُّ فِرْقٍ എല്ലാ പിളർപ്പും كَالطَّوْدِ മലന്തിണ്ണ പോലെ الْعَظِيمِ വമ്പിച്ച ﴿65﴾ وَأَزْلَفْنَا നാം അടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, അണയിച്ചു ثَمَّ അവിടെ വെച്ച് الْآخَرِينَ മറ്റേവരെ, മറ്റേകൂട്ടരെ ﴿66﴾ وَأَنجَيْنَا നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു مُوسَىٰ മൂസായെ وَمَن مَّعَهُ തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും أَجْمَعِينَ മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും ﴿67﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا പിന്നെ നാം മുക്കി, മുക്കി നശിപ്പിച്ചു الْآخَرِينَ മറ്റേവരെ ﴿68﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ ആയിട്ടില്ല, ഇല്ല, അല്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും مُّؤْمِنِينَ വിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിക്കുന്നവർ ﴿69﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ അവൻതന്നെയാണ് الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി, വീര്യപ്പെട്ടവൻ الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

വഹ്‌യ് കിട്ടിയ പ്രകാരം മൂസാ നബി (അ) തന്റെ വടികൊണ്ട് സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചതോടെ സമുദ്രം ഇരുപുറങ്ങളിലേക്കും മാറി നിന്നു. ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക് സസുഖം കടന്നുപോകുമാറ് വിശാലമായ മാർഗം തുറക്കപ്പെട്ടു. ഇരുപുറങ്ങളിലും വമ്പിച്ച മലപോലെ ജലം ഉയർന്നു ചിറച്ച് നിൽക്കുന്നതിന്നിടയിൽക്കൂടി അവർ മറുകരപറ്റി രക്ഷപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും അവരെ പിടികൂടുവാൻ വേണ്ടി പിൻതുടർന്നു വരുന്ന ഫിർഔനും കൂട്ടരും ആ വിശാലമായ സമുദ്രകവാടത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉടനെ വെള്ളം തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവർ ആകമാനം മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേലുദ്ധരിച്ച ആ വമ്പിച്ച സംഭവത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിനും, ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തിനും, മൂസാ നബി (അ)യുടെ സത്യതക്കുമെല്ലാംതന്നെ മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. അതേ വിശ്വാസത്തിലേക്കാണ് മുഹമ്മദ് നബി ﷺയും ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും ഈ സംഭവം തെളിവായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും ചിന്തിക്കുന്നില്ല, വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല.

67, 68 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ അതേ വാചകങ്ങൾ 8 ഉം 9 ഉം ആയത്തുകളിലും നാം കണ്ടുവല്ലോ. സസ്യലതാദികളുടെ ഉൽപാദനത്തിലടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തം ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവിടെ അത് പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ മൂസാ നബി (അ)യുടെയും, ഫിർഔന്റെയും കഥയെത്തുടർന്നാണ്. എനിയും, ഈ സൂറത്തിൽ തുടർന്നു വരുന്ന ഓരോ നബിമാരുടെ കഥക്ക് ശേഷവും ആ വാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, ഈ സൂറത്തിൽ അത് എട്ട് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തസംഭവങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ മനുഷ്യസാധ്യമല്ലാത്തതും, സാധാരണഗതിക്കതീതമായതുമാണെന്ന് ആ വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ക്വുർആനിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു സംഗതിയത്രെ. നമ്മെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനാണ് അതെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണ് (ٱلْعَزِيزُ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, മനുഷ്യൻ എത്ര അനുസരണമില്ലാത്തവനും, ധിക്കാരിയുമായിരുന്നാൽപോലും, അവന്റെ പ്രതാപത്തിനും, മഹത്വത്തിനും യാതൊരു കോട്ടവും നേരിടുവാനില്ലെന്നും, അതിന്റെ നാശം മനുഷ്യൻതന്നെയാണനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയെന്നും ഓർമപ്പെടുത്തുകയാകുന്നു. അതോടൊന്നിച്ചുതന്നെ 'കരുണാനിധി' (ٱلرَّحِيمُ)യാണ് എന്നും ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളത് നോക്കുക. മനുഷ്യൻ എന്ത് തെറ്റുകുറ്റം ചെയ്താലും ശരി, ഖേദിച്ചു മടങ്ങുന്നപക്ഷം അത് പൊറുത്തുകൊടുത്തു കരുണചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു തയ്യാറാണെന്നത്രെ അത് കാണിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, മനുഷ്യൻ എല്ലാ സമയത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെട്ടും, അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുമാകുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. നബി ﷺ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

لو يعلم المؤمن ما عند الله من العقوبة ما طمع بجنته احد ولو يعلم الكافر ما عند الله من الرحمة ما قنط من رحمته احد - رواه مسلم

(സത്യവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് (പൂർണമായി) അറിഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവന്റെ സ്വർഗം ലഭിക്കുമെന്ന് ഒരാളുംതന്നെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതല്ല. അവിശ്വാസിയായ മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് (ശരിക്ക്) അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവന്റെ കാരുണ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒരാളുംതന്നെ നിരാശപ്പെടുന്നതുമല്ല.) ഓരോന്നും അത്രയും വിശാലവും ശക്തിമത്തുമാണെന്ന് സാരം.

വിഭാഗം - 5

وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَٰهِيمَ ﴿٧٠﴾

﴿70﴾ [നബിയേ] ഇബ്റാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തവും അവരിൽ നീ ഓതി കേൾപ്പിക്കുക-

إِذۡ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوۡمِهِۦ مَا تَعۡبُدُونَ ﴿٧١﴾

《71》 അതായത്: അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോടും, ജനങ്ങളോടും 'നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്' എന്ന് ചോദിച്ച സന്ദർഭം.

قَالُواْ نَعۡبُدُ أَصۡنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عَٰكِفِينَ ﴿٧٢﴾

《72》 അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ചില ബിംബങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്നു; അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അവയ്ക്ക് ഭജനമിരിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണ്.'

قَالَ هَلۡ يَسۡمَعُونَكُمۡ إِذۡ تَدۡعُونَ

《73》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുമ്പോൾ അവർ നിങ്ങളെ (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായി) കേൾക്കുമോ?

أَوۡ يَنفَعُونَكُمۡ أَوۡ يَضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

'അല്ലെങ്കിൽ, അവർ നിങ്ങൾക്ക് (എന്തെങ്കിലും) ഉപകാരം ചെയ്യുകയോ, ഉപദ്രവം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുമോ?'

قَالُواْ بَلۡ وَجَدۡنَآ ءَابَآءَنَا كَذَٰلِكَ يَفۡعَلُونَ ﴿٧٤﴾

《74》 അവർ പറഞ്ഞു: (അതൊന്നുമില്ല) പക്ഷേ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അപ്രകാരം ചെയ്തുവരുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (ഞങ്ങളവരെ അനുകരിച്ചുവെന്ന് മാത്രം)

《70》 وَاتْلُ നീ ഓതിക്കൊടുക്കുക عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരിൽ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം 《71》 إِذْقَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം, പറഞ്ഞപ്പോൾ لِأَبِيهِ തന്റെ പിതാവിനോട്, ബാപ്പയോട് وَقَوْمِهِ തന്റെ ജനങ്ങളോടും مَاتَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ എന്തിനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. 《72》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു نَعْبُدُ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നു أَصْنَامًا ചില ബിംബങ്ങളെ فَنَظَلُّ അങ്ങനെ ഞങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു لَهَا അവയ്ക്ക്, അവയുടെ അടുക്കൽ عَاكِفِينَ ഭജനമിരിക്കുന്നവർ 《73》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ കേൾക്കുമോ إِذْتَدْعُونَ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ, വിളിക്കുമ്പോൾ أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുമോ أَوْ يَضُرُّونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്യുമോ 《74》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു بَلْ وَجَدْنَا പക്ഷേ, ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു, കണ്ടെത്തി آبَاءَنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അങ്ങനെ يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യുന്നതായി

മൂസാ നബി (അ)യുടെ കഥയെത്തുടർന്ന് ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ ചില വൃത്താന്തങ്ങളാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. പിതാവും നാട്ടുകാരും ആരാധിച്ചു വരുന്നത് വിഗ്രഹങ്ങളെയാണെന്ന് ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)ക്കറിയാത്തതല്ല. അതിന്റെ നിരർത്ഥത വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ഒരവസരമിടുകയാണ് അദ്ദേഹം ഈ ചോദ്യം വഴി ചെയ്യുന്നത്. തങ്ങൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധിക്കാറുണ്ടെന്ന് മാത്രമല്ല, അവയുടെ മുമ്പിൽ സ്ഥിരമായി നമിച്ചുകൊണ്ട് ഭജനമിരിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടെന്നും അവർ അറിയിച്ചു. ആ ഉത്തരം തന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അവരിൽനിന്ന് ലഭിക്കേണ്ടതും. ശരി, അത്രയെല്ലാം അവയ്ക്ക് നിങ്ങൾ സ്ഥാനം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളും, അപേക്ഷകളും അവർ സാധിപ്പിച്ചു തരേണ്ടതാണല്ലോ. അവ അതൊക്കെ കേൾക്കുമോ? അതില്ലെങ്കിൽ, അവ നിങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഉപകാരം ചെയ്യുമോ? അതുമില്ലെങ്കിൽ, എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവം ചെയ്യാനെങ്കിലും അവയ്ക്ക് കഴിയുമോ എന്നെല്ലാമാണ് അദ്ദേഹം തുടർന്ന് ചോദിക്കുന്നത്. 'ഇല്ല, ഇല്ല' എന്ന് മാത്രമാണവരുടെ ഉത്തരം. പക്ഷേ, ഈ ഉത്തരംകൊണ്ട് മതിയാക്കിയാൽ അവരുടെ മതം പൊളിഞ്ഞുപോകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കളെ ശരണം പ്രാപിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അവയെ ആരാധിച്ചു വരുന്നത് കണ്ടു. ഞങ്ങളും അതനുകരിച്ചു വന്നു. ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ, അവരങ്ങനെ ചെയ്യുമോ? ഇതാണവരുടെ ന്യായീകരണം! ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ) തുടർന്നു:

قَالَ أَفَرَءَيْتُم مَّا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾

﴿75﴾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ , നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ)- നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ-

أَنتُمْ وَءَابَآؤُكُمُ ٱلْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾

﴿76﴾ '[അതെ] നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ മുൻകഴിഞ്ഞ പിതാക്കളും (ആരാധിക്കുന്നതിനെ)ത്തന്നെ?!-

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّىٓ إِلَّا رَبَّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٧٧﴾

﴿77﴾ 'അവർ [ആ ആരാധ്യൻമാർ] എനിക്ക് ശത്രുക്കളാണ്- ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ.'

﴿75﴾ قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു أَفَرَأَيْتُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (മനസ്സിലാക്കിയോ- ഒന്ന് പറയുവിൻ) مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ ﴿76﴾ أَنتُمْ നിങ്ങൾതന്നെ وَآبَاؤُكُمُ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും الْأَقْدَمُونَ മുൻകഴിഞ്ഞവരായ, പൗരാണികരായ ﴿77﴾ فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ അവർ عَدُوٌّ لِّي എനിക്ക് ശത്രുവാണ് إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവൊഴികെ

ലക്ഷ്യമൊന്നും നോക്കാതെ, പൂർവ്വികൻമാരെ അനുകരിക്കൽ (التقليد) മതത്തിൽ അംഗീകൃതമല്ലെന്നുള്ളതിന് ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ ഈ വചനം മതിയായ തെളിവാണ്. അറിവില്ലാത്തവർ അവരോട് ചോദിച്ചറിയുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. അതാവശ്യമാണ് താനും. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലും ചിലർ ചെയ്യുന്നതോ പറയുന്നതോ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി അത്

സ്വീകരിക്കുക, അതിന്റെ ന്യായവും ലക്ഷ്യവും നോക്കാതിരിക്കുക, എതിരായ ലക്ഷ്യം കണ്ടാൽപോലും അത് കൈവിടാതിരിക്കുക, ഇതാണ് ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ട അനുകരണം. ഒരു കാര്യം പുതിയതോ, പഴക്കമുള്ളതോ എന്നോ, അതിന്റെ അനുകൂലികൾ കുറവോ, അധികമോ എന്നോ ഉള്ളത് അക്കാര്യം ശരിയോ, തെറ്റോ ആണെന്നതിന് തെളിവല്ല. അത് ന്യായമാണോ, അംഗീകൃതമാണോ, ലക്ഷ്യമുള്ളതാണോ ഇതൊക്കെയാണ് അതിന് മാനദണ്ഡമാക്കേണ്ടത്. ഈ വസ്തുതയത്രെ ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ മറുപടിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

താൻ ഏക ആരാധ്യനായി സ്വീകരിച്ച ലോകരക്ഷിതാവ് എങ്ങനെയുള്ളവനാണെന്നും, അവനെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്താണെന്നും ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ) തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു:-

ٱلَّذِى خَلَقَنِى فَهُوَ يَهۡدِينِ ﴿٧٨﴾

﴿78﴾ 'എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവനത്രെ [അവൻ]. എന്നിട്ട് അവൻ എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു;

وَٱلَّذِى هُوَ يُطۡعِمُنِى وَيَسۡقِينِ ﴿٧٩﴾

﴿79﴾ 'അവൻ എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു, എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ (വെള്ളം) തരുകയും ചെയ്യുന്നു- അങ്ങനെയുള്ളവനുമാകുന്നു;

وَإِذَا مَرِضۡتُ فَهُوَ يَشۡفِينِ ﴿٨٠﴾

﴿80﴾ 'എനിക്ക് രോഗം ബാധിച്ചാൽ, എന്നെ അവൻ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;

وَٱلَّذِى يُمِيتُنِى ثُمَّ يُحۡيِينِ ﴿٨١﴾

﴿81﴾ 'എന്നെ മരണപ്പെടുത്തുകയും, പിന്നീട് എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനുമാണ്;

وَٱلَّذِىٓ أَطۡمَعُ أَن يَغۡفِرَ لِى خَطِيٓـَٔتِى يَوۡمَ ٱلدِّينِ ﴿٨٢﴾

﴿82﴾ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം [അന്ത്യനാളിൽ] എന്റെ തെറ്റ് എനിക്ക് പൊറുത്തുതരുമെന്ന് ഞാൻ ആശിക്കുന്നവനുമത്രെ [അവൻ].'

﴿78﴾ الَّذِي خَلَقَنِي എന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവനാണ് فَهُوَ എന്നിട്ട് അവൻ يَهْدِينِ എനിക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴി കാണിക്കുന്നു ﴿79﴾ وَالَّذِي യാതൊരുവനുമാണ് هُوَ അവൻ يُطْعِمُنِي എനിക്ക് ഭക്ഷണം നൽകുന്നു وَيَسْقِينِ എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ തരുകയും ചെയ്യുന്നു ﴿80﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ എനിക്ക് രോഗം പിടിച്ചാൽ فَهُوَ എന്നാലവൻ يَشْفِينِ എന്നെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു ﴿81﴾ وَالَّذِي يُمِيتُنِي എന്നെ മരിപ്പിക്കുന്നവനുമാണ് ثُمَّ പിന്നെ يُحْيِينِ എന്നെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു ﴿82﴾ وَالَّذِي യാതൊരുവനുമാണ് أَطْمَعُ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു, മോഹിക്കുന്നു أَنْ يَغْفِرَ അവൻ പൊറുത്തുതരുമെന്ന്, പൊറുത്തുതരുവാൻ لِي എനിക്ക് خَطِيئَتِي എന്റെ

തെറ്റ്, പിഴവ്, അബദ്ധം يَوْمَ الدِّينِ പ്രതിഫല നടപടിയുടെ ദിവസം, നടപടി എടുക്കുന്ന ദിവസം

മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടി മുതൽ പരലോകജീവിതം വരെയുള്ള എല്ലാ പ്രധാന വശങ്ങളെയും സ്പർശിക്കുന്ന ഒരു വിവരണമാണ് ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലുള്ളത്. ഇവ ഓരോന്നിലും മറ്റാർക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു പങ്കുമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് മറ്റാരെയും ആരാധ്യനായി സ്വീകരിക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവുമില്ല എന്നാണ് അദ്ദേഹം താൽപര്യമാക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹൽഗുണങ്ങൾ എടുത്തുപറഞ്ഞപ്പോൾ, അതോടൊപ്പം തന്റെ ഇഹപര നന്മകൾക്ക് വേണ്ടി അവനോട് ദുആ (പ്രാർത്ഥന) ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ ഭക്തിനിർഭരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയത്തിന് സാധിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ദുആ ചെയ്യുന്നു:-

رَبِّ هَبْ لِى حُكْمًا وَأَلْحِقْنِى بِٱلصَّٰلِحِينَ ﴿٨٣﴾

﴾83﴿ 'എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എനിക്ക് നീ വിജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! എന്നെ സജ്ജനങ്ങളോട് ചേർത്തുതരുകയും വേണമേ!

وَٱجْعَل لِّى لِسَانَ صِدْقٍ فِى ٱلْءَاخِرِينَ ﴿٨٤﴾

﴾84﴿ 'പിൽക്കാലക്കാരിൽ എനിക്ക് സൽക്കീർത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും ചെയ്യേണമേ!

وَٱجْعَلْنِى مِن وَرَثَةِ جَنَّةِ ٱلنَّعِيمِ ﴿٨٥﴾

﴾85﴿ 'എന്നെ സുഖാനന്ദത്തിന്റെ സ്വർഗാവകാശികളിൽ ആക്കിത്തരുകയും വേണമേ!

وَٱغْفِرْ لِأَبِىٓ إِنَّهُۥ كَانَ مِنَ ٱلضَّآلِّينَ ﴿٨٦﴾

﴾86﴿ 'എന്റെ പിതാവിന് പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം വഴിപിഴച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയാണ്!

وَلَا تُخْزِنِى يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾

﴾87﴿ 'അവർ (മനുഷ്യർ) ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, എന്നെ അപമാനത്തിലാക്കരുതേ!-

يَوْمَ لَا يَنفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾

﴾88﴿ 'അതായത്: സ്വത്താകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം:-

﴾89﴿ 'നിർദ്ദോഷമായ (അന്യൂനമായ) ഹൃദയവുമായി അല്ലാഹുവിങ്കൽ

إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾

ചെന്നവർക്കൊഴികെ (മറ്റാർക്കും ഉപകരിക്കാത്ത ദിവസം).'

﴾83﴿ رَبِّ എന്റെ റബ്ബേ هَبْ لِي എനിക്ക് നീ പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ حُكْمًا വിജ്ഞാനം, വിധി وَأَلْحِقْنِي എന്നെ ചേർക്കുകയും വേണമേ بِالصَّالِحِينَ സജ്ജനങ്ങളോട്, സദ്‌വൃത്തരോട് ﴾84﴿ وَاجْعَل لِّي എനിക്ക് ഉണ്ടാക്കിത്തരുകയും വേണമേ لِسَانَ صِدْقٍ സൽകീർത്തി, സത്യത്തിന്റെ കീർത്തി فِي الْآخِرِينَ പിൻഗാമികളിൽ, പിന്നീടുള്ളവരിൽ ﴾85﴿ وَاجْعَلْنِي എന്നെ ആക്കുകയും വേണമേ مِن وَرَثَةِ അനന്തരാവകാശികളിൽ (പെട്ടവൻ) جَنَّةِ النَّعِيمِ സുഖാനന്ദത്തിന്റെ സ്വർഗത്തിന്റെ ﴾86﴿ وَاغْفِرْ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യേണമേ لِأَبِي എന്റെ പിതാവിന് إِنَّهُ كَانَ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം ആയിരിക്കുന്നു مِنَ الضَّالِّينَ വഴി പിഴച്ചവരിൽ ﴾87﴿ وَلَا تُخْزِنِي എന്നെ അപമാനിക്കയും ചെയ്യരുതേ يَوْمَ يُبْعَثُونَ അവർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം ﴾88﴿ يَوْمَ لَا يَنفَعُ ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത ദിവസം مَالٌ സ്വത്ത്, ഒരു മുതലും وَلَا بَنُونَ മക്കളും (ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത) ﴾89﴿ إِلَّا مَنْ ഒരുവനൊഴികെ أَتَى اللَّهَ അവൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ വന്നു, ചെന്നു بِقَلْبٍ ഹൃദയത്തോടുകൂടി, ഹൃദയവുമായി سَلِيمٍ നിർദ്ദോഷമായ, ന്യൂനതയില്ലാത്ത, സുരക്ഷിതമായ

ഈ മഹത്തായ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഞ്ചാറ് കാര്യങ്ങളാണ് ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ) ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത് ഈ പ്രാർത്ഥന നാമും സദാ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നുവെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. 1 -ാമത്തേത് വിജ്ഞാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള അപേക്ഷയാണല്ലോ. ഈ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് വിജ്ഞാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ക്വുർആനിൽ നിന്നും മറ്റും ധാരാളം വ്യക്തമാണ്. 2 -ാമതായി സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അപേക്ഷയാണ്. ഇത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ക്വുർആനിൽ തന്നെ കാണാം. وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ- النحل (അദ്ദേഹം പരലോകത്ത് സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാകുന്നു) എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 3 -ാമത്തേത് പിൻഗാമികളിൽ സൽകീർത്തി നിലനിർത്തണമെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ചും ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും കാണുവാൻ കഴിയും. അദ്ദേഹത്തിന് മാത്രമല്ല, പുത്രനായ ഇസ്ഹാക് നബി (അ)യെയും പൗത്രൻ യഅ്ക്വൂബ് നബി (അ)യെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരിടത്ത് ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا- مريم (അവർക്ക് നാം ഉന്നതമായ സൽക്കീർത്തി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) ദൈവിക വേദക്കാരായ ഏത് മതസ്ഥരും ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യെ ബഹുമാനിക്കാത്തവരായിട്ടില്ല. പരലോകത്ത് വെച്ച് സാധിക്കേണ്ടതായുള്ള രണ്ട് പ്രാർത്ഥനകളും– സ്വർഗവാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാനും, പുനരുത്ഥാനദിവസം അപമാനത്തിലാക്കാതിരിക്കുവാനുമുള്ള അപേക്ഷകളും– തന്നെ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ക്വുർആൻ വചനം സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. 'അദ്ദേഹം പരലോകത്ത് സജ്ജനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാണ്' എന്ന പ്രസ്താവനയിൽ നിന്ന് ഇത് സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

പിതാവിന് പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ് എനി ബാക്കിയുള്ളത്. പിതാ

വിനോട് അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമനുസരിച്ചാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്നതെന്നും, പിന്നീട് പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുതന്നെയാണെന്ന് വ്യക്തമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒഴിഞ്ഞുകളയുകയുണ്ടായെന്നും സൂ: തൗബഃ 114 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെയും സൂ: മർയമിലും നാം ഇതിനെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നിർദ്ദോഷമായ - അവിശ്വാസത്തിന്റെ കറ ബാധിക്കാത്തതും, പാപപങ്കിലമല്ലാത്തതുമായ- സുരക്ഷിതഹൃദയത്തോട് കൂടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ വന്നവർക്ക് മാത്രമേ സ്വത്തുക്കളും മക്കളും പരലോകത്ത് വെച്ച് ഉപയോഗപ്പെടുകയുള്ളൂവെന്ന് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)യുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടി അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ നല്ല മാർഗത്തിൽ മാത്രം വിനിയോഗിക്കുന്നവരും, തങ്ങളുടെ മക്കളെ സൽപന്ഥാവിൽ ആനയിക്കുവാൻ കഴിവതെല്ലാം ചെയ്യുന്നവരുമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷവും അവശേഷിക്കുന്ന മൂന്ന് സൽക്കർമങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് സദ്വൃത്തരായ മക്കളും, നിലനിന്നുവരുന്ന ദാനധർമങ്ങളും എന്ന് നബി ﷺ അരുൾചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീഥിൽ വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. (ഹദീഥിന്റെ പൂർണരൂപം സൂ: ഫുർക്വാൻ 74 -ാം ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാം.) നേരെമറിച്ച്, പാപികളും അക്രമികളുമായ ആളുകൾക്ക് പരലോകത്തിൽ അവ രണ്ട് കൊണ്ടും ഗുണം ലഭിക്കുവാനില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ ദോഷം വരുവാൻതന്നെ കാരണമായേക്കുകയും ചെയ്യും. സ്വത്തുക്കളും മക്കളും മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനുംതന്നെ ബലികൊടുത്തിട്ടെങ്കിലും രക്ഷകിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നായിരിക്കും അന്ന് കുറ്റവാളികൾ കൊതിച്ചുപോകുക! (مَعَاذَ اللَّهِ) ആ വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവങ്ങളെ അല്ലാഹു തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു:-

وَأُزْلِفَتِ ٱلْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٠﴾

﴿90﴾ (ആ ദിവസം) ഭയഭക്തൻമാർക്ക് സ്വർഗം അടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

وَبُرِّزَتِ ٱلْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ ﴿٩١﴾

﴿91﴾ ദുർമാർഗികൾക്ക് നരകം (മുന്നിൽ) വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٩٢﴾

﴿92﴾ അവരോട് [ദുർമാർഗികളോട്] പറയപ്പെടും: 'നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നവർ എവിടെ,-

مِن دُونِ ٱللَّهِ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ أَوْ يَنتَصِرُونَ ﴿٩٣﴾

﴿93﴾ 'അല്ലാഹുവിന് പുറമെ (ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവർ)?! അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (സ്വയം) സഹായ നടപടി എടുക്കുന്നുണ്ടോ?!'

فَكُبْكِبُوا۟ فِيهَا هُمْ وَٱلْغَاوُۥنَ ﴿٩٤﴾

﴿94﴾ അങ്ങനെ, അവരും [ആരാധ്യവസ്തുക്കളും] ദുർമാർഗികളും അതിൽ [നരകത്തിൽ] കമഴ്ത്തിത്തള്ളി

യിടപ്പെടുന്നതാണ്;-

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿٩٥﴾

《95》 'ഇബ്‌ലീസി'ന്റെ സൈന്യങ്ങൾ മുഴുവനും തന്നെ (തള്ളിയിടപ്പെടും)

قَالُوا۟ وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿٩٦﴾

《96》 അതിൽവെച്ച് (പരസ്പരം) വഴക്ക് കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവർ പറയും;-

تَٱللَّهِ إِن كُنَّا لَفِى ضَلَـٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٩٧﴾

《97》 'അല്ലാഹുവാണ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

إِذْ نُسَوِّيكُم بِرَبِّ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿٩٨﴾

《98》 '-ലോകരക്ഷിതാവിനോട് നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ സമപ്പെടുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ!'

《90》 وَأُزْلِفَتِ അടുപ്പിക്കപ്പെടും, സമീപിക്കപ്പെടും الْجَنَّةُ സ്വർഗം لِلْمُتَّقِينَ ഭയഭക്തൻമാർക്ക്, (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് 《91》 وَبُرِّزَتِ വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും, പ്രത്യക്ഷമാക്കപ്പെടും الْجَحِيمُ നരകം, കത്തിജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നി لِلْغَاوِينَ ദുർമാർഗികൾക്ക്, വഴികെട്ടവർക്ക്《92》 وَقِيلَ لَهُمْ അവരോട് പറയപ്പെടും أَيْنَ എവിടെയാണ് مَا യാതൊന്ന് كُنتُمْ تَعْبُدُونَ നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്ന 《93》 مِن دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ هَلْ يَنصُرُونَكُمْ അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടോ أَوْ يَنتَصِرُونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ, സ്വയം സഹായ നടപടി എടുക്കുന്നുവോ 《94》 فَكُبْكِبُوا അങ്ങനെ (അപ്പോൾ) അവർ കമഴ്ത്തി വീഴ്ത്തപ്പെടും, മറിച്ചിടപ്പെടും فِيهَا അതിൽ هُمْ അവർ, അവരും തന്നെ وَالْغَاوُونَ ദുർമാർഗികളും, വഴികെട്ടവരും 《95》 وَجُنُودُ إِبْلِيسَ ഇബ്‌ലീസിന്റെ സൈന്യങ്ങളും أَجْمَعُونَ മുഴുവനും, എല്ലാവരും 《96》 قَالُوا അവർ പറയും وَهُمْ അവരായിരിക്കെ فِيهَا അതിൽ يَخْتَصِمُونَ തർക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും, വഴക്കിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും 《97》 تَاللَّهِ അല്ലാഹുവാണ (സത്യം) إِن كُنَّا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു لَفِي ضَلَالٍ വഴിപിഴവിൽതന്നെ مُبِينٍ പ്രത്യക്ഷമായ, തനി 《98》 إِذْ نُسَوِّيكُمْ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ സമപ്പെടുത്തിയിരുന്നപ്പോൾ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിനോട്

[നിങ്ങളെ ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനോട് സമമാക്കി സങ്കൽപിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ആരാധിച്ചുവന്നപ്പോൾ, -അല്ലാഹുവാണ- നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ തനി വഴിപിഴവിൽ തന്നെയായിരുന്നു!]

وَمَآ أَضَلَّنَآ إِلَّا ٱلْمُجْرِمُونَ ﴿٩٩﴾

﴾99﴿ '(ആ) മഹാപാപികളല്ലാതെ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല!'.

فَمَا لَنَا مِن شَـٰفِعِينَ ﴿١٠٠﴾

﴾100﴿ 'ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് ശുപാർശകൻമാരായി (ഒരാളും) ഇല്ല!

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿١٠١﴾

﴾101﴿ 'അനുകമ്പയുള്ള ഒരു ചങ്ങാതിയുമില്ല!'

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٢﴾

﴾102﴿ 'ഇനി, ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു മടക്കം കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ! എന്നാൽ ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉൾപ്പെടുമായിരുന്നേനേ!'

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ

﴾103﴿ നിശ്ചയമായും അതിൽ (മേൽപറഞ്ഞതിൽ ഒരു (വലുതായ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്:

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾

അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٠٤﴾

﴾104﴿ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ്, പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും.

﴾99﴿ وَمَاأَضَلَّنَا ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല إِلاالْمُجْرِمُونَ മഹാപാപികളൊഴികെ,
കുറ്റവാളികളല്ലാതെ ﴾100﴿ فَمَالَنَا എനി (ഇപ്പോൾ) ഞങ്ങൾക്കില്ല مِنْ شَافِعِينَ ശുപാർശകൻമാ
രിൽ നിന്ന് (ഒരാളും) ﴾101﴿ وَلَاصَدِيقٍ ഒരു ചങ്ങാതിയും ഇല്ല, സ്നേഹിതനുമില്ല حَمِيمٍ
ചൂടുള്ള (അനുകമ്പയുള്ള, അനുഭാവം കാണിക്കുന്ന) ﴾102﴿ فَلَوْأَنَّلَنَا എനി (അതുകൊ
ണ്ട്) ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ كَرَّةً ഒരു മടക്കം فَنَكُونَ എന്നാൽ ഞങ്ങളായിരുന്നേനേ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ (പെട്ടവർ) ﴾103﴿ إِنَّفِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട്
لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَمَاكَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും, മിക്ക ആളു
കളും مُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾ, വിശ്വസിക്കുന്നവർ ﴾104﴿ وَإِنَّرَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ
റബ്ബ് لَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ് الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ഇതാണ് അന്നത്തെ ദിവസം ഉണ്ടാവാനിരിക്കുന്ന ചില സ്ഥിതിഗതികൾ. ഈ ദിവസം അപമാനത്തിലകപ്പെടാതെ രക്ഷ നൽകണേ എന്നത്രെ ഇബ്റാഹീം നബി (അ) ദുആ ചെയ്യുന്നത്. അന്ന് രക്ഷയും, മോക്ഷവും നൽകി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

നൂഹ് നബി (അ)യുടെ വൃത്താന്തമാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വരുന്നത്. തുടർന്നു

കൊണ്ട് വേറെ ചില നബിമാരുടെ കഥകളും. അവയിലെല്ലാം ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ കാണാം. അതും, ഓരോ നബിമാരോടും അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ പെരുമാറിവന്ന രീതിയും, അവർ നടത്തിവന്ന കുതർക്കങ്ങളും പ്രത്യേകം മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാകുന്നു. മതവിശ്വാസവും, ഭയഭക്തിയും കുറഞ്ഞു വരുന്ന ഇക്കാലത്ത് പലരിൽനിന്നും പ്രകടമായിക്കാണാറുള്ള കടുത്ത മനോഭാവങ്ങളും, മതനിയമങ്ങൾക്കെതിരിൽ അവരാൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടാറുള്ള യുക്തിവാദങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, ആ പൗരാണിക സമുദായങ്ങളുടെ തനി അനുകരണങ്ങളാണ് അവയെല്ലാം എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു!

വിഭാഗം - 6

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٠٥﴾

﴾105﴿ നൂഹിന്റെ ജനത മുർസലുകളെ (ദൈവദൂതൻമാരെ) വ്യാജമാക്കി;

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿ '-അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ; 'നിങ്ങൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿ 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٠٨﴾

﴾108﴿ 'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٠٩﴾

﴾109﴿ 'അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١١٠﴾

﴾110﴿ 'അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'

﴾105﴿ كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി قَوْمُ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനത ٱلْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ ﴾106﴿ إِذْ قَالَ പറഞ്ഞപ്പോൾ لَهُمْ അവരോട് أَخُوهُمْ نُوحٌ അവരുടെ സഹോദരൻ നൂഹ് أَلَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ, സൂക്ഷിക്കാത്തതെന്താണ് ﴾107﴿ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ്, ദൈവദൂതനാണ് ﴾108﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ

നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴾109﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കു
ന്നില്ല عَلَيْهِ അതിന്റെ പേരിൽ, അതിനായി مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ
പ്രതിഫലമല്ല إِلَّا عَلَىٰ പേരിലല്ലാതെ رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ﴾110﴿ فَاتَّقُوا اللَّهَ
അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും
ചെയ്യുവിൻ

നാം മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെ, എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രബോധനതത്വം ഒന്നായത് കൊണ്ടാണ് നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനത 'മുർസലുകളെ' വ്യാജമാക്കി എന്ന് (ബഹുവചനരൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞത്. اتَّقُوا اللَّهَ (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവനിൽ ശരിയാംവണ്ണം വിശ്വസിക്കുകയും, അവന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും, അവന്റെ ശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ജീവിക്കുക – അല്ലാഹുവിനോട് ഭയഭക്തിയുള്ളവരായിരിക്കുക- എന്നത്രെ. അതേ കാര്യങ്ങളാണ് നൂഹ് (അ) ഉപദേശിക്കുന്നത്. ആ ഉപദേശങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കണമെന്നാണ് وَأَطِيعُونِ (എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.

പ്രസ്തുത ഉപദേശം കൊണ്ട് എന്തെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലെന്നും, അതിനുള്ള പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് മാത്രമേ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുള്ളൂവെന്നും നൂഹ് നബി (അ)യും, താഴെ പറയുന്ന നബിമാരും അവരുടെ ജനങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നതായി അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ പ്രത്യേകം ഉദ്ധരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾക്ക് സദുപദേശങ്ങളും, മതപ്രബോധനങ്ങളും നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യമാണിത്. അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾ എത്രതന്നെ സനാതനമായിരുന്നാലും, അത്വഴി ഭൗതികമായ കാര്യലാഭമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതിന് നിലയും വിലയുമില്ലാതെ പോകുന്നതാണ്. അതിന് ആത്മീയ വീര്യം ഇല്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലം മാത്രമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ആ ജനത നൽകിയ മറുപടിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യുത്തരവും നോക്കുക:

۞ قَالُوٓا۟ أَنُؤْمِنُ لَكَ وَٱتَّبَعَكَ ٱلْأَرْذَلُونَ ﴿١١١﴾

﴾111﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഈ അധമൻമാരായ ആളുകൾ നിന്നെ പിൻതുടർന്നിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയോ?!'

قَالَ وَمَا عِلْمِى بِمَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿١١٢﴾

﴾112﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി എനിക്ക് എന്തറിവാണുള്ളത്?!'

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّى ۖ لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾

﴾113﴿ 'അവരുടെ വിചാരണ നടത്തൽ എന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല, നിങ്ങൾക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ!

وَمَآ أَنَا۠ بِطَارِدِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾

﴾114﴿ 'ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ല തന്നെ.

إِنْ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٥﴾

﴾115﴿ 'ഞാൻ പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് [താക്കീത്] കാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.'

﴾111﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു أَنُؤْمِنُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുമോ لَكَ നിന്നെ وَاتَّبَعَكَ നിന്നെ
പിൻതുടർന്നിരിക്കവെ الْأَرْذَلُونَ അധമൻമാർ, താണ കിടയിലുള്ളവർ, നിസ്സാരൻമാർ ﴾112﴿
قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു وَمَا عِلْمِي എന്റെ അറിവ് എന്താണ് (എനിക്കെന്തറിവാണ്) بِمَا യാതൊ
ന്നിനെക്കുറിച്ച് كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന ﴾113﴿ إِنْ حِسَابُهُمْ അവരുടെ
വിചാരണ അല്ല إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي എന്റെ റബ്ബിന്റെമേൽ അല്ലാതെ لَوْ تَشْعُرُونَ നിങ്ങൾ ബോധമുള്ളവ
രാകുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ﴾114﴿ وَمَا أَنَا ഞാനല്ല
بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ ആട്ടുന്നവൻ ﴾115﴿ إِنْ أَنَا ഞാനല്ല إِلَّا نَذِيرٌ ഒരു മുന്ന
റിയിപ്പുകാരനല്ലാതെ, താക്കീതുകാരനല്ലാതെ مُبِينٌ പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ

നൂഹ് നബി (അ)യിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ അവർക്കിടയിൽ കേവലം നിസ്സാരൻമാരായി ഗണിക്കപ്പെടാറുള്ളവരായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, അവരിൽ അധികഭാഗവും അങ്ങനെയുള്ളവരായിരുന്നു. ധനം, കുലം, തൊഴിൽ വർഗം ആദിയായവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഉച്ചനീചത്വം കൽപിക്കുന്ന സ്വഭാവം മനുഷ്യരിൽ മുമ്പേയുള്ളതാണ്. സത്യത്തിന്റെ മുമ്പിലാകട്ടെ നബിമാരുടെ ദൃഷ്ടിയിലാകട്ടെ, ഇത്തരം വിഭജനങ്ങൾക്ക് യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലതാനും. ഒരു തത്വത്തിന്റെയോ, ആദർശത്തിന്റെയോ അനുകൂലികൾ ഉന്നതവർഗത്തിൽ പെട്ടവരാണോ അല്ലേ എന്നുള്ളതല്ല അതിന്റെ സത്യതക്കുള്ള മാനദണ്ഡം. പലപ്പോഴും ഒരു സനാതനതത്വം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുന്നോട്ട് വരുന്നവർ സാധാരണനിലക്ക് താണതരക്കാരായ ആളുകളായിരുന്നേക്കാം. നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും ഇതിന് ഉദാഹരണം കാണാവുന്നതാണ്. ചിലപ്പോൾ, ഒരു തത്വമെന്ന നിലക്ക് ഉന്നതവിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരും അതിനെ അനുകൂലിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും, അനുഷ്ഠാനത്തിങ്കലെത്തുമ്പോൾ അവർ പിന്നോക്കമായി കാണപ്പെടും. വളരെ മഹത്തായ ഒരു സംരംഭത്തിൽ– അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സഭയിൽ –പങ്കെടുക്കുന്നവർ മിക്കവാറും സാധുക്കളും, സാധാരണക്കാരുമാണെന്ന ഒരേ കാരണത്താൽ, 'ഭേദപ്പെട്ട വിഭാഗക്കാരാ'യ ആളുകൾ അതിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതും അപൂർവ്വമല്ല. ഈ ദോഷമാണ് നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതക്കും പിണഞ്ഞത്.

നബി തിരുമേനിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്ക്വാഫിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَٰذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ – الاحقاف 11
١١

സാരം: (അവിശ്വസിച്ചവർ വിശ്വസിച്ചവരെക്കുറിച്ച് പറയുകയാണ്; ഇതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലേക്ക് ഇവർ ഞങ്ങളെ മുൻകടക്കുകയില്ലായിരുന്നു എന്ന്. അവർ ഇത്മൂലം സൻമാർഗം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് ഇതൊരു പഴഞ്ചൻ നുണയാണ് എന്ന് അവർ പറഞ്ഞേക്കും)

ഈ നിസ്സാരൻമാരാണ് നിന്റെ അനുയായികൾ എന്നിരിക്കെ, ഉന്നതൻമാരും, ഭേദപ്പെട്ടവരുമായ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പിൻപറ്റുന്നത് ഉചിതമല്ല; അവരെ നീ പുറംതള്ളുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാം എന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നത്. നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ഉത്തരം അർത്ഥഗർഭമാണ്. എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഏതേത് വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരാണ്, അവർ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് എന്നൊക്കെ എനിക്കെങ്ങനെ അറിയും? അതറിയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമോ ബാധ്യതയോ എനിക്കില്ല. അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുവോ ഇല്ലേ എന്നുള്ളതാണ് എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രശ്നം. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങൾ അല്ലാഹു പരിശോധിച്ചുകൊള്ളും. ഏതായാലും സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീർന്ന അവരെ പുറംതള്ളുവാൻ ഞാനൊരിക്കലും തയ്യാറില്ല, നിങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യൽ മാത്രമാണ് എന്റെ കടമ. അത് ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ചേക്കുക. സ്വീകരിച്ചാൽ അതിന്റെ ഗുണവും, ഇല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ദോഷവും നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ. എന്നൊക്കെയാണ് ആ മറുപടിയുടെ ഉള്ളടക്കം. പക്ഷേ, ആ അഹങ്കാരികളുണ്ടോ അവരുടെ പിടിവാശി ഉപേക്ഷിക്കുന്നു?! അവർ ഭീഷണിയിളക്കി:-

قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَٰنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمَرْجُومِينَ ﴿١١٦﴾

﴾116﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ (ഇതിൽനിന്ന്) വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ- നൂഹേ- തീർച്ചയായും നീ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും (സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക)!'

﴾116﴿ قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു لَئِن لَّمْ تَنتَهِ നിശ്ചയമായും നീ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ يَانُوحُ നൂഹേ لَتَكُونَنَّ തീർച്ചയായും നീ ആയിത്തീരും مِنَ الْمَرْجُومِينَ എറിഞ്ഞാട്ടപ്പെടുന്നവരിൽ, ആട്ടിഓടിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ, എറിഞ്ഞുകൊല്ലപ്പെടുന്നവരിൽ

നൂഹ് നബി (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടുകാരും കുടുംബങ്ങളുമായ ജനതയെ- ഒന്നും പത്തുമല്ല- തൊള്ളായിരത്തി അമ്പത് കൊല്ലക്കാലം ഇടതടവില്ലാതെ തൗഹീദിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും ആ ജനതയിൽനിന്നുണ്ടായിത്തീർന്ന പ്രതികരണത്തിന്റെ അവസാന രൂപമാണ് ഈ ആയത്തിൽ നാം കാണുന്നത്. അത്രയും കാലത്ത് നടന്ന ഒരു നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കമാണ് ഇക്കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം ആയത്തുകളിൽ നാം വായിച്ചത്. ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചു സത്യവിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടവരാകട്ടെ, വളരെ കുറച്ചാളുകൾ മാത്രമായിരുന്നു. (وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ – هود:٤٠) എനി, ആ ജനതയിൽനിന്ന് യാതൊരു ആശക്കും വഴിയില്ലെന്ന് ആ പ്രവാചകവര്യന് ബോധ്യം വന്നു.

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِى كَذَّبُونِ ﴿١١٧﴾

《117》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; 'എന്റെ രക്ഷിതാവേ, എന്റെ ജനങ്ങൾ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു!-

فَٱفْتَحْ بَيْنِى وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِى
وَمَن مَّعِىَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

《118》 'ആകയാൽ, എനിക്കും അവർക്കുമിടയിൽ നീ ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം ഏർപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ! എന്നെയും, സത്യവിശ്വാസികളായി എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ!'

فَأَنجَيْنَٰهُ وَمَن مَّعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ
ٱلْمَشْحُونِ ﴿١١٩﴾

《119》 അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും നിറക്കപ്പെട്ട കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു.

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدُ ٱلْبَاقِينَ ﴿١٢٠﴾

《120》 പിന്നെ, ബാക്കിയുള്ളവരെ (അതിന്) ശേഷം നാം മുക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾

《121》 നിശ്ചയമായും അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്; അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٢٢﴾

《122》 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

《117》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّ എന്റെ രക്ഷിതാവേ إِنَّ قَوْمِي നിശ്ചയമായും എന്റെ ജനത كَذَّبُونِ എന്നെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു 《118》 فَافْتَحْ അതുകൊണ്ട് നീ തുറന്ന് (ഏർപ്പെടുത്തി) തരേണമേ بَيْنِي എന്റെ ഇടയിലും وَبَيْنَهُمْ അവരുടെ ഇടയിലും فَتْحًا ഒരു തുറവി (തുറന്ന തീരുമാനം, വ്യക്തമായ വിധി) وَنَجِّنِي എന്നെ രക്ഷിക്കുകയും വേണമേ وَمَنْ مَعِيَ എന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളായിട്ട്, മുഅ്മിനുകളിൽ നിന്ന് 《119》 فَأَنْجَيْنَاهُ അപ്പോൾ നാം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു وَمَنْ مَعَهُ തന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും فِي الْفُلْكِ കപ്പലിൽ الْمَشْحُونِ നിറക്കപ്പെട്ട 《120》 ثُمَّ പിന്നെ أَغْرَقْنَا നാം മുക്കി, മുക്കി നശിപ്പിച്ചു بَعْدُ ശേഷം, പിന്നീട് الْبَاقِينَ ശേഷിച്ചവരെ, ബാക്കിയുള്ളവരെ 《121》 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളുകളല്ല مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിച്ചവർ 《122》

وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ വിജയത്തിനും, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും പരാജയത്തിനും വ്യക്തവും പരസ്യവുമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ആയിത്തീരുമാറ് ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കിത്തരേണമേ എന്ന് നൂഹ് നബി (അ) അവസാനം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. അല്ലാഹു അത് സ്വീകരിച്ചു കൽപന പ്രകാരം അദ്ദേഹം ഒരു വലിയ കപ്പൽ നിർമിച്ചു. തന്റെകൂടെ സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നവരെ മുഴുവനും അതിൽ കയറ്റി. അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ ആകെ 80 പേരായിരുന്നുവെന്നും, അതിൽ പകുതി സ്ത്രീകളായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു; الله اعلم നാടാകെ മുങ്ങിനശിച്ച ഒരു മഹാജലപ്രളയമുണ്ടായി. കപ്പലിലുള്ളവർമാത്രം രക്ഷപ്പെടുകയും, മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അതിൽ മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഭവത്തിന്റെ വിശദവിവരം സൂ: അഅ്റാഫ്, ഹൂദ്, നൂഹ് എന്നിവയിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുടർന്നുള്ള ആയത്തുകളിൽ ഹൂദ് നബി (അ)യുടെ വൃത്താന്തം ആരംഭിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം - 7

كَذَّبَتْ عَادٌ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٣﴾

﴿123﴾ **'ആദ്' (ഗോത്രം) മുർസലുകളെ [ദൈവദൂതൻമാരെ] വ്യാജമാക്കി;**

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾

﴿124﴾ **-അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!'**

إِنِّى لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٥﴾

﴿125﴾ **'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.**

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٢٦﴾

﴿126﴾ **'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.**

وَمَآ أَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِىَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٢٧﴾

﴿127﴾ **'അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.**

﴿128﴾ **'നിങ്ങൾ നേരമ്പോക്ക് കാണി**

أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٨﴾

ച്ചുകൊണ്ട് (വൃഥാ) എല്ലാ മേടുകളിലും അടയാളസ്തംഭം കെട്ടി (നിർമിച്ചു) വരികയാണോ?!

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٩﴾

﴿129﴾ 'നിങ്ങൾ നിത്യവാസം ചെയ്തേക്കാമെന്ന ഭാവേന നിങ്ങൾ വൻകെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു?!

وَإِذَا بَطَشْتُم بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٣٠﴾

﴿130﴾ 'നിങ്ങൾ കയ്യൂക്ക് നടത്തുക [എതിർക്കുക] യാണെങ്കിൽ, നിഷ്ഠൂരൻമാരായ നിലയിൽ കയ്യൂക്ക് നടത്തുകയും [പിടികൂടുകയും] ചെയ്യുന്നു!

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٣١﴾

﴿131﴾ 'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

﴿123﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ ആദ് വ്യാജമാക്കി الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ ﴿124﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ أَخُوهُمْ هُودٌ അവരുടെ സഹോദരൻ ഹൂദ് أَلَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ ﴿125﴾ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു ﴿126﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴿127﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെപേരിൽ مِنْ أَجْرٍ യാതൊരു പ്രതിഫലവും إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ല إِلَّا അല്ലാതെ, ഒഴികെ عَلَى മേൽ, പേരിൽ رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ ﴿128﴾ أَتَبْنُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നുവോ, കെട്ടിടമുണ്ടാക്കുന്നുവോ بِكُلِّ رِيعٍ എല്ലാ മേടുകളിലും, ഉയർന്ന കുന്നുകളിലും آيَةً അടയാളം (അടയാളസ്തംഭം) تَعْبَثُونَ നിങ്ങൾ നേരമ്പോക്ക് കാണിച്ചുകൊണ്ട്, വൃഥാ വേല ചെയ്തുകൊണ്ട്, വിളയാടുന്ന നിലയിൽ ﴿129﴾ وَتَتَّخِذُونَ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَصَانِعَ വൻകെട്ടിടങ്ങൾ (കൊട്ടാര മന്ദിരങ്ങൾ മുതലായവ) لَعَلَّكُمْ നിങ്ങളായേക്കാമെന്ന നിലയിൽ, ആകുമെന്ന ഭാവത്തിൽ تَخْلُدُونَ നിത്യവാസം ചെയ്യുന്ന, ശാശ്വതമായിരിക്കുന്ന(വർ) ﴿130﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ നിങ്ങൾ കയ്യൂക്ക് നടത്തിയാൽ, പിടികൂടിയാൽ, എതിർത്താൽ بَطَشْتُمْ നിങ്ങൾ കയ്യൂക്ക് നടത്തുന്നതാണ്, എതിർക്കുന്നതാണ് جَبَّارِينَ നിഷ്ഠൂരൻമാരായിക്കൊണ്ട്, സ്വേച്ഛാധിപന്മാരായിട്ട് ﴿131﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ

وَٱتَّقُواْ ٱلَّذِىٓ أَمَدَّكُم بِمَا تَعۡلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

﴾132﴿ 'നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതു കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകിയിട്ടുള്ളവനെ [അല്ലാഹുവിനെ] നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.

أَمَدَّكُم بِأَنۡعَٰمٖ وَبَنِينَ ﴿١٣٣﴾

﴾133﴿ 'കന്നുകാലികളെ [ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെയും], മക്കളെയുംകൊണ്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

وَجَنَّٰتٖ وَعُيُونٍ ﴿١٣٤﴾

﴾134﴿ 'തോപ്പുകൾകൊണ്ടും നീരുറവകൾകൊണ്ടും (സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു)

إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيۡكُمۡ عَذَابَ يَوۡمٍ عَظِيمٖ ﴿١٣٥﴾

﴾135﴿ 'നിശ്ചയമായും ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെമേൽ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു!'

﴾132﴿ وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവിൻ الَّذِي യാതൊരുവനെ أَمَدَّكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു بِمَا تَعْلَمُونَ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നത് കൊണ്ട് ﴾133﴿ أَمَدَّكُمْ നിങ്ങൾക്കവൻ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു بِأَنْعَامٍ കന്നുകാലികളെക്കൊണ്ട്, ആടുമാടൊട്ടകത്തിൽ وَبَنِينَ മക്കളെയും ﴾134﴿ وَجَنَّاتٍ തോപ്പുകളെയും, തോട്ടങ്ങളെയും وَعُيُونٍ നീരുറവകളെയും, അരുവികളെയും ﴾135﴿ إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ أَخَافُ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളിൽ عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ عَظِيمٍ വമ്പിച്ച

യമൻ പ്രദേശങ്ങളിൽപെട്ട ഹദ്വറമൗത്തി (حضر موت)ന്നടുത്ത് വടക്ക് ഭാഗത്തായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും അഹ്ക്വാഫ് (الاحقاف) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളായിരുന്നു ആദ് സമുദായക്കാരുടെ വാസസ്ഥലം. (*) ഇന്നവിടെ മണൽക്കാടായിക്കിടക്കുകയാണ്. അതിന് വടക്കുഭാഗത്തായി 'റുബ്ഉൽഖാലീ' (الربع الخالى) എന്ന പ്രസിദ്ധമായ അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. വമ്പിച്ച തോട്ടങ്ങൾ, അരുവികൾ, കൃഷി സ്ഥലങ്ങൾ ആദിയായവയാൽ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായിരുന്ന ആ രാജ്യം ഇപ്പോൾ ജനശൂന്യമായിക്കിടക്കുകയാണ്.

നൂഹ് നബി (അ)യുടെ ജനതക്ക് ശേഷം നിലവിൽ വന്ന ഒരു സമുദായമാണ് ആദ് ഗോത്രം എന്ന് സൂ: അഅ്റാഫ്: 60 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, അത് ഇബ്റാഹീം നബി (അ)ക്ക് മുമ്പോ പിമ്പോ എന്ന് ഖണ്ഡിതമായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. മുമ്പായിരുന്നുവെന്നാണ് പലരും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. കയ്യൂക്കിലും മെയ്യൂക്കിലും വളരെ കവി

(*) പടം 8 ൽ നോക്കുക.

ഞ്ഞുനിന്നിരുന്ന അവർ പരുത്ത ദേഹമുള്ളവരുമായിരുന്നു. ഇന്ത്യ, തുർക്കിസ്ഥാൻ മുതലായ വിദൂരരാജ്യങ്ങളുമായി അവർ കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നുവത്രെ. ഉയർന്നുപൊന്തിനിൽക്കുന്ന മേടുകളിൽ വലിയ വലിയ സ്തംഭങ്ങൾ കെട്ടിപ്പൊക്കുകയും, കൊട്ടാരസമാനമായ വമ്പിച്ച മന്ദിരങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, വെള്ളത്താവളങ്ങൾ മുതലായവ നിർമിക്കുകയും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഉപയോഗത്തെയോ, ആവശ്യത്തെയോ, അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല. കേവലം നേരമ്പോക്കിനും അഭിമാനത്തിനും വേണ്ടിമാത്രമായിരുന്നു.

ആദ് സമുദായം വിഗ്രഹാരാധനയിൽ മുഴുകിയിരുന്ന അവസരത്തിലാണ് ഹൂദ് നബി (അ) അവരിലേക്ക് റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത്. മേൽ കണ്ടപ്രകാരം അദ്ദേഹം അവരെ കഴിയുന്നത്ര ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. നിഷ്ഠൂരബുദ്ധികളായിരുന്ന അവരിൽനിന്നുണ്ടായ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇതായിരുന്നു:

قَالُوا۟ سَوَآءٌ عَلَيْنَآ أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُن مِّنَ ٱلْوَٰعِظِينَ ﴿١٣٦﴾

《136》 അവർ പറഞ്ഞു: (ഹൂദേ) നീ സദുപദേശം നൽകിയോ, അല്ലെങ്കിൽ നീ ഉപദേഷ്ടാക്കളിൽ പെട്ടവനായില്ലയോ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് (രണ്ടും) സമമാകുന്നു.

إِنْ هَٰذَآ إِلَّا خُلُقُ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٣٧﴾

《137》 'ഇത് മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ സമ്പ്രദായമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿١٣٨﴾

《138》 '(നീ താക്കീത് ചെയ്യുന്നതുപോലെ) ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരല്ലതന്നെ.'

《136》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു سَوَاءٌ عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ (ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്) സമമാണ് أَوَعَظْتَ നീ സദുപദേശം ചെയ്തുവോ أَمْ لَمْ تَكُنْ അല്ലെങ്കിൽ നീ ആയില്ലയോ مِنَ الْوَاعِظِينَ സദുപദേശം നൽകുന്നവരിൽ 《137》 إِنْ هَذَا ഇതല്ല إِلَّا خُلُقُ സ്വഭാവമല്ലാതെ, സമ്പ്രദായമല്ലാതെ الْأَوَّلِينَ മുൻകഴിഞ്ഞവരുടെ, ആദ്യത്തെ കൂട്ടരുടെ, മുൻഗാമികളുടെ 《138》 وَمَا نَحْنُ ഞങ്ങളല്ല بِمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ

ഹൂദേ, നീ വൃഥാ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടതില്ല. നീ ഉപദേശിച്ചാലും, ഇല്ലെങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്ന് പിൻമാറുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇത് ഞങ്ങൾ പുത്തനായി സ്വീകരിച്ചതൊന്നുമല്ല. പൂർവ്വപിതാക്കളായിട്ടേ സ്വീകരിച്ചുവന്നതാണ്. അവർ ജീവിച്ചുമരണപ്പെട്ടുപോയതുപോലെ, ഞങ്ങളും ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നല്ലാതെ, ഒരു പുനർജീവിതമോ, ശിക്ഷാനടപടിയോ ഒന്നും ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ മറുപടി. സൂ: ഹൂദിൽ ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകാണാം. قَالُوا يَا هُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَن قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ – هود: ٥٣ (അവർ പറഞ്ഞു: ഹൂദേ, നീ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു

തെളിവും കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. നിന്റെ വാക്കിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ- ആരാധ്യവസ്തുക്കളെ- ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരുമല്ല. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.)

ഇമാം ഇബ്നുജരീർ (റ) പറഞ്ഞത് പോലെ, ഇവരും മക്കാമുശ്രിക്കുകളുടെ മാതിരി ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവുമുണ്ടെന്ന വിശ്വാസക്കാരായിരുന്നുവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അഥവാ, നിരീശ്വരവാദികളായിരുന്നില്ല. ഞങ്ങളുടെ നടപടികൾ മുൻഗാമികളുടെ നടപടികൾ തന്നെയാണെന്നും, അത്മൂലം ഞങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷ ബാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നും പറയുവാൻ കാരണം അതാണ്. വിഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശചെയ്യുമെന്ന് ഇവരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതിനായി ഇവരും വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നു.

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَٰهُمْ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣٩﴾

﴾139﴿ അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി, അതിനാൽ, അവരെ നാം [അല്ലാഹു] നശിപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്.

അവരിൽ, അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٤٠﴾

﴾140﴿ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവുതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

﴾139﴿ فَكَذَّبُوهُ അങ്ങനെ അവരദ്ദേഹത്തെ കളവാക്കി, വ്യാജമാക്കി فَأَهْلَكْنَاهُمْ അപ്പോൾ നാമവരെ നശിപ്പിച്ചു إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ ആയില്ല, അല്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും, മിക്കവരും مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ ﴾140﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ അവൻ തന്നെ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ആദ് സമുദായത്തിന് ബാധിച്ച ശിക്ഷ അതിഘോരമായ കാറ്റായിരുന്നു. ഏഴ് രാത്രിയും എട്ട് പകലും നീണ്ടുനിന്ന ഭയങ്കര കൊടുങ്കാറ്റ്! ദീർഘകായൻമാരായിരുന്ന അവരെല്ലാം, ഈത്തപ്പന കടപുഴകി വീണകണക്കെ അതിൽ വീണടിഞ്ഞു നശിച്ചുപോയി! കാറ്റ് തട്ടിയ വസ്തുക്കളെല്ലാം നശിച്ചു ദ്രവിച്ചു തുരുമ്പുകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ആ സമുദായം പാടെ നാമാവശേഷമായിപ്പോയി! (فَهَلْ تَرَىٰ لَهُم مِّن بَاقِيَةٍ -الحاقة:٨)

വിഭാഗം - 8

كَذَّبَتْ ثَمُودُ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾

﴾141﴿ 'ഥമൂദ്' (ഗോത്രം) ദൈവദൂതൻമാരെ [മുർസലുകളെ] വ്യാജമാക്കി

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَٰلِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾

﴿142﴾ -അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

﴿143﴾ 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٤٤﴾

﴿144﴾ 'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾

﴿145﴾ 'അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.

أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

﴿146﴾ 'ഇവിടെയുള്ളതിൽ ഭൗതിക സുഖങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ നിർഭയരായ നിലയിൽ വിട്ടേക്കപ്പെടുന്നതാണോ?!

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾

﴿147﴾ 'അതായത്, തോപ്പുകളിലും നീരുറവകളിലും,-

﴿141﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ ഥമൂദ് വ്യാജമാക്കി الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ ﴿142﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ അവ രോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ أَخُوهُمْ صَالِحٌ അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹ് أَلَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷി ക്കുന്നില്ലേ ﴿143﴾ إِنِّي لَكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ് ﴿144﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴿145﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദി ക്കുന്നില്ല عَلَيْهِ അതിന്, അതിന്റെ പേരിൽ مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതി ഫലമല്ല إِلَّا അല്ലാതെ, ഒഴികെ عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ ﴿146﴾ أَتُتْرَكُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കപ്പെടുമോ, ഉപേക്ഷിച്ചുവിടപ്പെടുമോ فِي مَا هَاهُنَا ഇവിടെയുള്ളതിൽ آمِنِينَ നിർഭയരായിക്കൊണ്ട്, വിശ്വസ്തരായിക്കൊണ്ട് ﴿147﴾ فِي جَنَّاتٍ തോപ്പുകളിലായിട്ട് وَعُيُونٍ നീരുറവകളിലും

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾

﴾148﴿ 'വിളകളിലും, (പഴങ്ങളുടെ ഭാരത്താൽ) കുലയൊടിഞ്ഞു വീഴാറായ ഈത്തപ്പനകളിലും?!

وَتَنْحِتُونَ مِنَ ٱلْجِبَالِ بُيُوتًا فَـٰرِهِينَ ﴿١٤٩﴾

﴾149﴿ 'ആഹ്ലാദചിത്തരായും കൊണ്ട് നിങ്ങൾ മലകളിൽ നിന്നും (പാറ) വെട്ടിത്തുരന്ന് വീടുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

فَٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٥٠﴾

﴾150﴿ 'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَلَا تُطِيعُوٓا۟ أَمْرَ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾

﴾151﴿ 'അതിക്രമികളുടെ കൽപന നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും അരുത്;-

ٱلَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿١٥٢﴾

﴾152﴿ 'അതായത്, നാട്ടിൽ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുകയും, (നാട്) നന്നാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (കൽപന).

﴾148﴿ وَزُرُوعٍ വിളകളിലും, കൃഷികളിലും وَنَخْلٍ ഈത്തപ്പനകളിലും طَلْعُهَا അവയുടെ കുല هَضِيمٌ ഒടിഞ്ഞു തൂങ്ങിയതാണ്, ഒടിഞ്ഞു വീഴാറായതാണ് ﴾149﴿ وَتَنْحِتُونَ നിങ്ങൾ വെട്ടിത്തുറക്കുന്നു, തുരന്നുണ്ടാക്കുന്നു, ശിൽപ വേല ചെയ്യുന്നു مِنَ الْجِبَالِ മലകളിൽ നിന്ന് بُيُوتًا വീടുകളെ, ചില വീടുകളെ فَارِهِينَ ആഹ്ലാദചിത്തരായി, സുഖലോലുപൻമാരായി ﴾150﴿ فَاتَّقُوا اللهَ ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ﴾151﴿ وَلَا تُطِيعُوا നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയുമരുത് أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ അതിക്രമികളുടെ കല്പന, അതിരുകടന്നവരുടെ നിർദ്ദേശം ﴾152﴿ الَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടർ يُفْسِدُونَ അവർ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു, നാശമുണ്ടാക്കുന്നു فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ وَلَا يُصْلِحُونَ നന്മയുണ്ടാക്കുന്നുമില്ല, നന്നാക്കുകയുമില്ല

ഹിജാസിൽനിന്ന് സിറിയയിലേക്ക് പോകുന്ന ഒട്ടകപ്പാതയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാജ്യമായിരുന്നു പ്രാചീനഗോത്രമായ 'ഥമൂദി'ന്റെ വാസസ്ഥലം. 'അൽഹിജ്ർ' (الحِجْر) എന്നും, 'മദാഇനുസ്വാലിഹ്' (സ്വാലിഹിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ- مدائن صالح) എന്നും ഇതിന് പേർ പറയുന്നു. (*) മദീനഃയിൽ നിന്ന് വടക്ക് സുമാർ 180 നാഴികയും, തബൂക്കിൽനിന്ന് തെക്കുകിഴക്ക് ഏകദേശം 170 നാഴികയും അകലെയായി അത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മിക്ക ഭാഗവും മലമ്പാറകളാൽ

(*) പടം 8 നോക്കുക.

ആവൃതമാണ്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1880- ൽ രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ഡൌട്ടി *(*)* എന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻ സഞ്ചാരി, ആ രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചെഴുതിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അൽഹിജ്റിന്റെ ഒരു വിവരണം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മലമ്പാറകൾ വെട്ടി നിർമിച്ച വീടുകൾ, ക്ഷേത്രങ്ങൾ, ദർബാറുകൾ മുതലായവയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ, താഴെ പറയുന്ന പ്രകാരം സ്വാലിഹ് നബി (അ)യുടെ ഒട്ടകത്തെ അവിശ്വാസികൾ അപകടപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലം (مبرك الناقة -ഒട്ടകം മുട്ടുകുത്തിയ സ്ഥലം) അത് വെള്ളം കുടിച്ചിരുന്ന കിണർ മുതലായവ ഇന്നും കാണാവുന്നതായി ആ ചരിത്ര ഗവേഷകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. എത്രയോ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് തന്നെ അറബികൾ ദൂരദേശങ്ങളുമായി കച്ചവടം നടത്തിയിരുന്നു. സുദീർഘമായ ഒട്ടകമാർഗങ്ങളിലൂടെയായിരുന്നു അത്. അറേബ്യാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കേ അറ്റത്ത് യമനിൽനിന്ന് തുടങ്ങി മക്കഃ മദീനഃ തബൂക്ക്, മദാഇൻ, ലൂത്ത് നബി(അ)യുടെ രാജ്യങ്ങൾ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ വഴി അത് മആനി (معان)ൽ എത്തുന്നു. അനന്തരം ഒരു ശാഖ ഈജിപ്തിലേക്കും മറ്റേത് നേരെ ദിമിശ്കി (دمشق ഡമാസ്ക്കസ്) ലേക്കും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. *(**)* ഈ പാത കേവലം ഒരു വാണിജ്യമാർഗം മാത്രമല്ല; അറബികളുടെ പൊതുവായ ഹജ്ജ് മാർഗം (درب الحج) കൂടിയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, ലൂത്ത് നബി (അ), സ്വാലിഹ് നബി (അ) എന്നിവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പറയുമ്പോൾ, അറബികൾക്ക് പരിചയമുള്ള സ്ഥലങ്ങളെന്ന നിലക്ക് ക്വുർആൻ അവയെ വിവരിക്കുന്നതും ഓർമിപ്പിക്കുന്നതും.

നബി തിരുമേനി ﷺ ഒരിക്കൽ ആ നാട്ടിനടുത്തുകൂടി പോയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിന് ഇരയായ ആ നാട്ടിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന് സ്വഹാബികളെ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൗതികമായ ആർഭാടങ്ങളിലും, ആഡംബര ജീവിതത്തിലും മുഴുകിയിരുന്ന ഈ സമുദായവും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. ഇതര സമുദായങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ അവരും തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനോട് പെരുമാറി:-

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٥٣

﴾153﴿ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നീ ആഭിചാരബാധിതരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്.'

مَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا فَأۡتِ بِـَٔايَةٍ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ ١٥٤

﴾154﴿ 'നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

'ആകയാൽ, നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുവാ?'

قَالَ هَـٰذِهِۦ نَاقَةٞ لَّهَا شِرۡبٞ وَلَكُمۡ

﴾155﴿ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതാ (ദൃഷ്ടാന്തമായി) ഒരൊട്ടകം! ഒരു (ദിവസത്തെ) വെള്ളം കുടി അതിനും,

(*) C. M. Doughty *(**) പടം 8 നോക്കുക.*

شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿١٥٥﴾

ഒരു നിശ്ചിത ദിവസത്തെ വെള്ളം കുടി നിങ്ങൾക്കും (ഊഴം) ആകുന്നു.

وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوٓءٍ

《156》 യാതൊരു (തരത്തിലുള്ള) തിന്മകൊണ്ടും നിങ്ങൾ അതിനെ തൊട്ടുപോകരുത് [ഉപദ്രവിക്കരുത്];-

فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥٦﴾

(കാരണം,) അപ്പോൾ ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടിയേക്കും.'

فَعَقَرُوهَا فَأَصْبَحُوا۟ نَـٰدِمِينَ ﴿١٥٧﴾

《157》 എന്നാൽ, അവർ അതിനെ (കുതികാൽവെട്ടി) അറുത്തുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർ ഖേദക്കാരായി ത്തീർന്നു.

فَأَخَذَهُمُ ٱلْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَـَٔايَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٥٨﴾

《158》 ഉടനെ, ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയമായും, അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٥٩﴾

《159》 നിശ്ചയമായും നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയും.

《153》 قَالُوٓا۟ അവർ പറഞ്ഞു إِنَّمَآ أَنتَ നിശ്ചയമായും നീ مِنَ ٱلْمُسَحَّرِينَ സിഹ്ർ (ആഭിചാരം, മാരണം) ബാധിതരിൽ പെട്ടവൻതന്നെ, (മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവനാണ്) 《154》 مَآ أَنتَ നീ അല്ല إِلَّا بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ مِّثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള فَأْتِ ആകയാൽ നീ വാ بِـَٔايَةٍ ദൃഷ്ടാന്തവും കൊണ്ട് إِن كُنتَ നീ ആണെങ്കിൽ مِنَ ٱلصَّـٰدِقِينَ സത്യവാന്മാരിൽ, സത്യവാദികളിൽ (പെട്ടവൻ) 《155》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു هَـٰذِهِۦ نَاقَةٌ ഇതാ ഒരൊട്ടകം لَّهَا അതിന്, അതിന്നാണ് شِرْبٌ ഒരു കുടി, (ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ കുടിക്കൽ) وَلَكُمْ നിങ്ങൾക്കാണ്, നിങ്ങൾക്കുമുണ്ട് شِرْبُ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ കുടി مَّعْلُومٍ നിശ്ചിതമായ, നിർണയിക്കപ്പെട്ട, അറിയപ്പെട്ട 《156》 وَلَا تَمَسُّوهَا നിങ്ങളതിനെ തൊടരുത്, സ്പർശിക്കരുത് بِسُوٓءٍ ഒരു തിന്മകൊണ്ടും فَيَأْخُذَكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് പിടിപെട്ടേക്കും, നിങ്ങളെ ബാധിച്ചേക്കും عَذَابُ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തെ ശിക്ഷ عَظِيمٍ വമ്പിച്ച 《157》 فَعَقَرُوهَا എന്നാൽ അവർ അതിനെ കുത്തി അറുത്തു, കുതികാൽ വെട്ടി فَأَصْبَحُوا۟ അങ്ങനെ (അതുകാരണം) അവർ ആയി

نَادِمِينَ ഖേദക്കാർ, വ്യസനിച്ചവർ ﴾158﴿ فَأَخَذَهُمُ ഉടനെ (അതിനാൽ) അവരെ പിടികൂടി
الْعَذَابُ ശിക്ഷ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ ആയിരു
ന്നില്ല, അല്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികവും مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ﴾159﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ച
യമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ അവൻ തന്നെ الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ആരിൽ നിന്നോ ആഭിചാരബാധയേറ്റു നിനക്ക് ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിരിക്കുകയാണ്, അതുകൊണ്ടാണ് നീ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു വിശേഷതയും നിനക്കില്ല, നീ പറയുന്ന വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഞങ്ങൾക്ക് കാട്ടിത്തരണം എന്നാണ് ഇവർ സ്വാലിഹ് നബി (അ)യോട് പറയുന്നത്. അവസാനം ഒരു ഒട്ടകത്തെ അല്ലാഹു അവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിക്കൊടുത്തു. അതിന് എന്തോ ചില അസാധാരണത്വമുണ്ടായിരുന്നു. *(*)* അവരുടെ വെള്ളത്താവളത്തിൽനിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കുവാൻ -ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിനും, ഒരു ദിവസം അവർക്കും എന്ന്- പ്രത്യേകം ഊഴം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. ഇതവർക്ക് സഹിക്കാതായി.

ഒട്ടകത്തിന്റെ തീറ്റ, വെള്ളംകുടി മുതലായ ഒന്നിലും കൈകടത്തരുത് എന്നൊക്കെ പ്രവാചകൻ അവരെ മുടക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ വല്ലതും ചെയ്താൽ അവർക്ക് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമെന്ന് താക്കീതും നൽകി. പക്ഷേ, കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനെ കൊന്നുകളയുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടംകെട്ടി. അവനതിന് ധൈര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഒട്ടകത്തെ അപകടപ്പെടുത്തിയാൽ മൂന്ന് ദിവസം കൊണ്ട് ശിക്ഷ ബാധിക്കുമെന്നായിരുന്നു മുന്നറിയിപ്പ്. സംഭവം കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ അതിനെക്കുറിച്ച് ഖേദക്കാരായി. എങ്കിലും ഫലമെന്ത്?! താക്കീത് ചെയ്യപ്പെട്ട കഠോരശിക്ഷ- ഒരുതരം ഭൂകമ്പവും ഒരു വമ്പിച്ച ശബ്ദവും, അഥവാ ഇടിത്തീയും- ഉണ്ടായി. അവർ നിശ്ശേഷം നശിച്ചുപോയി! പ്രവാചകനും, സത്യവിശ്വാസികളും നേരത്തെത്തന്നെ സ്ഥലംവിട്ടുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. രക്ഷപ്പെട്ടവർ 120 പേരും, നശിച്ചുപോയവർ 5000 വീട്ടുകാരുമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണുന്നു. അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.

ഥമൂദ് ഗോത്രക്കാർ ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്വാലിഹ് (അ) ദുആ ചെയ്തു. ഒരു പാറക്കല്ല് പൊട്ടിക്കീറി അതിൽനിന്നാണ് ഒട്ടകം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നും, ആവശ്യമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഇഷ്ടംപോലെ കറന്നുകുടിക്കുമാറ് ധാരാളം പാലുണ്ടായിരുന്ന ഒട്ടകമായിരുന്നു അതെന്നും മറ്റും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇതിനൊന്നും വിശ്വാസയോഗ്യമായ തെളിവ് കാണുന്നില്ല. ഥമൂദ് ഗോത്രക്കാരുടെ ചരിത്രം അടുത്ത സൂറത്തിലും മറ്റ് പല സൂറത്തുകളിലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

വിഭാഗം - 9

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٠﴾

﴾160﴿ ലൂത്വിന്റെ ജനത മുർസലുകളെ വ്യാജമാക്കി;-

***(*)* അത് കേവലം ഒരു സാധാരണ ഒട്ടകം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് സൂറത്തുൽ ഖമറിൽവെച്ച് നമുക്ക് സംസാരിക്കാം.** إِنْ شَاءَ الله

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ ١٦١

《161》 അവരുടെ സഹോദരൻ ലൂത്വ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ١٦٢

《162》 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകുന്നു.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ١٦٣

《163》 'അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ١٦٤

《164》 'അതിന്റെ പേരിൽയാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ നിങ്ങളോട് ചോദിക്കുന്നില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെപേരിൽ അല്ലാതെ (മറ്റാർക്കും ബാധ്യത) ഇല്ല.'

《160》 كَذَّبَتْ വ്യാജമാക്കി قَوْمُ لُوطٍ ലൂത്വിന്റെ ജനത الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ 《161》 إِذْ قَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ أَخُوهُمْ لُوطٌ അവരുടെ സഹോദരൻ ലൂത്വ് أَلَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ 《162》 إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ റസൂലാണ് 《163》 فَاتَّقُوا اللَّهَ ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ 《164》 وَمَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല عَلَيْهِ അതിന്റെ പേരിൽ مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേലല്ലാതെ

'അവരുടെ സഹോദരൻ' (أَخُوهُمْ) എന്നും, വിശ്വസ്തനായ റസൂൽ (رَسُولٌ أَمِينٌ) എന്നും ഓരോ നബിമാരെപ്പറ്റിയും വിശേഷിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ ചില സൂചനകളുണ്ട്. അവരെപ്പോലെ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്ന ആളും, അവർക്ക് സുപരിചിതനും, അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവനുമായ വ്യക്തിയെയായിരുന്നു ഓരോ സമുദായത്തിലേക്കും റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത് എന്നത്രെ ഒരു സൂചന. മറ്റൊന്ന്: പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതുവരെ വിശ്വസ്തനും സത്യവാനുമാണെന്ന് സമ്മതിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വ്യക്തികളാണ് അവർ എന്നുള്ളതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഓരോ സമുദായത്തിനും സുപരിചിതനും സുസമ്മതനുമായ അവരുടെ പ്രവാചകനെ നിഷേധിക്കുവാൻ ന്യായമില്ലല്ലോ.

162, 163, 164 എന്നീ ആയത്തുകളിലെ വാക്യങ്ങൾ ലൂത്വ് നബി (അ) മാത്രമല്ല, ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട നബിമാരും അവരുടെ സമുദായങ്ങളോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്ന് നാം

കണ്ടു. തുടർന്ന് വരുന്ന ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെ വാക്യങ്ങളിലും അതേ വാക്കുകൾ കാണാം. എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പരമപ്രധാനമായ പ്രബോധനതത്വം ഏതാണെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. അതിന് പുറമെ, അതത് സമുദായത്തിന്റെയും, സന്ദർഭത്തിന്റെയും പരിതഃസ്ഥിതിയനുസരിച്ച് ചില പ്രത്യേക വിഷയങ്ങൾ ഓരോ റസൂലിനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും- ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ- കാണാവുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ലൂത്വ് നബി (അ)യുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നീചപ്രവൃത്തിയെ- പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ ഒരു ദുർന്നടപ്പിനെ-പ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവരോട് എടുത്തുപറയുന്നു:

أَتَأْتُونَ ٱلذُّكْرَانَ مِنَ ٱلْعَـٰلَمِينَ ﴿١٦٥﴾

《165》 'ലോകരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ (മാത്രം) ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകയോ?!

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُم مِّنْ أَزْوَٰجِكُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٦﴾

《166》 'നിങ്ങളുടെ ഇണകളായി നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചുതന്നതിനെ [ഭാര്യമാരെ] നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു?!

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അതിക്രമകാരികളായ ഒരു ജനതതന്നെ!'

《165》 أَتَأْتُونَ നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്നുവോ الذُّكْرَانَ ആണുങ്ങളുടെ അടുക്കൽ مِنَ الْعَالَمِينَ ലോകരിൽ നിന്ന് 《166》 وَتَذَرُونَ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു مَا خَلَقَ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി رَبُّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് مِنْ أَزْوَاجِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഇണകളായി, ഭാര്യമാരിൽനിന്ന് بَلْ എന്നാൽ, പക്ഷേ أَنتُمْ നിങ്ങൾ قَوْمٌ ഒരു ജനതയാണ് عَادُونَ അതിക്രമകാരികളായ

സ്വന്തം ഭാര്യമാരെ വീട്ടിൽ വിട്ടേച്ചു അവർക്ക് പകരം പുരുഷൻമാരെക്കൊണ്ട് കാമനിവൃത്തിവരുത്തുന്ന അതിനികൃഷ്ടമായ ഒരു സമ്പ്രദായത്തെക്കുറിച്ചാണ് ലൂത്വ് നബി (അ) ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. ഈ ലജ്ജാവഹമായ വഴക്കം മുമ്പൊരു സമുദായത്തിലും പതിവില്ലാത്തതായിരുന്നു. ഇത് കൂടാതെ, കവർച്ച, കൊള്ള മുതലായ പല തോന്നിയവാസങ്ങളും ഇവർ നടത്തിയിരുന്നതായി സൂറത്തുൽ 'അൻകബൂത്തി' (العنكبوت)ൽ കാണാം. ലൂത്വ് നബി (അ) യുടെ ഉപദേശങ്ങളൊന്നും അവർ ചെവിക്കൊണ്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് ഇങ്ങനെ ഒരു അന്ത്യശാസനവും നൽകി;

قَالُوا۟ لَئِن لَّمْ تَنتَهِ يَـٰلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٧﴾

《167》 അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ വിരമിക്കാത്തപക്ഷം ലൂത്വ് -തീർച്ചയായും നീ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുന്നതാണ്.'

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُم مِّنَ ٱلْقَالِينَ ﴿١٦٨﴾

《168》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ നിങ്ങളുടെ (ഈ) പ്രവൃത്തിയോട് കഠിന വിദ്വേഷമുള്ളവരില്‍ പെട്ടവനാണ്.'

《167》 قَالُوا അവര്‍ പറഞ്ഞു لَئِن لَّمْ تَنتَهِ തീര്‍ച്ചയായും നീ വിരമിച്ചില്ലെങ്കില്‍ يَا لُوطُ ലൂത്വേ
لَتَكُونَنَّ നിശ്ചയമായും നീ ആയിത്തീരും مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരില്‍ 《168》
قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാന്‍ لِعَمَلِكُمْ നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയോട്
مِنَ ٱلْقَالِينَ കഠിനവിദ്വേഷമുള്ളവരില്‍ പെട്ടവനാണ്, വളരെ വെറുക്കുന്നവനാണ്

നിന്റെ ഈ ഉപദേശങ്ങളൊക്കെ നിറുത്തല്‍ ചെയ്യാത്തപക്ഷം ഞങ്ങള്‍ നിന്നെ ബഹിഷ്കരിച്ച് നാട്ടില്‍ നിന്ന് പുറംതള്ളുമെന്നായിരുന്നു അവരുടെ അന്ത്യശാസനം. ലൂത്വ് നബി (അ)യാകട്ടെ, തന്റെ കഠിനമായ പ്രതിഷേധവും വെറുപ്പും തുറന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരില്‍ നിന്നും എനി പ്രതീക്ഷക്ക് പഴുതില്ലെന്ന് കണ്ടപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാര്‍ത്ഥിച്ചു:-

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾

《169》 'രക്ഷിതാവേ, ഇവര്‍ പ്രവര്‍ത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതില്‍നിന്ന് എന്നെയും എന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ!'

فَنَجَّيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ أَجْمَعِينَ ﴿١٧٠﴾

《170》 അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, തന്റെ സ്വന്തക്കാരെ മുഴുവനും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;-

إِلَّا عَجُوزًا فِي ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿١٧١﴾

《171》 -അവശേഷിച്ചവരില്‍ പെട്ട ഒരു വൃദ്ധസ്ത്രീ ഒഴികെ.

ثُمَّ دَمَّرْنَا ٱلْآخَرِينَ ﴿١٧٢﴾

《172》 പിന്നെ, മറ്റുള്ളവരെ നാം തകര്‍ത്തു (നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു) കളഞ്ഞു

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا ۖ فَسَآءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِينَ ﴿١٧٣﴾

《173》 അവരുടെമേല്‍ നാം ഒരു (തരം) മഴ വര്‍ഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. മുന്നറിയിപ്പ് നല്‍കപ്പെട്ടവരുടെ (ആ) മഴ വളരെ ചീത്ത!

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٧٤﴾

《174》 നിശ്ചയമായും, അതില്‍ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തം ഉണ്ട്. അവരില്‍, അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

《175》 നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബു

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٧٥﴾

തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരു ണാനിധിയും.

﴾169﴿ رَبِّ എന്റെ രക്ഷിതാവേ نَجِّنِي എന്നെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തേണമേ وَأَهْلِي എന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും, ആൾക്കാരെയും, കുടുംബത്തെയും مِمَّا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ﴾170﴿ فَنَجَّيْنَاهُ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി وَأَهْلَهُ തന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും أَجْمَعِينَ മുഴുവനും ﴾171﴿ إِلَّا عَجُوزًا ഒരു വൃദ്ധ സ്ത്രീ ഒഴികെ, ഒരു കിഴവിയെ അല്ലാതെ فِي الْغَابِرِينَ അവശേഷിച്ചവരിൽ പെട്ട, പിന്തിനിന്നവരിൽ ﴾172﴿ ثُمَّ പിന്നെ دَمَّرْنَا നാം തകർത്തു, നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചു الْآخَرِينَ മറ്റുള്ളവരെ, മറ്റേ കൂട്ടരെ ﴾173﴿ وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു, മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചു عَلَيْهِمْ അവരിൽ مَطَرًا ഒരു മഴ فَسَاءَ വളരെ ചീത്ത, മോശപ്പെട്ടത് مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ താക്കീത് (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെട്ടവരുടെ മഴ ﴾174﴿ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ അല്ല, ആയിട്ടില്ല أَكْثَرُهُمْ അവരിലധികവും مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ﴾175﴿ وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ അവൻ തന്നെയാണ് الْعَزِيزُ പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ദുആ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബത്തോടും പ്രഭാതത്തിനുമുമ്പായി നാടുവിട്ടുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആ നാട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരേ ഒരു വീടല്ലാതെ മുസ്‌ലിം വീടുണ്ടായിരുന്നില്ല. (٣٦ : الذاريات) ലൂത്ത് നബി (അ)യുടെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു സ്ത്രീ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല. അവൾ തോന്നിയവാസികളുടെ പക്ഷക്കാരിയായിരുന്നു. അവൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പുറത്തുപോകാതെ അവശേഷിക്കുകയും, ജനങ്ങൾക്ക് ബാധിച്ച മഹാശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 171 -ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വൃദ്ധസ്ത്രീ (عجوز) അവളാകുന്നു. ഈ ജനതയെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹൂദ്, ഹിജ്ർ (هود، الحجر) എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സംക്ഷിപ്തം ഇതാണ്:-

ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)യുടെ വാർദ്ധക്യകാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു കുട്ടി ജനിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനായി വന്ന ദൂതൻമാർ (മലക്കുകൾ) അതിനുശേഷം ലൂത്ത് നബി (അ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. കേവലം മൃഗീയ സ്വഭാവികളായ തന്റെ നാട്ടുകാർ തന്റെ അതിഥികളെ മാനഭംഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുമോ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഭയമായി. അതിഥികൾ മലക്കുകളാണെന്ന വസ്തുത അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നില്ല. (അവർ സുന്ദരൻമാരായ യുവാക്കളുടെ രൂപത്തിലായിരുന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നതും.) ആ തെമ്മാടികൾ ഇവരെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു. അവർ സസന്തോഷം അവിടെ എത്താതിരുന്നില്ല. ലൂത്ത് നബി (അ)യാകട്ടെ, ധർമസങ്കടത്തിലായി . 'ഹേ ജനങ്ങളേ, വേണമെങ്കിൽ എന്റെ പെൺമക്കളിതാ, അവരെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം, എന്റെ വിരുന്നുകാരെ സംബന്ധിച്ച് നിങ്ങളെന്നെ വഷളാക്കരുത്' എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞു. 'ലൂത്തേ, നിന്റെ പെൺകുട്ടികളെയൊന്നും ഞങ്ങൾക്കാവശ്യമില്ല, ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണെന്ന് നിനക്കറിയാമല്ലോ' എന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാര

വശ്യം കണ്ടപ്പോൾ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ദൂതൻമാരാണ്, ഈ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുവാനായി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ്, അതുകൊണ്ട് താങ്കളും കുടുംബവും രാത്രി തന്നെ സ്ഥലം വിടണം, പോകുമ്പോൾ ആരും തിരിഞ്ഞുനോക്കരുത്, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തിരിഞ്ഞുനിന്നേക്കും, അവളും ആപത്ത് പിണയേണ്ടവളാണ്, ശിക്ഷ വർഷിക്കുന്നത് നേരം പുലരുന്നതോടെയായിരിക്കും എന്നീ വിവരങ്ങൾ അറിയിച്ചു. അതേപ്രകാരം സംഭവം നടക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു തരം അട്ടഹാസം (ഘോരശബ്ദം) ആകാശത്തുനിന്ന് അൽഭുതകരമായ ഒരസാധാരണ മഴ (ചൂളക്കല്ലുകളാൽ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട മഴ) എന്നിവ സംഭവിക്കുകയും, രാജ്യം കീഴ്മേലായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി!

ബൈബ്ളിലും ഈ സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിൽ ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെയാണ്: 'യഹോവ (ദൈവം) സോദോമിന്റെയും, ഗോമോരയുടേയും (*) മേൽ യഹോവയുടെ സന്നിധിയിൽനിന്ന്, ആകാശത്ത്നിന്ന് തന്നെ, ഗന്ധകവും, തിയ്യുംവർഷിപ്പിച്ചു. ആ പട്ടണങ്ങൾക്കും, പ്രദേശത്തിന് മുഴുവനും' ആ പട്ടണത്തിലെ നിവാസികൾക്കും, നിലത്തെ സസ്യങ്ങൾക്കും ഉൻമൂലനാശം വരുത്തി. ലോത്തിന്റെ ഭാര്യ അവന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി ഉപ്പുതൂണായി ഭവിച്ചു.' (ഉൽപത്തി, അ: 18, 19)

ഈ സംഭവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തമായി, അതിന്റെ അറികുറികൾ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ട് 'ലൂത്വ് കടൽ (بَحَر لُوط) ചാവുകടൽ (بَحَر المَيت) എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന തടാകം ഇന്നും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവെന്ന് സൂ: അൻബിയാഇൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ലൂത്വ് നബി (അ)യുടെ ജനതയുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളാണ് സോദോമും, ഗോമോരായും. ഈ രാജ്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത തടാകത്തിന്റെ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലായിരുന്നു. അവ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടതോടെ ആ തടാകത്തിൽ ലയിച്ചു പോകുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽനിന്ന് ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അടുത്ത ആയത്തുകളിൽ ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യുടെ കഥയുടെ ചുരുക്കം കാണാം:-

വിഭാഗം - 10

كَذَّبَ أَصۡحَٰبُ لۡـَٔيۡكَةِ ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿١٧٦﴾

﴿176﴾ **'ഐക്കത്ത്' [മരക്കാവ്] കാർ മുർസലുകളെ വ്യാജമാക്കി;-**

إِذۡ قَالَ لَهُمۡ شُعَيۡبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾

﴿177﴾ **അതായത്, ശുഅയ്ബ് അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ: 'നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?!'**

إِنِّي لَكُمۡ رَسُولٌ أَمِينٞ ﴿١٧٨﴾

﴿178﴾ **'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശ്വസ്തനായ റസൂലാകു**

(*) سدوم وعمورية (പടം 4 ഉം 5 ഉം നോക്കുക)

ന്നു.

فَٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴿١٧٩﴾

﴾179﴿ 'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَمَآ أَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ مِنۡ أَجۡرٍۖ إِنۡ أَجۡرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ ٱلۡعَٰلَمِينَ ﴿١٨٠﴾

﴾180﴿ 'അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിക്കുന്നില്ല.

'എന്റെ പ്രതിഫലം, ലോകരക്ഷിതാവിന്റെമേൽ അല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല.'

﴾176﴿ كَذَّبَ أَصْحَابُ الأَيْكَةِ ഐക്കത്തുകാർ വ്യാജമാക്കി الْمُرْسَلِينَ മുർസലുകളെ ﴾177﴿ إِذْقَالَ لَهُمْ അവരോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ شُعَيْبٌ ശുഅയ്ബ് أَلَا تَتَّقُونَ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ ﴾178﴿ إِنِّي لَكُمْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് رَسُولٌ أَمِينٌ വിശ്വസ്തനായ ഒരു റസൂലാണ് ﴾179﴿ فَاتَّقُوا اللهَ അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَطِيعُونِ എന്നെ അനുസരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ ﴾180﴿ وَمَا أَسْأَلُكُمْ നിങ്ങളോട് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നില്ല عَلَيْهِ അതിന്റെ പേരിൽ مِنْ أَجْرٍ ഒരു പ്രതിഫലവും إِنْ أَجْرِيَ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല إِلا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ മേൽ അല്ലാതെ

'ഐക്കത്ത്(الأَيْكَة) എന്നാൽ, വൃക്ഷങ്ങൾ അധികം തിങ്ങിനിൽക്കുന്ന മരക്കാവ് എന്നർത്ഥം, മദ്‌യനി(*)ന്റെ അടുത്തായിരുന്നു ഈ മരക്കാവ്. മദ്‌യൻകാരടക്കമുള്ള അവിടത്തെ നിവാസികളിലേക്ക് ശുഅയ്ബ് നബി (അ)യെ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചു. ഐക്കത്തുകാരും, മദ്‌യൻകാരും വെവ്വേറെ രണ്ട് ജനങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, ശുഅയ്ബ് നബി (അ) ഒരു പ്രാവശ്യം അവരിലേക്കും മറ്റൊരു പ്രാവശ്യം ഇവരിലേക്കും റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതെന്നും ചില പണ്ഡിതൻമാർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പക്ഷേ, രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരേ ജനതയായിരുന്നുവെന്നതാണ് ശരിയായ അഭിപ്രായമെന്ന് ഇബ്നുകഥീറും (റ) മറ്റ് ചിലരും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ആ സമുദായം, അളത്തത്തിലും, തൂക്കത്തിലും, വഞ്ചനയും, കൃത്രിമവും, നടത്തുന്നവരും, കൊള്ള, കവർച്ച മുതലായ അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നവരുമായിരുന്നു. ശുഅയ്ബ് (അ) അവരെ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു:-

۞ أَوۡفُواْ ٱلۡكَيۡلَ وَلَا تَكُونُواْ مِنَ ٱلۡمُخۡسِرِينَ ﴿١٨١﴾

﴾181﴿ 'നിങ്ങൾ അളവ് പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ; (ജനങ്ങളെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ ആകരുത്.

(*) പടം 4 ൽ നോക്കുക.

وَزِنُوا۟ بِٱلْقِسْطَاسِ ٱلْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾

﴾182﴿ 'ശരിയായിട്ടുള്ള തുലാസ്സ് കൊണ്ട് തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَلَا تَبْخَسُوا۟ ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

﴾183﴿ 'ജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സാധനങ്ങൾ (കബളിപ്പിച്ചെടുത്തു)നിങ്ങൾ ചേതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; കുഴപ്പക്കാരായിക്കൊണ്ട് നാട്ടിൽ നിങ്ങൾ അനർത്ഥം ചെയ്യുകയും അരുത്.

وَٱتَّقُوا۟ ٱلَّذِى خَلَقَكُمْ وَٱلْجِبِلَّةَ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾

﴾184﴿ 'നിങ്ങളെയും, ആദിമ സൃഷ്ടികളെ [പൂർവ്വജനങ്ങളെ]യും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.'

﴾181﴿ أَوْفُوا നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ الْكَيْلَ അളത്തം, അളവ് وَلَاتَكُونُوا നിങ്ങൾ ആകരുത് مِنَ الْمُخْسِرِينَ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരിൽ ﴾182﴿ وَزِنُوا നിങ്ങൾ തൂക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ بِالْقِسْطَاسِ തുലാസ്സ് (ത്രാസ്സ്) കൊണ്ട് الْمُسْتَقِيمِ ശരിയായ, ചൊവ്വായ ﴾183﴿ وَلَاتَبْخَسُوا നിങ്ങൾ ചേതപ്പെടുത്തുകയും അരുത്, നഷ്ടമുണ്ടാക്കരുത് النَّاسَ ജനങ്ങൾക്ക് أَشْيَاءَهُمْ അവരുടെ വസ്തുക്കൾ, സാധനങ്ങൾ وَلَاتَعْثَوْا നിങ്ങൾ അനർത്ഥം (നാശം) ചെയ്കയും അരുത് فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مُفْسِدِينَ കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരായി, നാശകാരികളായി ﴾184﴿ وَاتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കയും ചെയ്യുവിൻ الَّذِي خَلَقَكُمْ നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവനെ وَالْجِبِلَّةَ സൃഷ്ടികളെയും, ജനങ്ങളെയും الْأَوَّلِينَ ആദിമൻമാരായ, പൂർവ്വികരായ

സത്യനിഷേധികളായ ഇതര സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ നബിമാരോട് പറഞ്ഞ മറുപടികളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായിരുന്നില്ല ഇവരുടെ മറുപടിയും. ധാർമികബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു ദേഹേച്ഛകൾക്കും, ഭൗതികസുഖങ്ങൾക്കും പ്രാധാന്യം നൽകിവരുന്ന എല്ലാവരുടെയും നില ഇത് തന്നെയായിരിക്കും. അതിൽ മുൻകാലക്കാരും പിൽക്കാലക്കാരും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമൊന്നും കാണുകയില്ല. റസൂലുകളെ ധിക്കരിച്ച പല സമുദായങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു ഒരിടത്ത് നബിﷺയോടായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വചനങ്ങൾ ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു:-

كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّن رَّسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ أَتَوَاصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنتَ بِمَلُومٍ ۝ وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ - الذاريات

സാരം: ഇത് പോലെത്തന്നെ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും ഏതൊരു റസൂൽ ചെല്ലുന്നതായാലും, അദ്ദേഹം ജാലവിദ്യക്കാരൻ (അഥവാ ആഭിചാരി) എന്നോ, ഭ്രാന്തൻ എന്നോ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരന്യോന്യം ഇതുസംബന്ധിച്ച് വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ?! പക്ഷേ, (അതല്ല) അവർ ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളാകുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നീ അവരിൽനിന്ന് മാറിനിന്നുകൊള്ളുക. (അവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കുക) എന്നാൽ, നീ ആക്ഷേപിക്ക

പ്പെടുന്നവനല്ലതന്നെ. നീ ഓർമപ്പെടുത്തുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുക. കാരണം, ഉപദേശം വിശ്വാസികൾക്ക് ഫലം ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. (51: 52 – 55)

قَالُوٓاْ إِنَّمَآ أَنتَ مِنَ ٱلۡمُسَحَّرِينَ ١٨٥

《185》 അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നീ, ആഭിചാരബാധിതരിൽ പെട്ടവൻതന്നെയാകുന്നു.

وَمَآ أَنتَ إِلَّا بَشَرٞ مِّثۡلُنَا وَإِن نَّظُنُّكَ لَمِنَ ٱلۡكَٰذِبِينَ ١٨٦

《186》 'നീ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല: നീ വ്യാജവാദികളിൽ പെട്ടവൻതന്നെയാണെന്ന് നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെക്കുറിച്ച് ധരിക്കുന്നു

فَأَسۡقِطۡ عَلَيۡنَا كِسَفٗا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ إِن كُنتَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ١٨٧

《187》 'അതുകൊണ്ട്, ആകാശത്ത് നിന്ന് ചില തുണ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെമേൽ നീ വീഴ്ത്തിക്കൊള്ളുക; -നീ സത്യവാദികളിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!'

قَالَ رَبِّيٓ أَعۡلَمُ بِمَا تَعۡمَلُونَ ١٨٨

《188》 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് എന്റെ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു,.

《185》 قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു إِنَّمَا أَنْتَ നിശ്ചയമായും നീ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ സിഹ്ർ (ആഭിചാരം, മാരണം) ബാധിച്ചവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു 《186》 وَمَا أَنْتَ നീ അല്ല إِلَّا بَشَرٌ ഒരു മനുഷ്യനല്ലാതെ مِثْلُنَا ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള وَإِنْ نَظُنُّكَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ ധരിക്കുന്നു, വിചാരിക്കുന്നു لَمِنَ الْكَاذِبِينَ കള്ളം പറയുന്നവരിൽ (വ്യാജവാദികളിൽ) പെട്ടവൻതന്നെ എന്ന് 《187》 فَأَسْقِطْ എന്നാൽ (അതുകൊണ്ട്) നീ വീഴ്ത്തുക عَلَيْنَا ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെമേൽ كِسَفًا തുണ്ടങ്ങളെ, കഷ്ണങ്ങളെ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്ത് നിന്ന് إِنْ كُنْتَ നീ ആണെങ്കിൽ مِنَ الصَّادِقِينَ സത്യവാൻമാരിൽനിന്ന്, സത്യവാദികളിൽ (പെട്ടവൻ) 《188》 قَالَ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു رَبِّي أَعْلَمُ എന്റെ റബ്ബ് നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്, കൂടുതൽ അറിയുന്നവനാണ് بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

(അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ അവൻ എടുത്തുകൊള്ളുന്നതാകുന്നു. എന്റെ കടമ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നുവെന്നുമാത്രം.)

فَكَذَّبُوهُ

《189》 അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി.

فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ ٱلظُّلَّةِ ۚ إِنَّهُۥ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾

അതിനാൽ, മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ അവരെ പിടികൂടി. നിശ്ചയമായും, അത് ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയായിരുന്നു!

《189》 فَكَذَّبُوهُ അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി فَأَخَذَهُمْ അതിനാൽ അവരെ പിടികൂടി, പിടിപെട്ടു عَذَابُ ശിക്ഷ يَوْمِ الظُّلَّةِ മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തിലെ إِنَّهُ كَانَ തീർച്ചയായും അതാകുന്നു عَذَابَ يَوْمٍ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ عَظِيمٍ വമ്പിച്ച

ആദ്യം അവർക്ക് അതികഠിനമായ ഉഷ്ണം ബാധിച്ചു. തണലും വെള്ളവും പ്രയോജനപ്പെടാതായി. ശ്വാസം കഴിപ്പാൻപോലും വിഷമമായി. അങ്ങനെയിരിക്കെ, ഒരു വലിയ കാർമേഘം അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു അവരെല്ലാം മൈതാനിയിൽ അതിന്റെ തണലിൽ കൂട്ടമായി ഒരുമിച്ചുകൂടി. പെട്ടെന്ന് മേഘം അവരിൽ ഒരു അഗ്നിവർഷം നടത്തി. അതിൽ അവരെല്ലാം വെന്തുനശിച്ചുപോയി! ഇതായിരുന്നു അവർക്ക് മേഘത്തണലിന്റെ ദിവസത്തിൽ ബാധിച്ച ശിക്ഷ (عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ) എന്നാണ് പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ആ ദിവസം അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എത്രമേൽ വമ്പിച്ച ദിവസമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കഴിഞ്ഞ കഥകളുടെയെല്ലാം അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിച്ചു വന്നത് പോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഓർമിപ്പിക്കുന്നു:-

إِنَّ فِى ذَٰلِكَ لَءَايَةً ۖ

《190》 നിശ്ചയമായും അതിൽ ഒരു (വലിയ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾

അവരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ ٱلْعَزِيزُ ٱلرَّحِيمُ ﴿١٩١﴾

《191》 നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലിയും, കരുണാനിധിയും.

《190》 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് لَآيَةً ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളുകളും അല്ല مُّؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വാസികൾ 《191》 وَإِنَّ رَبَّكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് لَهُوَ الْعَزِيزُ അവൻ തന്നെയാണ് പ്രതാപശാലി الرَّحِيمُ കരുണാനിധി

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന ഉൽബോധനങ്ങളുടെ നേരെ അവർ കൈകൊണ്ട അവഗണനയെക്കുറിച്ചും, പരിഹാസത്തെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിനും, മഹത്വത്തിനുമുള്ള- പ്രകൃതിപരവും, ചരിത്രപരവുമായ- പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വിവരിച്ചു. നബിﷺ അവർക്ക് നൽകുന്ന ഈ ഉൽബോധനം- അതെ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ക്വുർആൻ- എങ്ങനെയുള്ളതാണ്? അത് നബിﷺക്ക് എവിടെനിന്ന് ലഭിച്ചു എന്നിത്യാദി കാര്യ

ങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇനിയുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്:-

വിഭാഗം - 11

وَإِنَّهُۥ لَتَنزِيلُ رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿١٩٢﴾

﴾192﴿ നിശ്ചയമായും അത് [ക്വുർആൻ] ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചത് തന്നെ.

نَزَلَ بِهِ ٱلرُّوحُ ٱلْأَمِينُ ﴿١٩٣﴾

﴾193﴿ (ആ) വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് [ജിബ്‌രീൽ] അതുംകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്:-

عَلَىٰ قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ ٱلْمُنذِرِينَ ﴿١٩٤﴾

﴾194﴿ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ, നീ താക്കീത് നൽകുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി;-

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ ﴿١٩٥﴾

﴾195﴿ സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിൽ.

﴾192﴿ وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് لَتَنزِيلُ അവതരിപ്പിച്ചത് തന്നെ, ഇറക്കിക്കൊടുക്കൽ തന്നെ رَبِّ الْعَالَمِينَ ലോകരക്ഷിതാവിന്റെ, ലോകരുടെ റബ്ബിന്റെ ﴾193﴿ نَزَلَ بِهِ അതുമായി അവതരിച്ചു, അതുംകൊണ്ട് ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു الرُّوحُ الْأَمِينُ വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ﴾194﴿ عَلَىٰ قَلْبِكَ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ لِتَكُونَ നീ ആയിരിക്കുവാൻവേണ്ടി مِنَ الْمُنذِرِينَ താക്കീത് ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ) ﴾195﴿ بِلِسَانٍ ഒരു ഭാഷയിൽ عَرَبِيٍّ അറബിയായ مُبِينٍ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ

'നീ, ജനങ്ങൾക്ക് താക്കീത് നൽകുന്ന മുർസലുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ആളായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അതുമായി-വിശുദ്ധ ക്വുർആനുമായി- വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അത് ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു തന്നെയാകുന്നു. സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിലാണ് അതുള്ളത്, എന്ന് സാരം. ഈ ചെറിയ നാല് ആയത്തുകളിൽ പല പ്രധാന സംഗതികളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സംഗ്രഹം ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കാം:-

(1) 'അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത്' എന്ന് പറയാതെ, ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചത് (تَنزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, സ്വാഭാവികമായും അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷാകർതൃത്വത്തിന്റെ കീഴിൽ നിലകൊള്ളുന്ന എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും മാർഗദർശകവും, അനുയോജ്യവുമായിരിക്കണം അത് (ക്വുർആൻ). എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥം സ്വീകരിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥ നന്മകൾ എന്തൊക്കെയാണെന്നും, ഏതൊക്കെയാണെന്നും ശരിക്കും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കും അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുക. അവരുടെ നന്മക്കും, ഗുണത്തിനും അതിനെക്കാൾ ഉതകുന്ന മറ്റൊരു പ്രമാണം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

(2) 'ലോകരക്ഷിതാവ് അവതരിപ്പിച്ചതുതന്നെ' (وَإِنَّهُ لَتَنزِيلُ الخ) എന്ന് ഊന്നിപ്പറഞ്ഞതും അർത്ഥവത്താകുന്നു. അത് (ക്വുർആൻ) മുഹമ്മദ് നബി ﷺ സ്വന്തം നിലക്ക് പറഞ്ഞതല്ല, മറ്റ് ചില മനുഷ്യരിൽനിന്നോ, ജിന്ന്, മലക്ക് മുതലായവരിൽനിന്നോ രൂപം കൊണ്ടതുമല്ല. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബി ﷺ ക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തത് ജിബ്‌രീൽ (അ) ആയതുകൊണ്ട് അത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നല്ലാതെയാകുന്നുമില്ല. അല്ലാഹു അദ്ദേഹം മുഖേന അത് എത്തിച്ചുകൊടുത്തുവെന്ന് മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നൊക്കെ ഈ പ്രയോഗത്തിൽ സൂചനകളുണ്ട്.

(3) സൂറത്ത്- ശൂറാ (الشورى) 51 ൽ വരുന്നത് പോലെ, അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് പ്രവാചകൻമാർക്ക്, ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നത് ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ആകാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ഒന്ന് ഒരു മലക്കിനെ ദൂതനായി അയച്ചു അദ്ദേഹം മുഖാന്തരം സന്ദേശമെത്തിക്കുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇപ്രകാരമാണ് ക്വുർആന്റെ അവതരണം നടന്നിട്ടുള്ളത്. 'അതുംകൊണ്ട് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്' (نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഇതിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു.'വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ്' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ജിബ്‌രീൽ (അ) തന്നെ. ജിബ്‌രീൽ തങ്ങളുടെ ശത്രുവാണെന്നും മറ്റും ജൂതന്മാർ പറഞ്ഞുവന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ആരെങ്കിലും ജിബ്‌രീലിന് ശത്രുവാണെങ്കിൽ (ആയിക്കൊള്ളട്ടെ) എന്നാൽ, അദ്ദേഹം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവു പ്രകാരം അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്' (٩٧ البقرة : مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ –) ജിബ്‌രീൽ (അ)നെ ഉദ്ദേശിച്ച് 'അൽ- റൂഹുൽ അമീൻ' എന്നാണല്ലോ ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ചിലപ്പോൾ 'അൽ- റൂഹ്' (الرُّوح = ആത്മാവ്) എന്നും, ചിലപ്പോൾ 'റൂഹുൽ ക്വുദുസ്' (روح القدس = പരിശുദ്ധാത്മാവ്) എന്നും പറയാറുണ്ട്. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് നബിമാർക്ക് വഹ്‌യുകൾ (ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ) എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മഹാദൂതനാണ് (الناموس الاكبر) അദ്ദേഹം. അഭൗതിക സൃഷ്ടികളായ ആത്മീയജീവികളത്രെ മലക്കുകൾ. അതുകൊണ്ട് ആത്മാവ് എന്നർത്ഥമുള്ള 'റൂഹ്' എന്ന പ്രയോഗം ഇവിടെ സ്പഷ്ടമാണ്. ഒരു പ്രത്യേക ആളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെയാണ് 'അൽ' (ال) എന്ന അവ്യയം കുറിക്കുന്നത്. ആ പ്രത്യേക ആത്മാവത്രെ ജിബ്‌രീൽ (അ).

(4) ജിബ്‌രീൽ (അ)നെ വിശ്വസ്തൻ (الْأَمِين) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചതിലും രഹസ്യമുണ്ട്. യാതൊരു കൃത്രിമമോ, മാറ്റത്തിരുത്തോ അദ്ദേഹത്തിൽനിന്ന് സംഭവിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു ഏൽപിച്ച അതേപ്രകാരം തന്നെ സൂക്ഷ്മമായും കൃത്യമായും അദ്ദേഹം തന്റെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ്, എന്ന് താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരമല്ലാതെ അത് സംഭവിക്കുകയില്ലെന്ന് മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ.

(5) നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഹൃദയത്തിലാണ് ക്വുർആൻ അവതരിക്കുന്നതെന്ന് ഇവിടെയും, സൂ: അൽബക്വറഃ യിലെ ആയത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും, സ്മരിക്കുവാനുമുള്ള ആ ആന്തരീകശക്തിയാണിവിടെ 'ഹൃദയം' (قَلْب) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അഥവാ ഹൃദയമെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ശാരീരികമായ അംശമോ, അവയവമോ അല്ല ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ജിബ്‌രീൽ (അ) ആ വചനങ്ങൾ ഓതിക്കൊടുക്കുന്നു. തിരുമേനിക്ക് അത് ഹൃദിസ്ഥമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നീടത് മറന്നുപോകുന്നതുമല്ല. سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ (നിനക്ക് നാം ഓതിത്തരും; എന്നിട്ട് നീ മറക്കുകയില്ല.)

കുര്‍ആനാകുന്ന ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ സാരാംശമോ, അര്‍ത്ഥമോ അല്ല- അക്ഷരങ്ങള്‍ സഹിതമുള്ള വചനങ്ങള്‍ തന്നെയാണ് -നബിﷺക്ക് മലക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് കുര്‍ആന് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം (كَلَامَ اللَّهِ) എന്ന് പറയുന്നത്. 'നാം നിനക്ക് അത് പാരായണം ചെയ്തുതരുന്നു' (نَتْلُوهَا عَلَيْكَ- الجاثية) എന്നും, നാം അത് ഓതിത്തരുമ്പോള്‍ ആ ഓതിത്തരുന്നതിനെ പിന്‍പറ്റിക്കൊള്ളുക' (فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ القيمة: ١٨) എന്നും മറ്റും അല്ലാഹു കുര്‍ആനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതില്‍ നിന്നും ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. ഒരിക്കല്‍ നബിﷺയോട് ഒരാള്‍, അവിടുത്തേക്ക് 'വഹ്‌യ്' വരുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്ന് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോള്‍ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു:-

(أحيانا يأتيني مثل صلصلة الجرس، وهو أشده علي، فيفصم عني وقد وعيت عنه ما قال، وأحيانا يتمثل لي الملك رجلا، فيكلمني فأعي ما يقول) –متفق عليه

സാരം: ചിലപ്പോള്‍ മണി അടിക്കുന്നതിന്റെ ചലചല ശബ്ദം പോലെയാണത് എനിക്ക് വരുന്നത്. അതാണ്, എനിക്ക് കൂടുതല്‍ പ്രയാസകരമായിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ, അത് തീരുമ്പോഴേക്കും മലക്ക് പറയുന്നത് എനിക്ക് പാഠമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ചില സന്ദര്‍ഭങ്ങളില്‍, മലക്ക് മനുഷ്യരൂപത്തില്‍ എനിക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അപ്പോള്‍ അദ്ദേഹം പറയുന്നത് എനിക്ക് പാഠമാകുന്നു... (ബു; മു.) വഹ്‌യിന്റെ ഇനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും സൂ: ശൂറാ 51-ല്‍ വെച്ച് കൂടുതല്‍ വിവരം നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതാണ്. إن شاء الله

(6) 'സ്പഷ്ടമായ അറബിഭാഷയിലാണ് (بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. കുര്‍ആന്‍ അറബിഭാഷയിലാകുവാനുള്ള കാരണം, അറബിഭാഷയില്‍ തന്നെയുള്ള വിഭാഗങ്ങളും, പ്രാദേശിക വ്യത്യാസങ്ങളും നോക്കുമ്പോള്‍ കുര്‍ആന്‍ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷാശൈലിയുടെ സവിശേഷത, അറബിഭാഷാ സാഹിത്യത്തില്‍ അതിനുള്ള പ്രത്യേകത മുതലായതിനെപ്പറ്റി മുഖവുര, അദ്ധ്യായം IV ലും, സൂ: ത്വാഹാ 113 -ന്റെ വിവരണത്തിലും മറ്റും നാം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ സ്മരിക്കുക. 'സ്പഷ്ടമായ ഭാഷ' (لِسَان مُّبِين) എന്ന് ക്വുറയ്ശികള്‍ക്കിടയില്‍ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാഷാശൈലിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറയപ്പെടാറുണ്ടെന്നും കുര്‍ആന്റെ ഭാഷ ക്വുറൈശികളുടെ ഭാഷാരീതിയോട് കൂടുതല്‍ അടുപ്പമുണ്ടെന്നും മുഖവുരയില്‍ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും, എല്ലാ ഭാഷകളുമെന്നപോലെ അറബിഭാഷയും കാലാന്തരത്തില്‍- ഭാഷണരീതി, രചനാശൈലി, സാഹിത്യപ്രയോഗം ആദിയായവയില്‍- പല മാറ്റങ്ങള്‍ക്കും വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാകുന്നു. എന്നാല്‍, കുര്‍ആന്റെ ഭാഷാശൈലിയാകട്ടെ- അന്നും, ഇന്നും -പുതുമയോടും, നവചൈതന്യത്തോടുംകൂടി അതേ സ്പഷ്ടമായ രൂപത്തില്‍ തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. എന്നും അങ്ങനെത്തന്നെ നിലനില്‍ക്കുകയും ചെയ്യും.

وَإِنَّهُۥ لَفِى زُبُرِ ٱلْأَوَّلِينَ ﴿١٩٦﴾

《196》 നിശ്ചയമായും അത് [ക്വുര്‍ആന്‍] മുന്‍ഗാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമുണ്ട്.

أَوَلَمْ يَكُن لَّهُمْ ءَايَةً أَن يَعْلَمَهُۥ عُلَمَٰٓؤُاْ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ﴿١٩٧﴾

﴾197﴿ ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികളിലെ പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അതറിയാമെന്നുള്ളത് ഇവർക്ക് [ഈ അവിശ്വാസികൾക്ക്] ഒരു ലക്ഷ്യമാകുന്നില്ലെയോ?!

﴾196﴿ وَإِنَّهُ നിശ്ചയമായും അത് لَفِي زُبُرِ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട്, ഏടുകളിൽ തന്നെയുണ്ട് الْأَوَّلِينَ പൂർവ്വികൻമാരുടെ, മുൻഗാമികളുടെ ﴾197﴿ أَوَلَمْ يَكُنْ ആകുന്നില്ലെയോ, അല്ലേ لَهُمْ അവർക്ക് آيَةً ഒരു ലക്ഷ്യം, ദൃഷ്ടാന്തം أَنْ يَعْلَمَهُ അതിനെ അറിയുമെന്നത്, അദ്ദേഹത്തെ (നബിയെ) അറിയുമെന്നുള്ളത് عُلَمَاءُ പണ്ഡിതൻമാർ, അറിവുള്ളവർ بَنِي إِسْرَائِيلَ ഇസ്‌റാഈൽ സന്തതികളിലെ, ഇസ്‌റാഈല്യരുടെ

അത്, അഥവാ ക്വുർആൻ മുൻഗാമികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുണ്ട് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം; അതിന്റെ മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും, പ്രധാന തത്വങ്ങളും മുൻകഴിഞ്ഞ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഉണ്ടെന്നും, ആകയാൽ ക്വുർആൻ പുത്തനായ ഒരു സിദ്ധാന്തം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയല്ലെന്നുമാകുന്നു. ക്വുർആനെക്കുറിച്ചും, അതിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചും ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമായിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ട് വിധത്തിലും ഈ വചനം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടും വാസ്തവമാണ് താനും. പൂർവ്വഗ്രന്ഥങ്ങൾ അവയുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ ഇന്ന് നിലവിലില്ല. യാതൊരു തരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിനോ, കൈകടത്തലിനോ വിധേയമാകാത്ത ഭാഗമേതെങ്കിലും അവയിൽ ശേഷിപ്പുണ്ടോ എന്ന്പോലും തീർത്തുപറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. നബിﷺയെയും, ക്വുർആനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന വശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും കൈകടത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നതും സ്മരണീയമാണ്. എന്നിട്ട് പോലും മേൽപറഞ്ഞ രണ്ട് സംഗതികൾക്കും- ക്വുർആന്റെ പ്രധാന സിദ്ധാന്തങ്ങളും, തത്വങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ക്വുർആനെയും ക്വുർആന്റെ മഹത്വത്തെയും സംബന്ധിച്ച് അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ളതിന് -ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അങ്ങിങ്ങായി പല തെളിവുകളും ഇന്നും അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട് താനും.

ബൈബിളിൽ 'പഴയ നിയമം' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പൂർവ്വവിഭാഗങ്ങളിലാണ് താരതമ്യേന കൂടുതൽ തെളിവ് കാണുക. മൂസാ നബി (അ)യുടെയും, ഈസാ നബി (അ)ക്ക് മുമ്പുള്ള പല നബിമാരുടെയും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെന്ന നിലക്കാണ് ഈ വിഭാഗം പൊതുവിൽ വേദക്കാർ കരുതിവന്നത്. 'പുതിയ നിയമം' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അവസാനത്തെ ഭാഗം ഈസാ നബി (അ)യുടെശേഷം അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരടിസ്ഥാനത്തിൽ വിരചിതമായിട്ടാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇന്ന് 'ഇൻജീലുകൾ' (الاناجيل) അഥവാ സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങൾ എന്ന് പറയപ്പെടുന്ന ഓരോന്നും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷം ഓരോരുത്തരുടെ കൈക്ക് വിരചിതമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അതേ സമയത്ത് 'പുതിയ നിയമ'ത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ അവ കേവലം ചില 'ഇൻജീലു'കളും (സുവിശേഷങ്ങളും), ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തങ്ങളുമല്ലാതെ, ന്യായപ്രമാണങ്ങളോ, നിയമസംഹിതയോ അല്ലെന്നതും ഒരു വസ്തുതയത്രെ. 'പഴയനിയമ'ത്തിൽ എത്രതന്നെ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ വന്നുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽകൂടി- അവ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം- അതിൽ ന്യായപ്രമാണവും, നിയമസംഹിതയും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് കാണാവുന്നതാണ്. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ വിജയത്തിനാവശ്യമായ ധാർമിക നിയമ സമൂഹമായി

രുന്നു അത് എന്ന ഒരു പ്രതീതി അതിൽനിന്ന് അനുഭവപ്പെടും. ഇതെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണങ്ങളാൽ, പഴയ നിയമത്തെ അപേക്ഷിച്ച് പുതിയ നിയമത്തിൽ ക്വുർആനെക്കുറിച്ചോ, നബിﷺയെക്കുറിച്ചോ വളരെ കുറഞ്ഞ സ്പർശനമേ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്.

ഇന്നത്തെ ബൈബ്ളിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരുന്നാലും ശരി, തൗറാത്തിലും, ഇൻജീലിലും നബിﷺയെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല സൂ: അഅ്റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبِيَّ ٱلْأُمِّيَّ ٱلَّذِي يَجِدُونَهُۥ مَكْتُوبًا عِندَهُمْ فِي ٱلتَّوْرَىٰةِ وَٱلْإِنجِيلِ الخ – الاعراف : 157

(.....തങ്ങളുടെ പക്കൽ തൗറാത്തിലും, ഇൻജീലിലും എഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായി അവർ കാണുന്ന അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ റസൂലിനെ പിൻപറ്റുന്നവർ....)

നബിﷺക്ക് ദിവ്യദൗത്യം (الرِسَالَة) ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് വേദക്കാർക്ക് പൊതുവിലും, യഹൂദർക്ക് പ്രത്യേകിച്ചും വരുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ സുപരിചിതമായിരുന്നു. അവരുടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിവായ ആ അടയാളങ്ങൾ സാക്ഷാൽകൃതമായിക്കാണുന്ന ഒരു അന്ത്യപ്രവാചകനെ അവർ അക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്കറിയാവുന്ന അക്കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ പുലർന്നുവന്നപ്പോൾ അവർ അത് നിഷേധിക്കുകയാണുണ്ടായത്. (فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُواْ كَفَرُواْ بِهِۦ – البقرة : ٨٩) പ്രസ്തുത അടയാളങ്ങൾ കണ്ടതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ വേദക്കാരായ കുറെ ആളുകൾ നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുള്ളതും, ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാകുന്നു. അവരിൽ പണ്ഡിതൻമാരായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുസലാം (റ), സൽമാനുൽ ഫാരിസി (റ) എന്നീ പേരുകൾ അക്കൂട്ടത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്.

വേദക്കാരല്ലാതിരുന്ന അറബികളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവർക്ക് വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിചിതമല്ലെങ്കിലും വേദക്കാർ മുഖേന ലഭിച്ച അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരും അതിനെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്, ഇസ്റാഈൽ പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അറിയുമെന്ന വസ്തുത അവർക്കൊരു ലക്ഷ്യമല്ലെയോ എന്ന് അല്ലാഹു ചോദിച്ചത്. നബി തിരുമേനിﷺ ഇസ്റാഈൽ വർഗത്തിൽപെട്ട ആളല്ലാതിരുന്നതാണ് വേദക്കാർ നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രധാന കാരണം. എന്നാൽ, ഇസ്മാഈൽ വർഗക്കാരായ അറബികൾ ഈ ഒരൊറ്റ ലക്ഷ്യത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മാത്രം നബിﷺയിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാരാധന മുതലായ അനാചാരങ്ങളെ തിരുമേനി ശരിവെക്കാതിരുന്നത് നിമിത്തം അവരും നബിﷺയെ എതിർത്തുകളഞ്ഞു.

197 -ാം വചനത്തിലെ يَعْلَمَهُ എന്ന വാക്കിനാണ് 'അതറിയും' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'അത്' എന്ന സർവ്വനാമംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ക്വുർആനാണെന്നും, നബിﷺയാണെന്നും വരാവുന്നതാണ്. നബിﷺയാണെന്ന് വെക്കുമ്പോൾ 'അദ്ദേഹത്തെ അറിയും' എന്നാണർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടത്. ഉദ്ദേശ്യം ഈ രണ്ടിൽ ഏതായാലും സാരത്തിൽ ഒന്ന് തന്നെ. കാരണം, നബിﷺയും ക്വുർആനും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നതും, ഒന്നിന്റെ നിഷേധവും, സ്വീകരണവും മറ്റേതിനും ബാധകമാകുന്നതുമാണല്ലോ. ക്വുർആന്റെ സത്യതക്കുള്ള തെളിവും നബിﷺയുടെ സത്യതക്കുള്ള തെളിവും ഒന്ന് തന്നെ.

ക്വുർആന്റെ വ്യക്തമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും, പ്രസ്താവനകൾക്കും എതിരായി ബൈബ്

ളിൽ പലതും കാണാം. അതുമായി യോജിക്കുന്ന (വിഗ്രഹാരാധന തുടങ്ങിയ തുറകളിൽ) ചിലവശങ്ങളും അതിലുണ്ട്.അതുകൊണ്ടാണ് 'വേദക്കാർ പറയുന്നത് നിങ്ങൾ സത്യമാക്കുകയും അസത്യമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്' (ولا تكذبوهم لاتصدقوا اهل الكتاب) എന്ന് നബിﷺ പറഞ്ഞത്. തക്കതായ ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യമാണെന്ന് കാണുന്നതിനെ സത്യമായി സ്വീകരിക്കുകയും, അതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തെറ്റായി കാണുന്നതിനെ തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, രണ്ടും തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ തെളിവില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചാണ് നബിﷺ ഇത് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും നാം മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. എനി, നിലവിലുള്ള ബൈബ്ളിൽ തന്നെ, ക്വുർആന്റെയും, നബിﷺയുടെയും സത്യതക്ക് തെളിവ് നൽകുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ ഉദാഹരണാർത്ഥം നമുക്കിവിടെ പരിശോധിച്ചു നോക്കാം:-

1) ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ മൂസാ നബി (അ)യോടായി യഹോവ (ദൈവം) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്ക് (ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക്) അവരുടെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽനിന്നും എഴുന്നേൽപിച്ച് എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിൻമേൽ ആക്കും. ഞാൻ അവനോട് കൽപിക്കുന്നത് ഒക്കെയും അവൻ അവരോട് പറയും. അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെങ്കിലും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോട് ഞാൻ ചോദിക്കും. എന്നാൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ ഞാൻ അവനോട് കല്പിക്കാത്ത വചനം എന്റെ നാമത്തിൽ അഹങ്കാരത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കുകയോ അന്യദൈവങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ ആ പ്രവാചകൻ മരണശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. അത് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യാത്ത വചനം എന്ന് ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അറിയും എന്ന് നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യം സംഭവിക്കുകയും ഒത്തുവരികയും ചെയ്യാഞ്ഞാൽ അത് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്തതല്ല; പ്രവാചകൻ അത് സ്വയംകൃതമായി സംസാരിച്ചതത്രെ; അവനെ പേടിക്കരുത്.' (ആവർത്തനം: 18 ൽ 18 - 22.)

ഈ പ്രവചനം യോശുവാ (يوشع - ع) പ്രവാചകനെ സംബന്ധിച്ചാണെന്ന് വേദക്കാർ ദുർവ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ, അതേ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനഭാഗങ്ങളിൽ മൂസാ നബി (അ)യുടെ മരണവാർത്ത വിവരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അത് അവസാനിക്കുന്നത് 'മോശെ പ്രവർത്തിച്ച ഭയങ്കര കാര്യമൊക്കെയും വിചാരിച്ചാൽ യഹോവ അഭിമുഖമായി അറിഞ്ഞ മോശയെപ്പോലെ ഒരു പ്രാവചകൻ യിസ്റായേലിൽ പിന്നെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല'. ഈ വാക്യങ്ങൾ മൂസാ (അ)ക്ക് ശേഷം ആരോ എഴുതിച്ചേർത്തതാണെന്ന് സ്പഷ്ടമാണ്. അദ്ദേഹം മരണമടഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ ആയിരിക്കാനും തരമില്ല; കുറേ കാലം ചെന്നശേഷമായിരിക്കണം അതെഴുതപ്പെട്ടത്. എങ്ങനെ നോക്കിയാലും, കേവലം മൂസാ നബി (അ)യുടെ വാലിയക്കാരനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയും പ്രതിനിധിയുമായിരുന്ന യോശുവാ പ്രവാചകനായിരുന്നു മേൽകണ്ട പ്രവചനംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് സങ്കൽപിക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗവുമില്ല. യോശുവാ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ, ഒരു പുതിയ നിയമവ്യവസ്ഥയോ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുമില്ല. മൂസാ നബി (അ)യുടെ പിൻഗാമി എന്ന നിലയിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ (ഇസ്‌റാഈല്യരെ ഫലസ്തീനിൽ കുടിയിരുത്തുക മുതലായവ) പൂർത്തീകരിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചതും.

ഇസ്‌റാഈല്യർക്ക് മൂസാ (അ) മുഖാന്തരം നൽകപ്പെട്ട ഈ പ്രവചനത്തിൽ 'അവരുടെ സഹോദരൻമാരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരു പ്രവാചകനെ എഴുന്നേൽപിക്കുമെന്നാണല്ലോ പറ

ഞ്ഞത്. അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഇസ്റാഈൽ വർഗത്തിന്റെ സഹോദരവർഗമായ ഇസ്മാഈൽ വർഗത്തിൽനിന്നായിരിക്കും അതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതായത്: അറബികളിൽ നിന്നുതന്നെ. യോശുവാ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ഇസ്മാഈലി വർഗക്കാരനോ അറബിയോ അല്ല. ഈ പ്രവചനം 'നിവൃത്തിയാകുന്നത്' യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ടാണെന്നാണ് മറ്റൊരു വാദം. അദ്ദേഹവും ഇസ്റാഈൽ വർഗത്തിൽ ജനിച്ച ആളാണ് , ഇസ്മാഈലിയല്ല. അതിനും പുറമെ, യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം (ഇൻജീൽ) ഈ വാദത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതായും കാണാം. അതിൽ പറയുന്നു:-

'നീ ആർ എന്ന് യോഹന്നാനോട് ചോദിക്കേണ്ടതിന് യെഹൂദൻമാർ യെരൂശലേമിൽ നിന്ന് പുരോഹിതൻമാരെയും ലേവ്യരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ, അവന്റെ സാക്ഷ്യം എന്തെന്നാൽ: അവൻ മറക്കാതെ പറഞ്ഞു: ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്ന് ഏറ്റ് പറഞ്ഞു. പിന്നെ എന്ത്? നീ ഏലിയാവോ? എന്ന് അവരോട് ചോദിച്ചതിന് അല്ല എന്ന് പറഞ്ഞു. നീ ആ പ്രവാചകനാണോ? എന്നതിന് അല്ല എന്ന് അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു . അവർ അവനോട്: നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോട് ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന് നീ നിന്നെക്കുറിച്ചുതന്നേ എന്തുപറയുന്നു? എന്ന് ചോദിച്ചു. അതിനു അവൻ: യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്ന് മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞു......' (യോഹന്നാൻ 1 -ൽ 19 - 24)

അവൻ അക്കാലത്ത് ഒരു ക്രിസ്തുവിനെയും, ഒരു ഏലിയാവിനെയും, ഒരു പ്രവാചകനെയും പ്രതീക്ഷിച്ചുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ. ആ പ്രവാചകനാകട്ടെ, ക്രിസ്തുവോ, യോഹന്നാനോ (യഹ്യാനബിയോ) അല്ലാതെ മറ്റൊരാളായിരിക്കണമെന്നും തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, 'കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ' എന്ന് മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ച് പറയുന്നവൻ ആരായിരിക്കും? യെശയ്യാ പ്രവാചകന്റെ ഈ പ്രവചനം, യശയ്യാ പുസ്തകം 60 ഉം 61 ഉം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ സുദീർഘമായി വർണിച്ചു കാണാം. അതിന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, മോശെ (മൂസാ നബി) യിസ്റായേൽ മക്കളെ അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കുമ്പോഴും ആ 'മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചു പറയുന്ന' പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ തിരുമേനിﷺ അല്ലാതെ മറ്റാരുമായിരിക്കയില്ല. ആവർത്തന പുസ്തകത്തിലെ ആ വാക്യങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

'യഹോവ സീനായിൽ നിന്നുവന്ന് അവർക്ക് സേയീരിൽ നിന്ന് ഉദിച്ചു, പാറാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്ന് വിളങ്ങി, ലക്ഷോപിലക്ഷം വിശുദ്ധൻമാരുടെ അടുക്കൽ നിന്ന് വന്നു,.... (ആവർത്തന പുസ്തകം: 33 -ൽ 2) ഇവിടെ സീനായിലെ (طور سيناء) വരവ് മൂസാ നബിയെയും, സേയീരിലെ (جَبَل ساعير) ഉദയം ഈസാ നബിയെയും പാറാനിലെ (جَبَل فاران) വിളങ്ങൽ മുഹമ്മദ് നബിയെയും (عليهم الصلوة والسلام) കുറിക്കുന്നു. ആവർത്തന പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മരുഭൂമി, അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ഓരോ മലയും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥാനം കൊണ്ടുതന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാം. *(*)*

(*) പടം 3, 5 മുതലായവ നോക്കുക.

وَلَوْ نَزَّلْنَٰهُ عَلَىٰ بَعْضِ ٱلْأَعْجَمِينَ ﴿١٩٨﴾

﴿198﴾ അനറബികളിൽ (ഏതെങ്കിലും) ചിലരുടെമേൽ നാം അത് [ക്വുർആൻ] അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ,-

فَقَرَأَهُۥ عَلَيْهِم مَّا كَانُوا۟ بِهِۦ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٩﴾

﴿199﴾ എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അതവർക്ക് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരായിരിക്കയില്ല.

﴿198﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ നാം അതിനെ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ عَلَىٰ بَعْضِ ചിലരുടെമേൽ الْأَعْجَمِينَ അനറബികളിൽ (അറബികളല്ലാത്തവരിൽ) ﴿199﴾ فَقَرَأَهُ എന്നിട്ടത് അദ്ദേഹം ഓതിക്കൊടുത്താൽ, വായിച്ചാൽ عَلَيْهِم അവർക്ക്, അവരിൽ مَا كَانُوا അവരായിരിക്കയില്ല بِهِ അതിൽ مُؤْمِنِينَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ

മുഹമ്മദ് നബിﷺ ഒരു അറബിയാണ്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ച് വേദക്കാരായ പണ്ഡിതൻമാർക്ക് അറിയുകയും ചെയ്യാം. ആ നിലക്ക് ഇവർ- മുശ്രിക്കുകളായ അറബികൾ- അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അവരത് ചെയ്യുന്നില്ല. എന്നിരിക്കുമ്പോൾ, അറബിയല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം -സ്പഷ്ടമായ അറബി ഭാഷയിലുള്ള ക്വുർആൻ- അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഇവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലല്ലോ. എനി, ക്വുർആൻ അന്യഭാഷയിലും, റസൂൽ അറബിയും ആയാലത്തെ സ്ഥിതിയോ? അതും അങ്ങനെത്തന്നെ. സൂ: ഹാമീം സജദഃയിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞേക്കും; 'ഞങ്ങൾക്ക് ഇത് വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചു തരേണ്ടതല്ലേ! വേദഗ്രന്ഥം അന്യഭാഷയിലും പ്രവാചകൻ അറബിയും ആയിരിക്കുകയോ? ഇതെന്ത് കഥയാണ്!' എന്നൊക്കെ. (وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَّقَالُوا الخ — حم السجدة :٤٤) ചുരുക്കത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം അതൊന്നുമല്ല. അത് മറ്റൊന്നാണ്. അത് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَٰهُ فِى قُلُوبِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٢٠٠﴾

﴿200﴾ അപ്രകാരം (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നാം അത് [ആ അവിശ്വാസ നയം] കടത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِۦ حَتَّىٰ يَرَوُا۟ ٱلْعَذَابَ ٱلْأَلِيمَ ﴿٢٠١﴾

﴿201﴾ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ കാണുന്നത് വരേക്കും അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

فَيَأْتِيَهُم بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٠٢﴾

﴾202﴿ -അങ്ങനെ, അവർക്കറിയാത്ത നിലയിൽ പെട്ടെന്ന് അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ);-

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

﴾203﴿ അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞേക്കും: 'ഞങ്ങൾ താമസം നൽകപ്പെടുന്നവരാണോ [ഞങ്ങൾക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുമോ]?!'

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٠٤﴾

﴾204﴿ എന്നാൽ, നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയാണോ അവർ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

أَفَرَءَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿٢٠٥﴾

﴾205﴿ എനി- നീ കണ്ടുവോ? (ആലോചിച്ചുനോക്കൂ!)- കുറേ കൊല്ലങ്ങളോളം നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകുന്നതായാൽ,-

ثُمَّ جَاءَهُم مَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٢٠٦﴾

﴾206﴿ പിന്നീട്, താക്കീത് നൽകപ്പെട്ടുവരുന്നത് [ശിക്ഷ] അവർക്ക് വരികയും ചെയ്താൽ,-

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُم مَّا كَانُوا يُمَتَّعُونَ ﴿٢٠٧﴾

﴾207﴿ അവർക്ക് സുഖഭോഗം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ച് എന്താണ് ഫലം ചെയ്യുക?! (ഒന്നും തന്നെയില്ല)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿٢٠٨﴾

﴾208﴿ ഏതൊരു രാജ്യവും തന്നെ, അതിന് [ആ രാജ്യക്കാർക്ക്] മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٠٩﴾

﴾209﴿ -ഉൽബോധനമെന്ന നിലക്ക്, (നശിപ്പിച്ചതിൽ) നാം അക്രമം ചെയ്തവരായിട്ടുമില്ല.

﴾200﴿ كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം سَلَكْنَاهُ അതിനെ നാം കടത്തി, പ്രവേശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു فِي قُلُوبِ ഹൃദയങ്ങളിൽ الْمُجْرِمِينَ കുറ്റവാളികളുടെ, പാപികളുടെ ﴾201﴿ لَا يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല بِهِ അതിൽ حَتَّىٰ يَرَوُا അവർ കാണുന്നത് വരെ الْعَذَابَ ശിക്ഷയെ الْأَلِيمَ വേദനയേറിയ ﴾202﴿ فَيَأْتِيَهُم അങ്ങനെ അതവർക്ക് വന്നെത്തുകയും بَغْتَةً പെട്ടെന്ന് وَهُمْ

അവരായിരിക്കെ لَا يَشْعُرُونَ അറിയുന്നില്ല, ബോധമില്ലാത്ത(വർ) ﴾203﴿ فَيَقُولُوا അപ്പോൾ
അവർ പറയും هَلْ نَحْنُ നാമാണോ مُنظَرُونَ താമസം ചെയ്യപ്പെടുന്നവർ, ഒഴിവ് നൽകപ്പെ
ടുന്നവർ ﴾204﴿ أَفَبِعَذَابِنَا എന്നാൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റിയോ يَسْتَعْجِلُونَ അവർ ധൃതി
കൂട്ടുന്നു ﴾205﴿ أَفَرَأَيْتَ എനി നീ കണ്ടുവോ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ നാം അവർക്ക് സുഖഭോഗം
നൽകിയാൽ, സൗഖ്യം കൊടുത്താൽ سِنِينَ കുറെ കൊല്ലങ്ങൾ ﴾206﴿ ثُمَّ جَاءَهُم പിന്നെ അവർക്ക്
വരുകയും (ചെയ്താൽ) مَا യാതൊന്ന് كَانُوا അവരായിരുന്നു يُوعَدُونَ താക്കീത് നൽക
പ്പെടും ﴾207﴿ مَا أَغْنَىٰ ഉപകാരം (ഫലം) ചെയ്കയില്ല, എന്തുഫലം ചെയ്യുന്നതാണ്
عَنْهُم അവർക്ക്, അവരെ സംബന്ധിച്ച് مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ അവർക്ക് സൗഖ്യം നൽകപ്പെട്ടിരുന്നത്
﴾208﴿ وَمَا أَهْلَكْنَا നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല مِن قَرْيَةٍ ഏതൊരു രാജ്യവും إِلَّا لَهَا അതിനി
ല്ലാതെ مُنذِرُونَ മുന്നറിയിപ്പുകാർ, താക്കീതുകാർ ﴾209﴿ ذِكْرَىٰ ഉൽബോധനമായിട്ട്, ഉപ
ദേശമായി وَمَا كُنَّا നാമായിട്ടുമില്ല ظَالِمِينَ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ

ഏത് ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള നിഷേധമാണവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നു കൂടിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ആ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുന്നത് വരെ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല. ശിക്ഷ വരുന്നതാകട്ടെ, വളരെ പെട്ടെന്നും, അവർ ഒട്ടും അറിയാത്ത വിധത്തിലുമായിരിക്കും. അത് വന്നെത്തുമ്പോൾ അവർ ഖേദിക്കും. അല്പസമയത്തേക്കെങ്കിലും അതിൽ നിന്നൊരു ഒഴിവ് കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന് അവർ കൊതിച്ചുപോകും. പക്ഷേ, 'എപ്പോഴാണ് ആ ശിക്ഷ വരുക? (مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ) നീ പറയുന്ന ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ടുവാ!' (فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا) എന്നൊക്കെ അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ശിക്ഷ പെട്ടെന്ന് സംഭവിച്ചില്ലെന്ന് വന്നാൽ അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് വല്ല ഒഴിവും ലഭിക്കുവാനുണ്ടോ? ഇല്ല. കുറെ നീണ്ടകാലത്തോളം അവർക്ക് ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധിച്ചാൽതന്നെയും പിന്നീടവർക്ക് അതനുഭവപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ ആ സുഖജീവിതം കൊണ്ട് ഒരു ഫലവും അവർക്കുണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല.

ഇവരെപ്പോലുള്ള ധിക്കാരികളായ പല സമുദായങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്കെല്ലാം തന്നെ പ്രവാചകൻമാർ ഉപദേശവും താക്കീതും ചെയ്യാനില്ലാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരെ നിഷേധിക്കുകയും, ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതാണ് നാശത്തിന് കാരണം. അല്ലാതെ, അല്ലാഹു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയല്ല. അത്പോലെ ഇവരെയും അല്ലാഹു ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അതൊരിക്കലും അനീതിയായിരിക്കയില്ല.

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢١٠﴾

﴾210﴿ ഇതുംകൊണ്ട് [ക്വുർആനുമായി] പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടില്ല;

وَمَا يَنۢبَغِى لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢١١﴾

﴾211﴿ അവർക്കത് യോജിക്കയുമില്ല; അവർക്ക് (അതിന്) സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

إِنَّهُمْ عَنِ ٱلسَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ ﴿٢١٢﴾

《212》 നിശ്ചയമായും, അവർ (അത്) കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്ന് നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

《210》 وَمَاتَنَزَّلَتْ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല بِهِ അതുംകൊണ്ട് الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ 《211》 وَمَايَنبَغِي അത് യോജിക്കുകയുമില്ല لَهُمْ അവർക്ക് وَمَايَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല 《212》 إِنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ عَنِ السَّمْعِ കേൾക്കുന്നതിൽനിന്ന്, കേൾക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് لَمَعْزُولُونَ നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്, വേറിട്ടു നിറുത്തപ്പെട്ടവരാണ്

കുർആനെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികൾ പുറപ്പെടുവിച്ച പല ആരോപണങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് അത് പിശാചിൽനിന്ന് ലഭിച്ചതാണെന്നുള്ള വാദവും. അതിന് ഖണ്ഡനമാണിത്. പിശാച് കുർആൻ കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല എന്നുള്ളതിന് മൂന്ന് തെളിവുകൾ അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു:-

1. അതവർക്ക് യോജിച്ചതല്ല (وَمَايَنبَغِي لَهُمْ) എന്നാകുന്നു. പിശാചിന്റെ പ്രകൃതിയും, അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യവും ഒന്നുംതന്നെ കുർആനുമായി തീരെ പൊരുത്തപ്പെടാത്തതാകുന്നു. ഏറ്റവും ദുഷിച്ച പ്രകൃതി; തിന്മയും നാശവും വരുത്തണമെന്ന ഉദ്ദേശം, മനുഷ്യനെ വഴിപിഴപ്പിക്കണമെന്ന ലക്ഷ്യം ഇതൊക്കെയാണ് പിശാചിനുള്ളത്. കുർആനാകട്ടെ, സന്മാർഗത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നതും, ദുർമാർഗത്തിൽനിന്ന് തടയുന്നതും, മനസ്സിനും, ആത്മാവിനും പ്രകാശം നൽകുന്നതുമാകുന്നു. ഈ പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ തമ്മിലെങ്ങനെ യോജിക്കും?!

2. എനി, പിശാച് കുർആനുമായി വരുന്നതിൽ മേൽപറഞ്ഞ പൊരുത്തക്കേടൊന്നും ഇല്ലെന്ന് സങ്കൽപിക്കുക: എന്നാലും അവർക്കതിന് സാധ്യമല്ല. (وَمَايَسْتَطِيعُونَ) കുർആന്റെ മഹത്വം താങ്ങുവാൻ അവർക്ക് കെൽപില്ല. ഈ കുർആനിനെ നാം ഒരു പർവ്വതത്തിന്റെ മേൽ ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, അത് പേടിക്കുന്നതായും, പൊട്ടിപ്പൊളിയുന്നതായും നീ കാണുമായിരുന്നു!' (لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ الخ) എന്നാണ് അല്ലാഹു സൂ: അൽഹശ്റിൽ- ഉപമാരൂപത്തിൽ- കുർആന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, മലക്കിന്നല്ലാതെ- പിശാചിന്- അത് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങി പ്രവാചകൻമാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുക സാധ്യമല്ല. വഹ്‌യ് സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, നബി തിരുമേനിﷺ -വളരെ തണുപ്പുള്ള അവസരത്തിൽപ്പോലും- വിയർത്തൊലിക്കുമാറ് പ്രയാസമേറിയതാണ് അത്.

3. എനിയൊരു മാർഗമുള്ളത് മലക്കുകളിൽ നിന്ന് കേൾക്കുകയും, എന്നിട്ടത് ഭൂമിയിൽ വന്ന് ഓതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഇതിനും നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, പിശാചുക്കൾ മുമ്പ് ആകാശം വരെ കേറിപ്പോകുകയും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യമാവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ- നബിﷺക്ക് വഹ്‌യ് വരുവാൻ ആരംഭിച്ചത് മുതൽക്ക് -പിശാചുക്കളുടെ ആകാശത്തേക്കുള്ള കയറ്റവും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് കേൾക്കുവാനുള്ള സാധ്യതയും തീരെ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. (إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُولُونَ) നബിﷺയിൽ നിന്നും കുർആൻ പാരായണം കേട്ട ഒരു സംഘം ജിന്നുകൾ ചെയ്ത ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ജിന്നുകൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി കാണാം:-

وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ

فَمَن يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَّصَدًا – الجن : 8،9

(ഞങ്ങൾ ആകാശത്തെ സ്പർശിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ അത് ശക്തിമത്തായ പാറാവുകാരാലും, തീജ്വാലകളാലും നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ അതിൽ പല ഇരിപ്പിടങ്ങളിലും കേൾക്കുവാനായി ഇരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ, ആരെങ്കിലും കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ, അവനെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന തീജ്വാലയെ അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.) കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്ത്- സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ വെച്ച് കാണാം. إِنْ شَاءَ الله സൂ: ഹിജ്റിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും ശ്രദ്ധിക്കുക.

ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുതന്നെയുള്ളതാണെന്നും, അതിൽ പിശാചിന്റെയോ മറ്റോ കൈകടത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുകയും, അത് വഴി നബിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വത്തിന് സത്യസാക്ഷ്യം നൽകുകയും ചെയ്തശേഷം, തിരുമേനിയോട് തൗഹീദിൽനിന്ന് ഒട്ടും വ്യതിചലിക്കാതെ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനും, സ്വന്തം കുടുംബത്തിന് പ്രത്യേകം താക്കീത് ചെയ്യാനും മറ്റും ഉപദേശിക്കുന്നു:-

فَلَا تَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَٰهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ ﴿٢١٣﴾

﴾213﴿ ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് കൂടി വേറെ ഒരു ആരാധ്യനെയും നീ വിളി (ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കരുത്; എന്നാൽ നീ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരും.

وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ ٱلْأَقْرَبِينَ ﴿٢١٤﴾

﴾214﴿ നിന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് (ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച്) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്യണം.

وَٱخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ﴿٢١٥﴾

﴾215﴿ സത്യവിശ്വാസികളായി നിന്നെ പിന്തുടർന്നിട്ടുള്ളവർക്ക് നിന്റെ പാർശ്വം താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക [അവരുമായി സൗമ്യത്തിൽ പെരുമാറുക.]

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّى بَرِىٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢١٦﴾

﴾216﴿ എന്നാൽ, അവർ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ പറഞ്ഞേക്കുക: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നിരുത്തരവാദിയാണ്' എന്ന്.

وَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱلۡعَزِيزِ ٱلرَّحِيمِ ﴿٢١٧﴾

﴾217﴿ പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവന്റെ മേൽ (എല്ലാ കാര്യങ്ങളും) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക

﴾213﴿ فَلَا تَدۡعُ ആകയാൽ നീ വിളിക്കരുത്, പ്രാർത്ഥിക്കരുത് مَعَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവോടു കൂടി إِلَٰهًا ءَاخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ, ആരാധ്യനെ فَتَكُونَ അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരും, ആകും مِنَ ٱلۡمُعَذَّبِينَ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ) ﴾214﴿ وَأَنذِرۡ നീ മുന്നറിയിപ്പ് (താക്കീത്) നൽകുകയും ചെയ്യുക عَشِيرَتَكَ നിന്റെ കുടുംബത്തിന്, ബന്ധുക്കളെ ٱلۡأَقۡرَبِينَ അടുത്തവരായ ﴾215﴿ وَٱخۡفِضۡ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക جَنَاحَكَ നിന്റെ പാർശ്വത്തെ, പക്ഷത്തെ, ഭാഗത്തെ لِمَنِ ٱتَّبَعَكَ നിന്നെ പിൻതുടർന്നവർക്ക് مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന്, വിശ്വാസികളായ ﴾216﴿ فَإِنۡ عَصَوۡكَ എന്നാലവർ നിന്നോട് അനുസരണക്കേട് കാട്ടിയാൽ, എതിര് പ്രവർത്തിച്ചാൽ فَقُلۡ അപ്പോൾ നീ പറയുക إِنِّي നിശ്ചയമായും ഞാൻ بَرِيٓءٌ നിരുത്തവാദിയാണ്, ഒഴിവായവനാണ് مِّمَّا تَعۡمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ﴾217﴿ وَتَوَكَّلۡ നീ ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക, അർപ്പിക്കുക عَلَى ٱلۡعَزِيزِ പ്രതാപശാലിയുടെമേൽ ٱلرَّحِيمِ കരുണാനിധിയായ

'നിന്റെ അടുത്ത കുടുംബങ്ങൾക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുക' എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ ക്വുറൈശി ഗോത്രങ്ങളെ വിളിച്ചുവരുത്തി അവരോട് പൊതുവായും, പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും ഇങ്ങനെ അറിയിച്ചതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

'ക്വുറൈശികളുടെ സമൂഹമേ! നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരകത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല'. (انقذوا انفسكم من النار فانى لا املك لكم ضرا ولا نفعا) 'ലുഅയ്യിന്റെ -മകനായ കഅ്ബി (كَعب)ന്റെ സന്തതികളേ! നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളെ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമാകട്ടെ, ഉപകാരമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ നിശ്ചയമായും എനിക്ക് കഴിയുകയില്ല'. ഇങ്ങനെ, ക്വുസ്വയ്യ് (قصى) ഗോത്രക്കാരെയും, അബ്ദുമനാഫ് ഗോത്രക്കാരെയും, അബ്ദുൽ മുത്ത്വലിബ് ഗോത്രക്കാരെയും വിളിച്ചു ഇതുപോലെ പറഞ്ഞു, പിന്നീട് സ്വന്തം മകൾ ഫാത്വിമ (റ)യെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്വിമാ! നീ നിന്റെ ദേഹത്തെ നരകത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുക! നിനക്ക് യാതൊരു ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ എനിക്ക് കഴിയുന്നതല്ല. അറിഞ്ഞേക്കൂ: നിങ്ങൾക്ക് (എന്നോട്) നിശ്ചയമായും രക്തബന്ധമുണ്ട്. അത് ഞാൻ നനക്കേണ്ടപ്രകാരം നനച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്. അതായത്: ഇഹത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോട് കുടുംബബന്ധം പാലിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നുംതന്നെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒഴിവാക്കുകയില്ല, (ബുഖാരി; മുസ്‌ലിം.)

സ്വന്തം കുടുംബത്തിന്റെ രക്ഷാമാർഗങ്ങളിൽ പ്രത്യേകം ഔത്സുക്യം കാണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ അനുയായികളോട് വിനയത്തിലും, സൗമ്യത്തിലും പെരുമാറേണ്ടതാണെന്നും, വേണ്ടത്രെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും ജനങ്ങൾ അതനുസരിക്കാതെ പിടിവാ

ശിയിൽ നിലകൊള്ളുന്നപക്ഷം, കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കേണ്ട താണെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. 'അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക' എന്ന് പറയാതെ, 'പ്രതാപശാലിയും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുക' എന്ന് പറ ഞ്ഞത് അർത്ഥവത്താകുന്നു. പ്രതാപവും ശക്തിയും ഇല്ലാത്തവരിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നത് കൊണ്ട് പ്രയോജനമൊന്നും ലഭിക്കുവാനില്ലല്ലോ, കാരുണ്യമില്ലാത്തവന് പ്രതാപമുണ്ടായിട്ടും കാര്യ മില്ലതാനും. ഈ രണ്ട് ഗുണങ്ങളും അങ്ങേഅറ്റം പരിപൂർണമായവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാ ണ്. കൂടാതെ- അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത് പോലെ- എല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞാനിയും അവനാകുന്നു. അപ്പോൾ, 'തവക്കുലി'ന് (കാര്യങ്ങൾ ഭര മേൽപ്പിക്കുവാൻ) ഏത്നിലക്കും അർഹൻ അവൻതന്നെ. അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ ഒരി ക്കലും നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ല. അവരെ അവൻ സഹായിക്കുകയും, വിജയിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

ٱلَّذِى يَرَىٰكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٢١٨﴾

﴾218﴿ അതായത്: നീ നിന്നു (നമസ്കരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത് നിന്നെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ;

وَتَقَلُّبَكَ فِى ٱلسَّـٰجِدِينَ ﴿٢١٩﴾

﴾219﴿ 'സുജൂദ്' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുന്നവരുടെകൂട്ടത്തിൽ നീ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും (കാണുന്നവൻ).

إِنَّهُۥ هُوَ ٱلسَّمِيعُ ٱلْعَلِيمُ ﴿٢٢٠﴾

﴾220﴿ നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

﴾218﴿ الَّذِي യാതൊരുവൻ يَرَاكَ അവൻ നിന്നെ കാണുന്നു, കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു حِينَ تَقُومُ നീ നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്ത്, എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ ﴾219﴿ وَتَقَلُّبَكَ നീ ചലിക്കുന്നതും, നിന്റെ നീക്കവും فِي السَّاجِدِينَ സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ﴾220﴿ إِنَّهُ നിശ്ചയമായും അവൻ هُوَ അവൻ തന്നെ السَّمِيعُ കേൾക്കുന്നവൻ الْعَلِيمُ അറിയുന്നവൻ, നല്ലജ്ഞൻ

حِينَ تَقُومُ എന്ന വാക്കിനാണ് 'നീ നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്ന സമയം' എന്ന് അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. 'നീ നിൽക്കുന്ന സമയം- എഴുന്നേൽക്കുന്ന സമയം' എന്നാണ് നേരെ വാക്കർത്ഥം. 'നമസ്കാരത്തിലേക്ക് എഴുന്നേൽക്കുന്ന- നമസ്കാരത്തിന് പുറപ്പെടുന്ന -സമയം' എന്നും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഈ അർത്ഥമാണ് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതും. രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം കൽപിച്ചാലും ഇവിടെ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുവാനില്ല. അല്ലാഹു നിന്റെ ഓരോ അവസ്ഥയെയും പ്രവൃത്തിയെയും കണ്ട റിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് എന്നത്രെ ചുരുക്കത്തിൽ ആയത്തിന്റെ താൽപര്യം. പല ഘടകങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നതാണ് നമസ്കാരകർമം. അതിലെ മൂന്ന് പ്രധാന ഘടകങ്ങളത്രെ

നിറുത്തം (القيام), 'റുകൂഉ്' (الركوع = കുമ്പിട്ടു നിൽക്കൽ), 'സുജൂദ്' (السجود = സാഷ്ടാംഗം ചെയ്യൽ) എന്നിവ. ആകയാൽ, ഈ മൂന്ന് വാക്കുകളും അവയിൽനിന്ന് ഉളവാകുന്ന ക്രിയാരൂപങ്ങളും, നാമവിശേഷണങ്ങളുമെല്ലാംതന്നെ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രയോഗിക്കപ്പെടുക സാധാരണമാകുന്നു.

നമസ്കാരത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ നബി തിരുമേനിﷺ എത്രമാത്രം താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്ന വസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അഞ്ച് നേരത്തെ നിർബന്ധ നമസ്കാരത്തിന് പുറമെ, അവയുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായികൊണ്ടും, ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിലായിക്കൊണ്ടും അവിടുന്ന് പല ഐച്ഛിക നമസ്കാരങ്ങളും (النوافل) പതിവാക്കിയിരുന്നു. രാത്രിയിൽ വളരെയേറെ സമയം അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തിൽ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതും, ചിലപ്പോൾ കാലിൽ നീരുകെട്ടി വീങ്ങുമാറ് നിന്നു നമസ്കരിച്ചിരുന്നതും, അങ്ങേഅറ്റം ഭക്തിനിർഭരമായ നിലയിൽ അത് നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതും, നബിചര്യയിൽ പരക്കെ അറിയപ്പെട്ട സംഗതികളാണ്. വല്ല ആപൽഭയവും നേരിട്ടാൽ അവിടുന്ന് നമസ്കാരത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നമസ്കാരമാണെങ്കിൽ ശാരീരികമായ ആരാധനാ കർമങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഏറ്റവുമധികം ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുന്നതുമായ ഒരു കർമവും!. ഈ നിലക്ക് നീ നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നതും– നമസ്ക്കാരത്തിന് നിൽക്കുന്നതും– സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും– നമസ്ക്കരിക്കുന്നവർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതും– അല്ലാഹു കാണുന്നുണ്ടെന്ന് നബിﷺയോട് അഭിമുഖമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത് നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും, അനുമോദനവും തന്നെയാകുന്നു. അതൊന്നും അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല; അതിനെല്ലാമുള്ള വമ്പിച്ച പ്രതിഫലങ്ങളും, ഉന്നതമായ സ്ഥാനമാനങ്ങളും, താങ്കൾക്ക് ലഭിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; അങ്ങേഅറ്റത്തെ ഭക്തിപുരസ്സരം നടത്തുന്ന താങ്കളുടെ പ്രാർത്ഥനാകർമങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിലടങ്ങുന്നു.

അതേ സമയത്ത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മറ്റൊരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചു കാണാം. നമസ്കാരത്തിൽ മനസ്സാന്നിധ്യവും, ഭയഭക്തിയും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്ന്. അല്ലാഹു നമ്മെ നോക്കിക്കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന ബോധത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണം നമസ്കരിക്കുന്നതെന്നും അത് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. നബിﷺ ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളത് ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാണ്: اعبد الله كانك تراه فان لم تكن تراه فانه يراك ـ مسلم (നീ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം അവന്ന് 'ഇബാദത്ത്' –ആരാധന– ചെയ്യുക. എന്നാൽ, നീ അവനെ കാണുന്നില്ലെങ്കിലും നിശ്ചയമായും അവൻ നിന്നെ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (മുസ്ലിം)

هَلۡ أُنَبِّئُكُمۡ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ ٱلشَّيَٰطِينُ ﴿٢٢١﴾

﴾221﴿ ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ?–

﴾222﴿ മഹാ വ്യാജക്കാരനും ദുഷ്ട

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٢٢٢﴾

നുമായ എല്ലാവരുടെയും മേലത്രെ (പിശാചുക്കൾ) ഇറങ്ങുന്നത്.

يُلْقُونَ ٱلسَّمْعَ وَأَكْثَرُهُمْ كَٰذِبُونَ ﴿٢٢٣﴾

﴾223﴿ അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നതാണ്; അവരിൽ അധികമാളും വ്യാജം പറയുന്നവരാകുന്നു.

﴾221﴿ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനം അറിയിച്ചു തരട്ടെയോ عَلَىٰ مَنْ ആരുടെ മേലാണ് تَنَزَّلُ ഇറങ്ങുന്നത് (എന്ന്) الشَّيَاطِينُ പിശാചുക്കൾ ﴾222﴿ تَنَزَّلُ അവ ഇറങ്ങുന്നു عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ എല്ലാ മഹാവ്യാജക്കാരന്റെ മേലും, വലിയ നുണക്കാരുടെ മേൽ أَثِيمٍ ദുഷ്ടനായ, വളരെ കുറ്റം ചെയ്യുന്നവനായ ﴾223﴿ يُلْقُونَ അവർ ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നു السَّمْعَ കേൾവി, കേട്ടത് وَأَكْثَرُهُمْ അവരിൽ അധികമാളും كَاذِبُونَ വ്യാജം (കളവ്) പറയുന്നവരാണ്

ക്വുർആൻ പിശാച് മുഖേന അവതരിച്ചതല്ല, അത് പിശാചിന് യോജിച്ചതും, സാധ്യമാകുന്നതും അല്ല എന്നൊക്കെ ഇതിനുമുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, പിശാച് ഏത് തരത്തിലുള്ള ആളുകളുമായിട്ടാണ് ബന്ധപ്പെടുക, അവന്റെ വരവും ഉപദേശവും ഉണ്ടാകുക ആർക്കാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കള്ളവും നുണയും പതിവാക്കിയ മഹാ വ്യാജക്കാർ, പാപങ്ങളും ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും പതിവാക്കിയ ദുഷ്ടൻമാർ ഇവരാണ് പിശാചിന്റെ ബന്ധുക്കൾ. അവരിലാണ് പിശാചിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും, ഉപദേശവും ഉണ്ടാവുക. മനുഷ്യർക്ക് അറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾക്ക് അറിയാൻ സാധിച്ചേക്കും. അവർ ഒരുതരം അദൃശ്യസൃഷ്ടികളാണല്ലോ. നബി തിരുമേനിﷺക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവർ ആകാശം വരെ കയറിയിരുന്നുവെന്നും, മലക്കുകളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും നാം മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള വാർത്തകൾ പിശാചുക്കൾ അത്തരക്കാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതിൽകൂടി ധാരാളം വ്യാജങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തി അവർ ജനമദ്ധ്യെ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇമാം ബുഖാരീ (റ) ആഇശഃ (റ)യിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥ് ഈ വിഷയം വ്യക്തമാക്കുന്നു, ഹദീഥ് ഇപ്രകാരമാണ്: ‘ചില ആളുകൾ ഗണിതക്കാരെ (ജോൽസ്യക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് നബി ﷺ യോട് ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. നബി ﷺ പറഞ്ഞു ليسوا بشيئ (അവർ ഒന്നും തന്നെയല്ല- അതിൽ യാതൊരടിസ്ഥാനവുമില്ല, അപ്പോൾ അവർ ചോദിച്ചു: അവർ ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥമാകാറുണ്ടല്ലോ? അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: **معها اكثر من مائة كذبة تلك الكلمة من الحق يخطفها الجنى فيقرقرها فى اذن وليه كقرقرة الدجاج فيخلطون** (യഥാർത്ഥമായി പുലരുന്ന ആ വാക്ക് ജിന്ന് വർഗത്തിൽ പെട്ടവൻ തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്, എന്നിട്ട് അവൻ തന്റെ ബന്ധുക്കളുടെ കാതിൽ, പിടക്കോഴി ‘കറകറ’ എന്ന് കുറുകും പ്രകാരം അത് കുറുകി- മന്ത്രിച്ചു- കൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അവർ അതിൽകൂടി നൂറിലേറെ കളവും കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നു.’ (**البخارى** رواه) ഈ വിഷയകമായി ബുഖാരീ (റ), മുസ്‌ലിം (റ) മുതലായവർ പല മാർഗങ്ങ

ളിൽനിന്നും ഹദീഥുകൾ വേറെയും ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. പിശാചുക്കൾ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് കട്ടു കേൾക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഈ ഹദീഥിൽ ജിന്ന് വർഗത്തിൽ പെട്ടവൻ തട്ടിയെടുക്കുന്നത് (يخطفها الجنى) എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്

പിശാചിന്റെ വൈതാളികരായ ചില പ്രശ്നക്കാരിൽനിന്നും, ഗണിതക്കാരിൽനിന്നും– അവർ പല പേരുകളിലും അറിയപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും ശരി– കേൾക്കാറുള്ള ചുരുക്കം ചില വാർത്തകൾ ശരിയായി അനുഭവപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനാൽ ഇന്നും എത്രയോ ആളുകൾ വഞ്ചിതരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അത്തരക്കാരെ സമീപിക്കുന്ന പാമരൻമാർക്കോ, പ്രസ്തുത വൈതാളികൻമാർക്കോ കണ്ടറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും വാർത്തകൾ പിശാച് കണ്ടറിയുകയും, പല വ്യാജമന്ത്രങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആ വാർത്തയും അവൻ അവർക്ക് ദുർബ്ബോധനം ചെയ്കയും ചെയ്തേക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്– ഹദീഥിൽ സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം –ഏതോ ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രശ്നക്കാർ പറയുന്നത് ഒത്തുവരുന്നത്. ഈ വാസ്തവം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. (പിശാചുക്കളെയും, അവർ മലക്കുകളിൽ നിന്ന് ചിലത് കട്ടു കേട്ടിരുന്നതിനെയുംകുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സൂ: വസ്സ്വാഫ്ഫാത്തിൽ കാണാം. إن شاء الله സൂ: ഹിജ്റിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കുക.)

223 –ാം വചനത്തിൽ يُلْقُونَ السَّمْعَ എന്ന വാക്കിനാണ് 'അവർ ചെവികൊടുക്കുന്നു'വെന്ന് നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക– കേൾക്കുവാനായി ചെവിയോർക്കുക –എന്ന് താൽപര്യം: السمع (സംഉ്) എന്നാൽ 'കേൾവി' എന്നും, يلقون (യുൽക്വൂന) എന്നാൽ 'ഇട്ടുകൊടുക്കും' എന്നുമത്രെ പദാർത്ഥം. രണ്ടുംകൂടി മേൽപ്രകാരം ഘടിപ്പിക്കുമ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥം വരുന്നു. ഈ പ്രയോഗം ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ സൂ: ക്വാഫ് 37ലും കാണാം. കൂടാതെ, السمع എന്ന വാക്ക് 'കേൾക്കപ്പെട്ട കാര്യം' (المسموع) എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്നതാണ്. يلقون എന്നക്രിയയിൽ അതിന്റെ കർത്താവായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സർവ്വനാമം (ضمير) പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും, മഹാവ്യാജക്കാരും ദുഷ്ടൻമാരുമായ ആളുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആയിരിക്കാനും ഇടയുണ്ട്. അതുപോലെത്തന്നെ, 'അവരിൽ അധികവും' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച وَأَكْثَرُهُمْ എന്ന വാക്കിലെ هُمْ എന്ന സർവ്വനാമവും ഈ രണ്ട് കൂട്ടരിൽ ഓരോന്നിലേക്കും മടങ്ങുന്നതാവുകയും ചെയ്യാം. ഈ വസ്തുതകൾ കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ട് ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം താഴെ കാണുന്ന രൂപങ്ങളിലെല്ലാം വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. പക്ഷേ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അവ ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായി തോന്നാമെങ്കിലും നാം മുകളിൽ നൽകിയ വിവരണത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുപോകുന്നില്ലതാനും.

(1) പിശാചുക്കളിൽനിന്ന് ചില വാർത്തകൾ അറിയുവാനായി ചെവികൊടുക്കുകയും– പരിശ്രമം നടത്തുകയും –അങ്ങനെ അവർക്ക് ലഭിച്ചേക്കുന്ന വാർത്തകളിൽ ധാരാളം കളവും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളായ ഗണിതക്കാർ മുതലായവർക്ക് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(2) പിശാചുക്കൾ കേട്ട വാർത്തകളെ അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് രഹസ്യമായി ബോധനം നൽകുകയും, ആ ബന്ധുക്കൾ അതിൽ ധാരാളം കളവുകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ജനമദ്ധ്യെ പ്രചാരം ചെയ്കയും ചെയ്യുന്നു.

(3) വ്യാജക്കാരായ ദുഷ്ടജനങ്ങൾ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് വാർത്തകൾ ലഭിക്കുവാനായി ശ്രമം നടത്തുകയും അവർ ഈ ദുഷ്ടൻമാർക്ക് കള്ളവാർത്തകൾ രഹസ്യബോധനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) പ്രസ്തുത ദുഷ്ടവർഗം പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് കേൾക്കുന്ന വിവരങ്ങൾ കള്ളം കലർത്തി ക്കൊണ്ട് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. (كما في الرازى وغيره)

ഖുർആൻ ഒരുതരം കവിതയാണ്. മുഹമ്മദ് ഒരു കവിയാണ് എന്നിങ്ങനെയും ശത്രു ക്കൾ ആരോപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇതിന്റെ നിരർത്ഥതയെക്കുറിച്ചാണ് അടുത്ത വചന ങ്ങളിൽ കാണുന്നത്.

وَٱلشُّعَرَآءُ يَتَّبِعُهُمُ ٱلْغَاوُۥنَ ﴿٢٢٤﴾

﴾224﴿ കവികളാകട്ടെ, അവരെ പിൻപറ്റുക ദുർമാർഗികളാകുന്നു.

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِى كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٢٢٥﴾

﴾225﴿ നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ, അവർ (ഭാവനയുടെ) എല്ലാ താഴ്‌വരയിൽകൂടിയും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നതാണ് എന്ന്?!

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٢٢٦﴾

﴾226﴿ അവർ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കാത്തത് പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും (കണ്ടിട്ടില്ലേ)?!

﴾224﴿ وَالشُّعَرَاءُ കവികളാകട്ടെ يَتَّبِعُهُمُ അവരെ പിൻപറ്റുന്നു, അനുഗമിക്കും الْغَاوُونَ വഴിതെറ്റിയവർ, ദുർമാർഗികൾ ﴾225﴿ أَلَمْ تَرَ നീ കണ്ടിട്ടില്ലേ أَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ فِي كُلِّ وَادٍ എല്ലാ താഴ്‌വരയിൽ കൂടിയും, എല്ലാ തുറയിലും يَهِيمُونَ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു, ചുറ്റിത്തിരിയുന്നു (എന്ന്) ﴾226﴿ وَأَنَّهُمْ നിശ്ചയമായും അവർ يَقُولُونَ പറയുന്നു (എന്നും) مَالا يَفْعَلُونَ അവർ ചെയ്യാത്തത്

ഖുർആൻ കവിവാക്യമല്ലെന്ന് സൂ: അൽഹാക്കഃ (الحاقة): 41 ലും, നബിﷺക്ക് കവിത അറിഞ്ഞുകൂടാ, അത് അവിടുത്തേക്ക് യോജിക്കുന്നതുമല്ല എന്ന് സൂ: യാസീൻ 69 ലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബിﷺക്ക് അത് യോജിച്ചതല്ലെന്നുള്ളതിൽ അടങ്ങിയ രഹസ്യം ഈ വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ജനങ്ങളെ സ്വാധീനിക്കുവാനും, ഹൃദയങ്ങളെ വശീകരിക്കുവാനും കവിതക്കുള്ള ശക്തി വളരെ വമ്പിച്ചതാണ്. ഏറെക്കുറെ എല്ലാ കാലത്തും, ഏത് ഭാഷക്കാർക്കിടയിലും കവികൾക്ക് ജനമദ്ധ്യെ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള അറബികൾക്കിടയിൽ കവിതയുടെ സ്ഥാനം ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതായിരുന്നു. പ്രതാപശാലിയായ ഒരു ഭരണനേതാവിനെപ്പോലും വെല്ലുന്ന സ്വാധീനം ഒരു കവിക്ക് ചിലപ്പോൾ സംസിദ്ധമായേക്കും. ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന യുദ്ധങ്ങൾക്കും, ഒരു വമ്പിച്ച ഗോത്രത്തിന്റെ അധഃപതനത്തിനും, നേരെമറിച്ച് പുരോഗതിക്കും ഒരുപക്ഷേ ഒരു കവിയുടെ ചില കവിതാശകലങ്ങൾ കാരണമായേക്കും. ഖുർആനെ നേർക്കുനേരെ സധൈര്യം മുന്നോട്ടു വന്നു പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാതെ ഗതിമുട്ടിയ ശത്രുക്കൾ, അതിന്റെ അസാധാ

രണ സാഹിത്യവൈഭവത്തിന്റെയും, അതിന്റെ അമാനുഷികമായ വശ്യശക്തിയുടെയും മുമ്പിൽ ചിറച്ചുനിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്ത ഒരു വാദമാണ് ഈ കവിതാ വാദം. പ്രസ്തുത വാദത്തിന്റെ നിരർത്ഥത യുക്തിന്യായങ്ങൾ മുഖേന ഈ വചനങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കവികളെ പിൻപറ്റി നടക്കുന്നവർ– അവരുടെ അനുയായികളും, ഭക്തൻമാരും– ദുർമാർഗികളായിരിക്കും. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, കവികളിൽനിന്ന് അവരുടെ അനുയായികൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന പ്രചോദനങ്ങൾ സൻമാർഗത്തിന് പകരം ദുർമാർഗത്തിലേക്കുള്ള വാസനയും, സൽകർമ്മത്തിന് പകരം ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാനുള്ള പ്രോത്സാഹനവും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ നബിﷺയുടെയും, അവിടുത്തെ അനുയായികളുടെയും സ്ഥിതി അതിന് വിപരീതമാകുന്നു. നബിﷺയാണെങ്കിൽ, അവരെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും സ്വർഗത്തിലേക്കും നയിക്കുന്നു. അവർക്ക് സൽകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാൻ പ്രേരണ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവർ സൻമാർഗികളും, സുകൃതവാൻമാരുമാണ്. നബിﷺ ഒരു കവിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെ ആശയം. ഇപ്പറഞ്ഞതിന് രണ്ട് കാരണങ്ങളാണ് –അനുഭവം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന രണ്ട് വസ്തുതകളാണ്– പിന്നത്തെ രണ്ട് വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

1 –ാമത്തേത്: കവികൾ എല്ലാ താഴ്വരയിലൂടെയും അലഞ്ഞുനടക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണ്. അതെ, ഭാവനാലോകത്ത് സഞ്ചാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് കവികൾ. അവരുടെ മനോദൃഷ്ടിയിൽപെടുന്ന എല്ലാ താഴ്വരയിലും– ഗുണദോഷവിവേചനമന്യെ– യഥേഷ്ടം അവർ വിഹരിക്കും. തങ്ങളുടെ ഏതെങ്കിലും കഴിവുകേടല്ലാതെ ആ സ്വൈര്യസഞ്ചാരത്തിന് പരിധി നിർണയിക്കുന്ന ഒരു മാനദണ്ഡം അവർക്കില്ല. കവികളുടെ പൊതുസ്വഭാവമാണിത്. ഈ സഞ്ചാരത്തിൽ നിർവിഘ്നം എത്രകണ്ട് മുന്നോട്ട് പോകുവാൻ കഴിയുന്നുവെന്നുള്ളതാണ് കവികളുടെ സ്ഥാനം കണക്കാക്കുന്നതിലുള്ള അളവുകോലും. പ്രേമകഥനം, കാമചേഷ്ടകൾ, സ്ത്രീസൗന്ദര്യം, സൗന്ദര്യവർദ്ധന, അധികപ്രശംസ, പരദൂഷണം, പഴി എന്നിത്യാദികളാൽ നിറഞ്ഞതാണ് മിക്കവാറും അവരുടെ ഭാവനാലോകം. നല്ലതിനെ ചീത്തയായും, ചീത്തയായതിനെ നല്ലതായും ചിത്രീകരിക്കുക, നിസ്സാരമായതിനെ പർവ്വതീകരിച്ചും മറിച്ചും അവതരിപ്പിക്കുക. പരിപാവനവും പവിത്രവുമായ കാര്യങ്ങളെ അപഹാസ്യമായി കാണിക്കുക, അധാർമികവും നികൃഷ്ടവുമായതിനെ പരിശുദ്ധവും പുരോഗമനവുമായി സമർത്ഥിക്കുക, ഇല്ലാത്തതിനെ ഉള്ളതായും മറിച്ചും സ്ഥാപിക്കുക, ജനസാമാന്യങ്ങൾക്കും കക്ഷികൾക്കുമിടയിൽ ശത്രുതയും വൈരാഗ്യവും വളർത്തുക, ആഭിജാത്യത്തിലും സ്ഥാനമാനാദിയോഗ്യതകളിലും അഹങ്കരിക്കുക, ധീരതയും ഗുണകാംക്ഷയും അഭിനയിക്കുക മുതലായവയത്രെ കവിസാധാരണമായ ആശയങ്ങൾ.

2 –ാമത്തേത്: കവികൾ, തങ്ങൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരാത്തത് പറയുന്നുവെന്നുള്ളതാകുന്നു. ഒന്നാമത്തെ കാരണത്തിന്റെ അനിവാര്യഫലമാണിത്. അന്യരെ ഉപദേശിക്കുവാനും, ആക്ഷേപിക്കുവാനും, പ്രശംസിക്കുവാനും, വിമർശിക്കുവാനുമെല്ലാം കവികൾ മിടുക്കൻമാരായിരിക്കും. പക്ഷേ, സ്വന്തം കാര്യം വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും. ചെയ്യാത്തതും ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തതും എടുത്തുകാട്ടി പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാൻ മടിക്കുകയില്ല. ചുരുക്കിപറഞ്ഞാൽ, വസ്തുതകൾ ഉള്ളത് പോലെ മാത്രം വർണിച്ചും, മാന്യവും ഉത്തമവുമായ നിലയിൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചും കവിതകൾ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കവികൾ വളരെ വിരളമത്രെ.

മുൻകാലത്തെ കവിതകളിൽ മാത്രമല്ല മേൽകണ്ട ദോഷങ്ങളുള്ളത്. യാതൊരു ഉത്തമല

ക്ഷ്യമോ, സദുദ്ദേശ്യമോ ഇല്ലാത്ത ഇന്നത്തെ കവിതാസാഹിത്യങ്ങളിലും, ധാർമികമൂല്യങ്ങളും മനുഷ്യഗുണങ്ങളും നാമവശേഷമാക്കിക്കൊണ്ട് കേവലം പൈശാചികമായ ദുർവാസനകളും മൃഗീയമായ നടപടിക്രമങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്ന ഇന്നത്തെ വിവിധകലാസാഹിത്യങ്ങളിലും ഉപരിസൂചിതങ്ങളായ ദോഷങ്ങൾ തികച്ചും- അല്ല, എത്രയോ കൂടുതലായിത്തന്നെ- കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, കവിവർഗത്തിൽപെട്ട എല്ലാ വ്യക്തികളും ഇങ്ങനെയുള്ളവരാണെന്ന് ഇതിനർത്ഥമില്ല. ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഏറെക്കുറെ അങ്ങനെയായിരിക്കുമെങ്കിലും ചിലർ ഇത്തരം ദോഷങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവരുമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്ക് ഈ ആക്ഷേപം ബാധകവുമല്ല. മാത്രമല്ല, അത്യാകർഷകമായ നിലയിൽ സാരോപദേശങ്ങൾ ചെയ്യാനും, ഉന്നതമായ ആദർശങ്ങളും തത്വങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, ജനങ്ങൾക്ക് സൽപന്ഥാവിലേക്ക് ആവേശം നൽകുവാനും കവിതവഴി സാധിക്കുന്നതാണ്. ഈ വഴിക്ക് തങ്ങളുടെ കവിതാവാസന തിരിക്കുന്നപക്ഷം അവരുടെ കൃത്യം പ്രശംസനീയവും പുണ്യകരവുമായിരിക്കും. എന്നാൽ, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച കവിദോഷങ്ങൾ ബാധിക്കാത്തവർ ആരായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്തവചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം:-

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ وَذَكَرُوا۟ ٱللَّهَ كَثِيرًا وَٱنتَصَرُوا۟ مِنۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوا۟ ۗ وَسَيَعْلَمُ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوٓا۟ أَىَّ مُنقَلَبٍ يَنقَلِبُونَ ﴿٢٢٧﴾

﴿227﴾ **വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം സ്മരിക്കുകയും, തങ്ങൾ അക്രമിക്കപ്പെട്ടതിന് ശേഷം (പ്രതികാരംവഴി) രക്ഷാനടപടിയെടുക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ. [ഇവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണ്.] അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുകയെന്ന്!**

﴿227﴾ إِلاالَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ آمَنُوا അവർ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ وَذَكَرُوا അവർ സ്മരിക്കുകയും (ഓർക്കുകയും, പ്രസ്താവിക്കുകയും) ചെയ്തു اللهَ അല്ലാഹുവിനെ كَثِيرًا ധാരാളം, വളരെ وَانْتَصَرُوا അവർ രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു, പ്രതികാരനടപടി എടുക്കയും ചെയ്തു, വിജയം നേടുകയും ചെയ്തു مِنْ بَعْدِ ശേഷമായി مَاظُلِمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടതിന്റെ وَسَيَعْلَمُ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയെ അറിയാറാകും الَّذِينَ ظَلَمُوا അക്രമം ചെയ്തവർ أَيَّ مُنْقَلَبٍ ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് يَنْقَلِبُونَ അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നത്, എത്തിച്ചേരുന്നത്, മടങ്ങിയെത്തുന്നത് (എന്ന്)

ആക്ഷേപത്തിന് വിധേയരല്ലാത്ത നല്ല കവികളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. 1) സത്യവിശ്വാസം. 2) സൽക്കർമം. 3) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളമായി സ്മരിക്കൽ. 4) ഇങ്ങോട്ട് കവിത വഴി അക്രമം നടത്തിയവരോട് പ്രതികാര മായി അങ്ങോട്ടും കവിതവഴി നടപടിയെടുക്കുക. ഇവയാണത്.

സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായതും, അതിനെതിരായ ഭാവനാഗതികളില്ലാത്ത തും, സൽക്കർമങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനവും മാതൃകയും നൽകുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹൽഗു ണങ്ങളെയും അവന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളെയും എടുത്തു കാട്ടുകവഴി അവനെ ധാരാളം ഓർമിപ്പിക്കുന്നതുമായിരിക്കണം മുസ്‌ലിംകളുടെ കവിത. ഇങ്ങനെയുള്ള കവിതകളെ മേൽ കാണിച്ച ദോഷങ്ങൾ മലിനപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നുള്ളത് സ്വാഭാവികമാണ്. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗ ത്ത് നിന്ന് അക്രമമായി തൊടുത്തുവിടപ്പെടുന്ന പരിഹാസത്തിന്റെയും, ധിക്കാരത്തിന്റെയും കവിതകൾക്ക് പകരം അങ്ങോട്ടും അതേ നിലയിൽ കവിതകൾ തൊടുത്തുവിടാവുന്നതാ ണ്. പക്ഷേ, അവാസ്തവവും, അതിരുകവിച്ചലും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്.

നബി തിരുമേനിﷺ യുടെ സ്വഹാബികളിൽ ഒരു പ്രസിദ്ധ കവിയായിരുന്നു ഹസ്സാൻ (حسان بن ثابت - رضـ) തിരുമേനിയെ പഴിച്ചുകൊണ്ടും, ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും മുശ്‌രിക്കു കൾ കവിതകൾ രചിക്കലും, പാട്ടുപാടലും പതിവായിരുന്നു. അവർക്ക് മറുപടി പറയുവാൻ തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി: اجب عنى اللهم ايده بروح القدس - متفق (എനിക്കുവേണ്ടി മറുപടി പറയുക, അല്ലാഹുവേ, അദ്ദേഹത്തിന് പരിശുദ്ധാ ത്മാവിനെക്കൊണ്ട് ശക്തി കൂട്ടണേ!) മറ്റൊരിക്കൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി: اهجوا قريشا فانه اشد عليهم من رشق انبل - مسلم (ഖുറയ്ശികളെ പഴിച്ച് പാടിക്കൊള്ളുവിൻ. അതവർക്ക് അമ്പ് തൊടുത്തു വിടുന്നതിനെക്കാൾ കഠിനമായതായിരിക്കും.) കവിതയെ സംബ ന്ധിച്ച് ഹദീഥുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്. ان من الشعر حكمة - البخاري (നിശ്ചയമായും കവിതയിൽ ചിലത് വിജ്ഞാനമത്രെ.) കവികളെ സംബന്ധിച്ച് ക്വുർആൻ അവതരിച്ചതിനെപ്പറ്റി കഅ്ബുബ്നുമാലിക്ക് (റ) നബിﷺ യോട് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവി ടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായി അഹ്മദ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ان المؤمن يجاهد بسيفه ولسانه - احمد (സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ വാളുകൊണ്ടും, നാവ് കൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്.)

കവികളെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ട് (224 - 226) ക്വുർആൻ വാക്യങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ, ഹസ്സാൻ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹഃ, കഅ്ബുബ്നു മാലിക് (حسان بن ثابت وعبد الله بن رواحة وكعب بن مالك - رضـ) എന്നീ സ്വഹാബികൾ (തങ്ങളും ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് വിധേയരാണെന്ന് ഭയപ്പെട്ടു) കരഞ്ഞുംകൊണ്ട് നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി. അവരോട് നബി തിരുമേനി ഈ (227 -ാം) വചനം ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു انتصروا ولا تقولوا الاحقا ولا تذكروا الآباء والامهات - رواه ابن جرير عن محمد بن اسحق (നിങ്ങൾ- പ്രതികാരമായി- രക്ഷാനടപടി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. യഥാർത്ഥമല്ലാതെ നിങ്ങൾ പറയരുത്. പിതാക്കളെയും, മാതാക്കളെയും കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയും- പഴി പറ യുകയും -ചെയ്യരുത്)

അനസ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: നബിﷺക്ക് വാഹനം തെളിക്കുന്ന ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. അൻജശഃ (انجشة) എന്നായിരുന്നു

പേർ. വളരെ നല്ല ശബ്ദമുള്ള ഒരാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഒരിക്കൽ (താൻ പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ,) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അൻജശാ, നിൽക്കട്ടെ (ക്ഷമിക്കൂ)! പളുങ്കുകൾ പൊട്ടിക്കരുത്!' ദുർബ്ബലഹൃദയരായ സ്ത്രീകളുടെ മനസ്സ് ഇളക്കി വിടരുത് എന്നാണ് ഈ വാക്കിന്റെ താൽപര്യം എന്ന് ഖത്താദഃ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (متفق)

നബി തിരുമേനിﷺക്ക് മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതും, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്നതുമായ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും, തത്വങ്ങളും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിച്ചു. യുക്തിപരവും ചരിത്രപരവുമായ പല തെളിവുകളും എടുത്തുകാട്ടി. ഇതെല്ലാം അറിഞ്ഞുംകൊണ്ട് പിന്നെയും അവിശ്വാസവും നിഷേധവും കൈവിടാതെയുള്ള അക്രമികൾക്ക് വളരെ കനത്ത ഒരു താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ട് സൂറത്ത് അവസാനിക്കുന്നു. 'അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ ഉടനെ അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ഏതൊരു പര്യവസാനത്തിലാണ് അവർ തിരിഞ്ഞെത്തുന്നതെന്ന്.' وسيعلم الذين ظلموا اى منقلب ينقلبون

അല്ലാഹു അവന്റെ മഹത്തായ കാരുണ്യംകൊണ്ട് നമ്മെയെല്ലാം നല്ല പര്യവസാനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين